CELJE, 11. NOVEMBRA 1976 — ŠTEVILKA 45 — LETO XXX — CENA 3 DINARJE

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Vse bolj se približuje dan začetka Tedna domačega filma v Celju, ki je že zdaj razgibal kulturno javnost na širšem celjskem območju. Celje že tudi na zunaj začenja kazati svojo svečano podobo, pripravlja se že, da bi TDF in filmske ustvarjalce pričakalo z znano prisrčnostjo.

V treh občinah se temeljito pripravljajo na referendum za samoprispevek. Najprej, še ta mesec, bodo o samoprispevku odločali v šmarski občini. Prihodnji mesec se bodo občani laške občine odločali, da bi z združevanjem sredstev iz osebnih dohodkov posameznikov zgradili najpomembnejše objekte družbenega standarda in tako hitreje odpravili zaostajanja na tem področju.

In končno, takoj v začetku prihodnjega leta bodo delovni ljudje in občani celjske občine odločali o tem, da z nadaljnjim združevanjem sredstev hitreje razvijejo in zagotovijo pogoje za življenje in delo najmlajših, pa tudi že »zdajšnjikov«, saj bi s sredstvi samoprispevka v Celju uredili še kakšno nevšečnost, ki tare celjske občane.

VAŠ UREDNIK

MNOŽIČNI PROTESTI

Petek, 5. novembra — Že nekaj minut pred trinajsto uro je bil Trg petega kongresa poln. Prišli so mladi iz šol, prišli so tudi člani celjskih delovnih kolektivov. Blizu deset tisoč jih je bilo. Močan glas. In tudi slišal se je. Slišal kot ogorčen protest nad nameravanim preštevanjem slovenske in hrvaške narodnostne manjšine v Avstriji, slišal kot obsodba popuščanja vladajočih strank Avstrije do oživljenih ostankov nacizma.

»Ne želimo napetosti,« je med drugim v svojem govoru dejal Ivan Kapš, član predsedstva občinske konference SZDL v Celju, in nadaljeval: »Želimo mirno sožitje tudi z našimi avstrijskimi sosedi. To pa bo mogoče le, če bo slonelo na obojestranskem spoštovanju, z doslednim uresničevanjem načel OZN in izpolnjevanjem sprejetih dogovorov in pogodb. Našim rojakom na Koroškem onstran meje bomo še naprej dajali vso podporo, še poglobili in razširili naše stike in vezi, saj smo prepričani, da lahko in morajo postati vez med sosednjima narodoma.«

Udeleženci velikega protestnega zborovanja so poslali nekaterim republiškim in zveznim organom pa tudi konzulatu in veleposlaništvu Avstrije pri nas protestno pismo, v katerem so med drugim vnovič zahtevali dosledno izpolnitev sedmega člena državne pogodbe.

Foto: M. BOŽIČ

OBČANI OBČINE LAŠKO

ZA PROGRAM

VELIKO NOVIH PRIDOBITEV

V občini Laško smo pred pomembno odločitvijo — da se izrečemo za uvedbo novega samoprispevka.

Že v letih 1971-1972 smo se odločili za občinski samoprispevek, kasneje še za vrsto krajevnih in drugih oblik prispevkov občanov. S pomočjo tako zbranih sredstev in oplojenimi z drugimi dodatnimi viri, smo lahko od leta 1972 do danes (delno) realizirali načrtovani program: nova šola v Rimskih Toplicah, telovadnica pri osnovni šoli v Laškem, nova splošna ambulanta v Radečah, prizidek k osnovni šoli v Radečah, ki pa še ni povsem dograjen, nova zobna ambulanta v Laškem, razširjene, asfaltirane ali na novo zgrajene so bile ceste na odsekih: Slatina-Breze, Tevče-Vrh, Marijagradec-Tevče, Spodnja Rečica-Huda jama, Brezno-Sedraž.

Lahko bi še in še naštevali rezultate, ki so plod raznih oblik prispevkov občanov in delovnih ljudi ter raznih družbenih dogovorov. Kljub vsem prizadevanjem pa še vedno stojijo pred nami nekateri neuresničeni programi: dokončna ureditev prizidka in izgradnje nove telovadnice pri osnovni šoli v Radečah, prizidek k osnovni šoli v Laškem in s povezavo nove telovadnice s starim šolskim traktom, splošna ambulanta v Laškem in Rimskih Toplicah ter ceste in razne komunalne ureditve po vseh krajevnih skupnostih.

Eden izmed pomembnih virov za realizacijo naštetega programa in potreb je samoprispevek, ki pa seveda ni edini. Verjetno bomo tudi v bodoče morali sredstva iz samoprispevka oplajati z dodatnimi viri, ker vseh problemov s samoprispevkom — in tudi sicer — ne bomo mogli naenkrat razrešiti.

Občinska konferenca socialistične zveze delovnih ljudi v občini Laško apelira na vse občane in delovne ljudi v občini, da izkažemo svojo visoko zavest in pripravljenost reševati problematiko širšega družbenega pomena.

12. DECEMBRA 1976 BOMO IZREKLI SVOJ DA ZA SAMOPRISPEVEK IN S TEM ZA LEPŠI JUTRI!

OBMOČJE

LB POSLEJ

NOVO BANČNO POSLOPJE, FURNIRNICA LIK SAVINJA

Tudi celjska podružnica Ljubljanske banke je tik pred sprejemom srednjeročnega načrta. Prav tako Ljubljanska banka kot celota.

Sicer pa gre v obeh primerih za načrta, v katerih se zrcalijo gospodarska gibanja, hotenja, posebnosti področja in seveda kvantifikacije vseh hotenj.

V osnutku srednjeročnega načrta celjske podružnice Ljubljanske banke razvojne usmeritve in naložbe v obdobju 1976—1980 temeljijo na upoštevanju tako tekočih kot razvojnih interesov regije, občin in članov podružnice, se pravi delovnih organizacij. Razumljivo je, da so te usmeritve vsklajene s celotno poslovno politiko Ljubljanske banke.

Ko je podružnica zbirala pri svojih članih podatke o predvidenih investicijskih naložbah, je 94 članov prijavilo 400 investicij s predračunsko vrednostjo 9.469 milijonov dinarjev in z zahtevkom po posojilih v znesku 3.390 milijonov dinarjev. Vse pa kaže, da bo moč uresničiti naložbe v skupni vrednosti 6.513 milijonov dinarjev in z 2.249 milijonov dinarjev dopolnilnih sredstev podružnice.

Seveda pa so v srednjeročnem načrtu nakazane še druge naložbe, njihova delitev itd. O tem kdaj pripodnjič. Pomemben delež v tem imajo tudi sredstva prebivalcev, ki bi se naj vsako leto povečala za 21 odstotkov

Izvršilni odbor podružnice ter izvršilni odbor za stanovanjske in komunalne zadeve sta sprejela osnutek in v tej zvezi tudi pobudo, da bi naj celjska podružnica LB v tem obdobju prišla do nove zgradbe z okoli 10.000 kv. metri poslovne površine. Glede osnutka, ki bo še v javni razpravi, pa sta predlagala zboru upravljalcev — sestal se bo na začetku decembra — da ga sprejme.

Člani izvršilnega odbora podružnice so se v nadaljevanju dela v načelu strinjali z nekaterimi spremembami za odobritev posojila za izgradnjo oziroma povečanje furnirnice pri LIK Savinja v Celju. Hkrati pa so zahtevali trdnejšo povezavo med tem kolektivom in Slovenija-lesom iz Ljubljane, ki bi v tej zvezi moral sprejeti nekatere čvrstejše obveznosti. O končni odobritvi posojila bodo sklepali pozneje, vsekakor pa tedaj, ko bo zbrana celotna dokumentacija za to pomembno naložbo v Celju. Skupna njena vrednost znaša okoli 160 milijonov dinarjev, sicer pa gre za furnirnico z zmogljivostjo nekaj nad 13 milijonov kv. metrov furnirja.

M. BOŽIČ

teden domačega filma

VSE NARED

Celje je v teh dneh že nekoliko spremenilo svojo podobo, saj so pravzaprav le redki kotički, od koder vas ne pogleda letošnji plakat TDF 76. Če plakatom dodamo še 700 posebnih listov velikega formata s celotnim programom, 7.000 listov, ki jih bodo delili pri blagajnah kinopodjetja in drugod, več transparentov in številne slike v izložbah celjskih trgovin, potem lahko ugotavljamo, da letos pričakuje Celje filmske ustvarjalce iz vse Jugoslavije še posebej svečano. Zlatarne Celje in Merx Celje ter številne druge delovne organizacije Celja so s svojim pokroviteljstvom prispevali, da uredništvo našega tednika in radia Celje letos že četrtič organizira osrednjo slovensko filmsko manifestacijo. TDF si je že pridobil izjemen ugled povsod, dobra organizacija pa zagotavlja tudi brezhibno izpeljavo tako velike prireditve.

Čez osem dni se bo dvorana kinematografa Union napolnila s številnimi Celjani, ki bi si radi ogledali svečano otvoritev letošnjega TDF, po njej pa film Idealist in predstavitev filmskih ustvarjalcev.

Vse je nared, Celjani pa bomo zopet v sedmih dneh pokazali svojo tradicionalno gostoljubnost.

M. S.

Delovnim ljudem in občanom žalske občine!

V petek, 12. novembra 1976 bo ob 13. uri v Žalcu pred poslopjem občinske skupščine

SOLIDARNOSTNO ZBOROVANJE

v podporo borbi koroških Slovencev za njihove pravice.

Vabimo k množični udeležbi!

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

● V PRETEKLIH DNEH je bilo 19. zasedanje generalne konference UNESCA (organizacije ZN za prosveto, znanost in kulturo), v Ženevi se je začela razhajati brez uspeha konferenca o Rodeziji, v afriški državi Burundi (3,6 mil. preb.) so izvedli vojaški udar, v Lizboni je bil kongres vladajoče socialistične partije Portugalske, v Tirani pa 7. kongres albanske partije dela; uspešno se je končal obisk britanskega zunanjega ministra (obiskal je tudi Slovenijo), Avstrija si še naprej viha rokave, da odšteje narodne manjšine, v Sovjetski zvezi so proslavi 59-letnico velike oktobrske revolucije, v ZDA pa je na volitvah zmagal demokratski kandidat.

● ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE (211 mil. preb., 9,3 mil. kv. km) imajo novega, 39. predsednika. Izvolitev je pomembna zaradi tega, ker so ZDA ena od velikih sil, ki želi po svojih močeh in svojem okusu vplivati na ves svet, in zato, ker ima ameriški predsednik veliko moč, da dela dobro ali da dela napake. Po dolgi volilni bitki, ki je bila boj in dobro zrežirana predstava za vsakršen okus, ki pa je manj razkrivala bistvene družbene probleme in ameriške zunanjepolitične namene, kot pa spretnost obeh kandidatov, da drug o drugem povesta toliko slabega, da nobeden ne bi smel biti izvoljen, če bi obtožbe držale. Za vse probleme, ki jih Amerika danes krepko občuti — inflacija (tudi do 11-odstotna), nezaposlenost (tudi do 7,5 %, med mladino od 20 % in med črnci do 40 %, kar pomeni skupaj sedem in pol milijona nezaposlenih ljudi), upadanje morale (prevare v politiki in drugod), porast kriminala (uboji, posilstva, mamila, nasilje sploh) in druga zla — je Carter krivil Nixona in Forda. Ford pa je, s pomočjo H. Kissingerja, dokazoval Carterju, da je zelen, neizkušen in nesposoben. V tej bitki sta Ford in Carter lahko za volilne stroške zapravila vsak po 21,8 mil. dolarjev ali blizu 4 milijarde starih dinarjev iz državne blagajne. Zdaj je izhod poznan. Ford gre v pokoj z 90.000 dolarjev pokojnine (okoli 162 starih milijonov) letno, Carter pa bo prevzel predsedniške dolžnosti 20 januarja prihodnjega leta. Jimmy Carter (52 let) je doma z Juga Amerike, posestnik kikiriki nasadov, potem mornariški oficir, zadnja leta pa guverner zvezne države Georgije. Dobil je rahlo večino volivcev, ki so se le 55,4-odstotno udeležili volitev, od elektorskih glasov (to je do posebnih volilnih glasov, ki jih je skupno 538) pa je bil 297. Za Forda so volili farmerji, premožnejši ljudje s podeželja in bogatih predmestij, za Carterja pa delavci, prebivalci velikih mest, črnci in pripadniki mnogih narodnosti v ZDA (v Ameriki živi tudi okoli 1,200.000 jugoslovanskih izseljencev in njihovih potomcev, Carterja so podprli tudi močni sindikati. Glede zunanje politike je dajal Carter predvolilne izjave, ki dajejo slutiti večjo previdnost Amerike v stikih s Sovjetsko zvezo, bolj trdno roko do Arabcev, ki imajo nafto, o Jugoslaviji pa je izjavljal, da bi bil vdor Sovjetske zveze v našo državo (kar pa po njegovem mnenju ni verjetno) hud udarec svetovnemu miru in ameriškim interesom, da pa pri tem le ne bi uporabil ameriških vojaških enot. Skratka, vsi opazovalci trdijo, da ne vedo, kaj bo pokazal predsednik, saj je kot dojenček, nasmejan in kričav, nihče pa ne ve, kako bo rasel iz sebe in kakšno hrano si bo privoščil za svojo rast.

● PRI NAS NA OBISKU — Podpredsednik vlade in minister za zunanje zadeve Arabske republike Egipt, vojaški delegaciji Alžira in Iraka, delegacija novinarjev Vietnama (obiskala tudi Slovenijo) in delegacija sovjetskih književnikov (tudi v Sloveniji).

● MI NA OBISKU — Delegacija skupščine SFRJ v Aziji, delegacija SZDL Jugoslavije na Portugalskem (na kongresu socialistične partije), delegacija ZZB NOV v Italiji in zdravstvena delegacija Jugoslavije v Libiji.

4. TEDEN DOMAČEGA FILMA

LE ČRKE NA PAPIRJU?

BESEDA O ZAKONU O FILMU — POSVET V CELJU

V okviru 4. tedna domačega filma bo v Celju tudi posvetovanje o uresničevanju določil zakona o filmu. 24. novembra se bodo v Celju zbrali člani odbora za kinematografijo pri kulturni skupnosti Slovenije. Na sejo pa bodo vabljeni tudi mnogi drugi družbenopolitični, kulturni, filmski, filmsko-vzgojni in drugi delavci iz Slovenije in iz Celja. Pred dvema letoma je slovenska kulturna javnost z veliko naklonjenostjo sprejela zakon o filmu. Zakon je namreč proizvodnjo, promet in predvajanje filmov proglasil za dejavnost posebnega družbenega pomena. Ker mnogih vprašanj ni bilo moč zakonsko urediti, je zakonodajalec v 7. členu zakona o filmu določil, kaj morajo partnerji na področju filma spremeniti s samoupravnimi sporazumi. Z njimi naj bi uredili sodelovanje med organizacijami združenega dela s področja kinematografije in zavodom RTV Ljubljana o proizvodnji, prometu in predvajanju filmov ter o vzgoji strokovnih kadrov; nadalje programsko strukturo predvajanih filmov v kinematografih, merila za poslovanje kinematografov in druga skupna vprašanja med kulturnimi skupnostmi in kinematografi; tretji samoupravni sporazum naj bi opredelil naloge v filmski vzgoji mladine in odraslih. Od treh načrtovanih samoupravnih sporazumov so doslej sklenili in podpisali samo enega, in sicer med reproduktivno kinematografijo in med TV.

teden domačega filma

A tudi sicer, kljub nekaterim vidnim premikom, so črke zakona o filmu še vedno bolj ostale le črke na papirju. Na primer: v kinematografskih organizacijah marsikje še nesoodločajo delegati širše družbene skupnosti, repertoarna podoba kinematografov pa ostaja povsem zunaj družbenega vpliva. Ali pa — tudi samoupravni in delegatski odnosi znotraj kulturnih skupnosti še niso toliko razviti, da bi lahko govorili o bistveni spremembi glede mesta in položaja kinematografije v programih razvoja kulturne dejavnosti. Kinematografija ostaja nekje na robu zanimanja kulturnih skupnosti. Čeprav v zadnjem času oživljajo razprave o ustanovitvi temeljne kulturne skupnosti za dinematografijo, pa se zdi trenutek uresničitve tega predloga še precej oddaljen.

Z uresničevanjem zakona o filmu niso zadovoljni predvsem v organizacijah, ki predvidevajo filme. Število kinematografov pada, enako število filmskih predstav in obiskovalcev. Vse več krajev ne premore niti ene kinodvorane. Kinematografske organizacije pa v programski, repertoarni politiki upoštevajo komercialne interese.

In kaj je s podnaslavljanjem tujih filmov? Zakon natančno določa, da v Sloveniji ne bi smeli predvajati filmov brez slovenskih napisov. Toda določbe 16. člena zakona o filmu so bile mnogokrat kršene. Kinematografi so vrteli filme tudi brez ustreznega dovoljenja komisije za pregled filmov — s srhohrvaškimi napisi.

Celjsko posvetovanje v okviru 4. Tedna domačega filma bo priložnost za kritično oceno o izvajanju zakonskih določil. Predvsem pa bo dogovor, kaj moramo v Sloveniji storiti za odločnejšo uveljavitev zakona o filmu, ki se loteva izjemno pomembne dejavnosti posebnega družbenega pomena — to je proizvodnje, prometa in predvajanja filmov, pa tudi filmske vzgoje. Pokrovitelj posveta je LIK Savinja Celje.

J. V.

ŠENTJUR: GOSPODARSTVO NAPREDUJE

V torek, 9. t. m., je IS občine Šentjur na svoji redni seji obravnaval gospodarska gibanja v občini in ugotovil, da se je položaj v gospodarstvu v devetih mesecih tekočega leta, v primerjavi s polletnim, bistveno izboljšal.

Porastla sta predvsem dohodek in fizični obseg proizvodnje, ki beleži v mesecih julij, avgust in september celo indeks 155—180, v primerjavi z enakim obdobjem lani.

Ne kaže pa ob teh podatkih gojiti kakršnegakoli zadovoljstva, saj so narasle tudi obveznosti. Med njimi predvsem obresti za kredite z indeksom 187, kar prizadane predvsem tiste organizacije, ki so v zadnjem obdobju največ investirale.

Posebej velja to še za Alples, ki je največja delovna organizacija v občini in jo obveznosti najbolj težijo. Pri tem pa je potrebno ugotoviti, da je konkurenčni boj na tržišču neizprosen, saj so se sočasno pojavili še trije novi proizvajalci v okviru Jugoslavije. Vendar pa so se delovni ljudje in samoupravni organi v Alplesu že organizirali. Prav gotovo bodo težave, ki jih ta delovna organizacija doživlja prebrodili, saj so le-te le prehodnega značaja.

MOJCA BUČER

MOZIRJE

PREMALO SPODBUD

KRITIČNO O OSNUTKU SREDNJEROČNEGA NAČRTA

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju, ki so zasedali na ločenih sejah, v petek, 5. in v ponedeljek, 8. t. m., so se strinjali, da naj gre osnutek srednjeročnega družbenega plana razvoja občine v javno razpravo. To pa seveda ne pomeni, da na osnutek izredno pomembnega dokumenta niso imeli pripomb. Še dosti jih je bilo in v glavnem utemeljene, upravičene.

Zlasti velik odmev je imela razprava delegata iz Elkroja, Alfreda Božiča, ki je menil, da je osnutek srednjeročnega načrta premalo akcijski in da ne nakazuje vseh razvojnih poti, ambicij in podobno.

Tako tudi ne nakazuje reševanje kadrovskega problema tam, kjer je struktura zaposlenih neprimerna. Prav tako ni očitno, v katere smeri naj se razvijajo posamezne panoge oziroma delovne organizacije kot njihove nosilke. Nadalje je opozoril, da v osnutku srednjeročnega načrta ni nakazana pot razvoja novih dejavnosti pa tudi TOZD, ki imajo sedež organizacije združenega dela zunaj občine, nimajo v tem dokumentu svojega pravega mesta.

Gre tudi za infrastrukturo, za razvoj posameznih mest oziroma krajev, za družbene dejavnosti, za razvoj in financiranje krajevnih skupnosti tid.

Ne v zagovor, temveč kot dejstvo je treba povedati tudi to, da so imeli sestavljalci tega osnutka precejšnje težave, saj v mnogih kolektivih doslej niso imeli svojih razvojnih programov. In tako je dalo prav sestavljanje občinskega družbenega plana pobudo tem sredinam, da najprej rešijo svoje probleme, svoje vidike.

Prav tako utemeljena je bila zahteva, da naj tudi srednjeročni plan časovno opredeli vsakoletne akcije, naložbe itd. Tudi zaradi bančnih posojil.

Sicer pa je razprava opozorila še na nekatere druge probleme. Tako tudi na predvideno ukinitev dveh podružničnih šol. Nekaj aktualnih vprašanj je bilo še zaradi nadaljnje modernizacije cest, še zlasti na odseku od Gornjega grada do Radmirja.

Osnutek srednjeročnega programa občine bo zdaj z dopolnitvami, ki so jih predlagali delegati vseh zborov občinske skupščine, v javni razpravi, skupščina pa bo ta dokument dokončno sprejela pred zaključkom leta.

Delegati so med drugim sprejeli odlok o zakoniščih, zadeva okoli družbenega dogovora o izhodiščih za ustanovitev občinske komunalne samoupravne interesne skupnosti pa se je tako zapletla, da bo nujen usklajevalni postopek. Saj je zbor krajevnih skupnosti odklonil ta izhodišča, čeprav še nikogar ničesar ne obvezujejo. Pa vendar, nekatera vprašanja, zlasti okoli krajevnih vodovodov in morda še kaj, so zlasti v odnosu do krajevnih skupnosti tako lokalizirana, da bo treba še dosti besed, da bo zmagalo spoznanje, da gre vendar za usklajevanje in za takšno politiko kot jo bo sprejela bodoča samoupravna interesna skupnost, in noben drug organ!

M. B.

ŽALSKA SKUPŠČINA

ZDAJ KADRI

V TOREK JE BILA SEJA V GRIŽAH

V torek je bila v Grižah seja vseh zborov občinske skupščine, na kateri so delegati v osrednji točki dnevnega reda razpravljali o kadrovskih zadevah oziroma uresničevanju družbenega dogovora o kadrovski politiki v občini.

Potem, ko so ugotovili, da v občini še vedno ne morejo biti zadovoljni s kadrovsko sestavo, so opozorili tudi na nekatere osnovne vzroke takšnega stanja. Skupščina občine mora predvsem zagotoviti, so menili delegati na seji, da delovne organizacije ne bodo več kršile določil sprejetega družbenega dogovora. Več pozornosti bodo v bodoče v občini namenili izgradnji kadrovskih stanovanj. Ena osnovnih nalog v prihodnjem obdobju pa mora postati pridobivanje ustreznih kadrov za vodstvena in vodilna delovna mesta v združenem delu, saj prav ta neugodna struktura bistveno vpliva na gospodarski položaj sleherne delovne organizacije v občini.

Delegati so ob koncu opozorili vse delovne organizacije, da morajo tudi kadrovske potrebe vnesti v svoje srednjeročne načrte.

V nadaljevanju svoje seje so delegati vseh zborov žalske občinske skupščine razpravljali še o poročilih o problematiki socialnega skrbstva in varstva, varstvu in položaju borcev NOV v občini ter o delu komisije za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

B. S.

NOVI tednik

IVANKA VRBIČ

Ljubljanska banka je letos prvič podelila posebna priznanja tistim svojim delavcem, ki so na področju poslovanja z občani dosegli v dolgoletni praksi izredne uspehe.

Med 49 dobitniki plaket iz celotnega kolektiva Ljubljanske banke in tremi iz celjske podružnice je bila tudi Ivanka Vrbič, vodja poslovne enote Ljubljanske banke v Celju.

V obrazložitvi in utemeljitvi ob podelitvi plakete so zapisali, da gre za izredno osebno prizadevnost, vloženi trud in prikazane rezultate dela pri izvrševanju nalog, določenih s poslovno politiko Ljubljanske banke na področju poslovanja z občani.

Četudi že te besede veliko povedo, je vendarle treba dodati, da gre pri Ivanki Vrbičevi za delo, ki mu težko najdeš primere. Za vestnost in poštenost, za delavnost, ki ne pozna omejenega delovnega časa, za tisto pripadnost kolektivu, ki je ni moč izmeriti z nobenim merilom.

Med bančne delavce je stopila že leta 1951, v okviru kolektiva, ki mu pripada še danes pa je vse od leta 1953. Torej, tudi dolgoletna pripadnost. Na čelu poslovne enote v Žalcu pa je vse od leta 1961, sicer pa je v Žalcu že dobrih triindvajset let.

To je formalna izkaznica.

»Veste, šele danes vem, kaj mi pomeni to delo in kako rada ga imam. Ne morem si zamišljati, da bi ne delala s strankami. Rada delam z ljudmi. In še nekaj. Naše delo v banki je takšno, da ga je treba vsak dan končati. Pri nas ni mogoče ničesar odložiti na jutri. Zato smo vedno na tekočem z vsem,« je povedala Ivanka Vrbič.

Ta dejavnost ima prav gotovo veliko mejnikov in vsako področje dela bi si zaslužilo svojo obravnavo. Toda, nekaj je vendarle res. V zadnjem času se je enota v Žalcu uveljavila zlasti v tem, da je prva v okviru celjske podružnice Ljubljanske banke uspela zajeti v nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice vse kolektive. Zdaj je to število nekoliko manjše. Toda, navzlic temu, je večina tu. Ogromna večina.

OBRAZI

»Izredno lepe uspehe smo dosegli tudi pri mladinskem varčevanju, saj sta v občini zaenkrat le dve podružnični šoli, ki še nimata svoji pionirski hranilnici. Povsod drugod delajo.

In tako smo v razgovoru z Ivanko Vrbičevo odkrivali delo in uspehe enote, njenega ženskega kolektiva.

»Da bi le bilo tako tudi v naprej. In da bi bila pri zdravju. Potem bo vse dobro. Sicer pa, saj že zdaj ničesar ne pogrešam.«

M. BOŽIČ

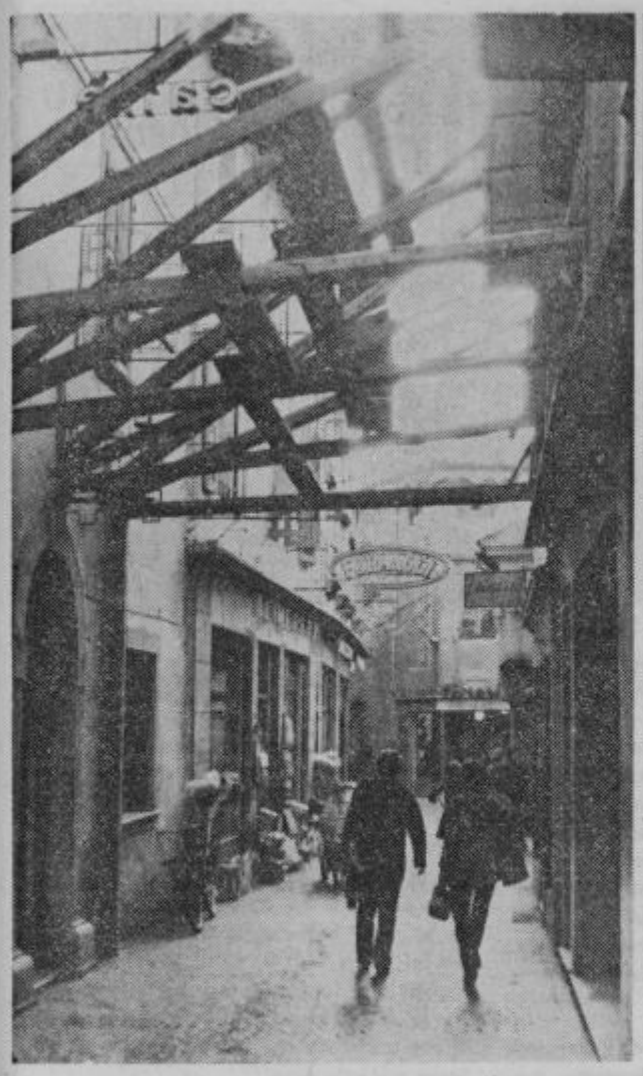

Konec minulega tedna sta naša novinarja JURE KRAŠOVEC in DRAGO MEDVED prekrižarila Beneško Slovenijo in Posočje, da bi videla, kako potekajo obnovitvena dela po potresu na italijanski strani in pri nas. Doslej smo pisali le o zbiranju sredstev naših občanov za pomoč prizadetim, v prihodnjih številkah Novega tednika pa boste lahko brali kaj več o življenju in delu Slovencev v Benečiji in o obnovi Posočja. Na posnetku: ulica v Čedadu. Foto: D. Medved

VIRŠTANJ VAŠKI DOM

V Virštanju že dalj časa obnavljajo nekdanje šolsko poslopje, ki je bilo močno prizadeto v potresu pred leti. Ker so se otroci iz Virštanja, ki je samostojna krajevna skupnost in okolice preselili v šolo v Podčetrtek, je stavba ostala prazna, ni pa bila predvidena za rušenje. Četudi je bila močno poškodovana, so se krajani odločili, da jo bodo obnovili in namenili za potrebe domače krajevne skupnosti.

Kot predvidevajo, bo objekt dokončno urejen do Dneva republike. Sredstva za obnovo so skoraj v celoti prispevale notranjske občine, ki so po potresu prevzele patronat nad krajevno skupnostjo, veliko pa so prispevali tudi krajani sami, tako z delom kot materialom. V stari šoli bodo našle prostor vse družbeno politične organizacije, največja pridobitev za kraj pa bo vsekakor dvorana z dvesto sedeži. Uredili bodo tudi manjšo kuhinjo. Krajani pravijo, da ima največ zaslug za to, da bo dom kmalu urejen, predsednik Krajevne skupnosti Virštanj, Edi Plevnik.

MST

PRVA PRIREDITEV TDF

V PONEDELJEK

RAZSTAVA RISB S. EISENSTEINA

Razstave risb Sergeja Eisensteina v Sloveniji še nismo imeli priložnost videti, zato bo celjsko občinstvo prvo, ki se bo seznanilo s skicami tega znanega in nedvomno enega najboljših sovjetskih režiserjev.

Likovni salon Celje in Osrednja knjižnica Celje sta v okviru Tedna domačega filma 76 pripravila to razstavo (pokrovitelj je Prevozništvo Celje), katero si bo mogoče ogledati od 15. do 25. novembra v Oddelku za študij Osrednje knjižnice na Muzejskem trgu.

Razstavo bodo odprli 15. novembra (ponedeljek) ob 18. uri zvečer. Naj ta informacija velja tudi kot vabilo k svečani otvoritvi.

Organizacijski odbor TDF 76 pa je pripravil za razstavo še posebno »poslastico«: Celjani si bodo lahko v šestih večerih ogledali tudi tri filme tega slovitega sovjetskega režiserja — »Oklepnica Potemkin« ter oba dela filma »Ivan Grozni«. Vstop k vsem predstavam v čitalnico Oddelka za študij bo brezplačen.

Naslednji dan, v torek pa bo odprta ob 16. uri v Muzeju revolucije razstava likovnih del celjskih osnovnošolcev na temo »film« (pokrovitelj Cestno podjetje Celje). Na razstavo vabimo predvsem starše in seveda otroke. Na otvoritvi bo podeljenih tudi šest nagrad.

M. S.

DELO KLUBA ŠTUDENTOV

VEZI TKEJO

ZA STIK TEORIJE S PRAKSO

Letna skupščina je bila priložnost, da so te dni celjski študenti ocenili enoletno delo v klubu, v povezanosti od katere si veliko obetajo. In ne v prazno, saj je že enoletno delo pokazalo, da so dosegli pomembne premike v povezanosti študentov s širšega celjskega območja, ki študirajo v Celju, Mariboru in Ljubljani med seboj in z življenjem v občinah, ki jih štipendirajo. Ta organizacijska okrepitev daje zanesljivejšo osnovo za široko in dobro zastavljen program dejavnosti kluba v prihodnjem letu.

V programski delovni smeritvi je poudarek na povezanosti teorije s prakso. V ta namen bodo priredili srečanje univerzitetnih pedagogov s predstavniki ekonomskega življenja s širšega celjskega območja. To naj bi bila tudi sicer trajnejša oblika povezovanja združenega dela in njegovih potreb z izobraževalnim procesom. Študenti za prihodnjo dejavnost z občutenim odnosom pristopajo h gojitvi kulturnih vrednot. Prirejati nameravajo večere iz zakladnice naših znanih književnikov. Tudi sicer, prihodnja delovna usmeritev kluba računa s širšo kulturno in športno dejavnostjo. Organizirati nameravajo tudi študentski teden kot nekakšno smotro študentskega dela, v okviru katerega bodo govorili tudi o vprašanjih izobraževalnega procesa in materialnega položaja študentov, problemih zaposlovanja in drugih življenskih vprašanj, povezano s splošno družbeno problematiko s katero so še premalo seznanjeni, kot so kritično ocenili.

Zahteven program dela terja tudi okrepitev klubskega članstva. Zdaj je v klubu včlanjenih kakih 30 odstotkov študentov, zato velja posebna skrb pritegnitvi študentov v klubsko delo.

Ob koncu tega, delovnega srečanja so študenti iz vrst delegatov vseh treh oddelkov organiziranih študentov na visokih šolah izvolili novo klubsko vodstvo, ki mu bo v prihodnje predsedoval IVAN ŠTARLEKAR.

B. V.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

TONE ZIMŠEK ODGOVARJA

Pri preučevanju razvojnih teženj v razvitem in hitro razvijajočem se svetu ugotavljamo, da posvečajo na prvem mestu pozornost trem osnovnim področjem razvojnih možnosti:

— energetski nacionalizaciji (intenzificirana in racionalna poraba obstoječih energetskih potencialov, ter razvijanje novih), intenzifikaciji informatike (metode in tehnike pridobivanja obdelave in uporabe informacij vključno s kibernatizacijo delovnih procesov) ter logistični intenzifikaciji (smotrno urejanje pretoka blaga od virov surovin pa vse do potrošnje finalnih proizvodov).

Kaže, da smo se že tudi pri nas v precejšnji meri razvojno osvestili prav na področju energetike. Pri tem ne mislim zgolj na prizadevanja v širšem družbenem obsegu, ampak tudi na prizadevanja v regiji in posebej v občini Celje. Tako menim, da je vredno omeniti nekaj resnično pomembnih dogodkov v zadnjem obdobju.

Na pobudo Razvojnega centra Celje je bil pri Medobčinskem odboru Gospodarske zbornice ustanovljen strokovni svet združenega dela za energetiko. Vanj so v okviru delegatskega mehanizma Gospodarske zbornice vključeni najvidnejši strokovnjaki — energetiki iz celotne regije. Predseduje mu zelo agilen dipl. ing. Pečovnik iz Velenja.

Svet ima svoj dolgoročni in akcijski program dela, ki je pomemben tako za občinske skupščine kakor tudi za združeno delo. Med drugimi nalogami bo Svet za energetiko zagotovil s pomočjo občinskih skupščin, tako je bilo sklenjeno na Svetu osmih občin celjske regije, celovit popis te problematike, analizo in predlog programa ukrepov, ki jih bo potrebno sprejeti v okviru občinskih skupščin in v organizacijah združenega dela, da bi v prihodnje v naši regiji načrtneje urejali problematiko energetske racionalizacije in razvojnih usmeritev na tem področju.

Za občino Celje je značilno, da je med vsemi občinami v Sloveniji med prvimi pristopila k celoviti energetski študiji stanja in potreb (takšno študijo imajo z najsodobnejšimi podatki samo občine mesta Ljubljane).

Študijo in predlog programa ukrepov je Izvršni svet Občinske skupščine Celje zaupal Razvojnemu centru. Razvojni center pa bo pritegnil vrsto strokovnjakov in inštitucij za učinkovito izvedbo te naloge. Za nalogo bo značilno, da bo izvedena na osnovi najsodobnejših metod in tehnik — vključno s predvidenim scanerskim avio-snemanjem toplotnih izgub stanovanjskih hiš, industrijskih objektov itd.

Naloga, ki bo predvidoma zaključena julija leta 1977, bo že v teku same izdelave dala odgovore na nekatera pereča vprašanja v občini, poleg tega bo dala vrsto vzpodbud za nadaljnje načrtno angažiranje na tem področju. Morda je zanimivo, da je že dosedanji pristop dal vzpodbudo za dve vzporedni magisterski nalogi.

Osebno se mi zdi zelo pomembno, da smo s tem energetsko problematiko vključili v naše vsakodnevne najzahtevnejše strokovne naloge in da smo zavrgli s tem nekakšen strokovni manjvrednostni kompleks, češ, da na tem področju nismo usposobljeni, da bo to storil nekdo namesto nas, da je to »pesem prihodnosti« itd.

Omenjena energetska študija ima tudi svoj dolgoročni pomen, saj išče na primer odgovor na vprašanje prihodnjega oskrbovanja Celja s toplotnimi viri, bodisi preko morebitnega toplovodnega daljnovoda iz Šoštanja, bodisi z izgradnjo toplarne, kombinirane s termoelektrarno itd.

Kljub pomembnosti te naloge pa menim, da je v občini Celje še pomembnejše dejstvo energetska racionalizacija vključena med osnovne točke občinskega stabilizacijskega programa, ki je bil v preteklem letu oblikovan v dogovoru med družbenopolitičnimi organizacijami in občinsko skupščino. V okviru stabilizacijskega programa je namreč pokrenjena akcija v vseh temeljnih organizacijah združenega dela. Začetne rezultate je že možno evidentirati. Da pa bi se rezultati nenehno povečevali je energetska problematika vključena tudi v program šole za gospodarstvenike, ki jo obiskuje preko 100 direktorjev temeljnih organizacij iz občine Celje. Prepričan sem, da že navedene okvirne ugotovitve potrjujejo začetno misel, da smo se na tem področju prebudili in s tem oblikovali nove pomembne možnosti za pospeševanje našega razvoja v prihodnjem srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.

TONE ZIMŠEK

SAMOZAŠČITA – KAJ JE TO

SAMOHODNA ZAKLADNICA

Upehani občani, nevajeni peshoje, prisopihajo na postajo milice:

— Avto so mi ukradli!

Nadaljevanje tega začetega vzklika so najrazličnejša: Kaj bo rekel mož, ki bo podivjal. Da brez avta sploh ni mogoče opravljati službe itd ...

Potem sledijo stavki, ki vsebujejo napol prikrite očitke:

Saj človek ne more kar naprej sedeti v avtu ali ga imeti v garaži. Pravzaprav pa plačamo dovolj davka, da bi bilo naše imetje lahko bolj zavarovano. Presneto, ko napačno parkiram, je miličnik prècej pri roki, tokrat pa ...

Potem tisto neznosno »Ste zaklenili avto? (kako naj to zanesljivo veš?) »Imate ključavnico za volan? (bil je v načrtu za nakup!)

Potem se zvrstijo še druge cvetke. Ker je prometna knjižica ostala v avtu še točne oznake barve ni, ker avto lahko posojamo, tat ka, marsikateri ima vozniško dovoljenje, se lahko hudirjevo daleč pripelje s prometno knjižico, dokler vse postaje milice niso obveščene o tatvini.

Nikar se torej ne jezite, če vas sredi nujne vožnje kje ustavi miličnik in prav počasi in natančno pregleduje vaše dokumente, dokumente vozila — je že kje kak površnež zaradi svoje neprevidnosti naravnost ponudil avto prvemu priložnostnemu avtomobilskemu tatu, zdaj pa ustavljajo vse avtomobile te znamke in barve.

Še pogostejše so tatvine iz avtomobilov.

Videl sem nekoč občanko, ki je pustila avto na javnem parkirišču in pustila odprt prtljažnik, potem pa se je podala na nakupe. Vsakič, ko si je naložila zadostno breme, ga je spravila v prtljažni prostor in odšla nakupovat naprej. Nazadnje si je s preostalim drobižem privoščila kavo v lokalu, od koder sem jo opazoval. Če bi bil tat, bi se mirno lahko lotil njenih nakupov, kajti prav tedaj je prišla nakupovalkina znanka in zatopili sta se v klepet ...

In kaj vse ljudje ne puščajo v avtomobilih. Kot tisti, za katere pravi latinski pregovor: vse svoje nosim s seboj! Denar, ure, radio in TV sprejemnike, kinokamere, dragocena oblačila (krzno), skratka dragocenosti.

Avto pa je prevozno sredstvo, ne »samohodna zakladnica«.

PIŠE IN UREJA JURE KRAŠOVEC (10)

ODLOČNO NA POT

Po uspešni volilni konferenci občinske organizacije Zveze socialistične mladine v Žalcu, so se pred dnevi zbrali člani predsedstva in ocenili delo starega in ugotovili naloge novega predsedstva.

Ko so ocenjevali delo po posameznih področjih, so ugotovili, da so bili izredno delavni mladi v kmetijstvu, ki jih je vodil prej in jih bo tudi poslej, Franc Gajšek. Opozorili so na nujno poživitev dela aktiva OZN in pa seveda na boljše delo v nekaterih komisijah. Zaradi nekaterih organizacijskih težav, lani ni zaživel koordinacijski odbor specializiranih organizacij in društev. Na tem področju bo treba zaorati novo ledino.

Na seji so imenovali člane v posamezne komisije, razen tega so se dogovorili za datumske roke posameznih konferenc. Med pomembne naloge sodi tudi ustanavljanje krajevnih svetov mladih.

DARKO NARAGLAV

AKUMULACIJSKO JEZERO

Novo akumulacijsko jezero pri Slivnici, ki se zdaj že polni z vodo, bodo svečano predali svojemu namenu 27. novembra. Do tedaj bo tudi nared cesta, ki vodi iz Slivnice proti Loki pri Žusmu. Star del ceste bo kasneje zalila voda akumulacijskega jezera.

S tem se bodo temu kraju in njegovi okolici odprli novi vidiki. Čeprav bo voda iz Slivniškega jezera namenjena predvsem v industrijske namene, in sicer v glavnem za Železarno Štore, bodo čez čas brez dvoma lepo okolico in jezero izkoristili še v rekreacijske in športne namene.

M. P.

AERO

IZDATNE NALOŽBE

OSNOVA JE V PROIZVODNJI AC PAPIRJA 20 MID SD

Tudi v prihodnjih letih bo Aero nadaljeval z izredno intenzivnimi naložbami. Ob manjših, rekli bi tekočih naložbah, so v svoj srednjeročni program razvoja zapisali tudi štiri velike naložbe. Prva že teče — to je naložba v lastno proizvodnjo AC papirja. Druga visoka naložba bo nova tiskarna, ki bo stala med novo Dečkovo in podaljškom Čopove ulice v Celju. Pričakujejo, da bo lahko tiskarna izgrajena do leta 1978 ali 1979.

Tretja bo naložba v posodobitev proizvodnje samolepilnih trakov v TOZD Kemija Šempeter in zadnja od velikih naložb v prihodnjem obdobju bo naložba v rekonstrukcijo proizvodnje celuloze v Tovarni celuloze Medvode. Vse te naložbe bodo po grobih predračunih veljale kolektiv Aera 500 milijonov dinarjev.

V Aeru kljub težavnem gospodarskem položaju z zaupanjem gledajo na nove naložbe. Tudi v preteklosti so namreč veliko investirali in prav vse investicije so bile rentabilne. V povprečju ustvarjajo na vloženi dinar dinar in pol celotnega dohodka, pri nekaterih proizvodih, predvsem v kemičnemu delu proizvodnje pa so iztržki še mnogo višji.

V Aeru, seveda, največ pričakujejo od svoje prve naložbe — v AC papir. Gre za nadaljevanje že končane investicije v lastno proizvodnjo papirja, ki je veljala nad 45 milijard starih dinarjev. Ta papirni stroj, ki stoji v tozdu Aera v Medvodah, bo letno proizvajal 20.000 ton papirja različnih kvalitet. Kar polovico proizvedene količine bodo namenili predelavi v AC papir — to je brezogljični samokopirni papir, pri katerem dobimo poljubno število kopij brez vlaganja vmesnih karbonskih listov.

Stroje za nadaljnje plemenitenje papirja, za vse potrebne premaze na tem samokopirnem papirju, bodo postavili v celjskem tozdu kemije. Gre za izjemno konjukturen proizvod, za katerega je marketing analiza pokazala izredno visok interes na domačem in vzhodnoevropskem tržišču. Poraba tega papirja namreč spremlja razvoj računalniške tehnike, saj je ta papir potreben za izdelavo obrazcev za računalnike. Uporablja pa se še za vse druge vrste obrazcev, nakaznic itd. Dobava opreme že teče in bo zaključena do avgusta prihodnjega leta. Sama gradnja se bo pričela marca 1977 in bo zaključena do avgusta. Decembra 1977 naj bi stekla poskusna proizvodnja, redna proizvodnja pa v maju 1978.

Zaradi izredno zahtevnega proizvodnega postopka so naložbe v proizvodnjo takšnih papirjev le redko rentabilne. V Aeru pa so trdno prepričani, da njihova proizvodnja bo rentabilna. Sami razpolagajo namreč z osnovnimi surovinami, prvi kemijski premaz papirja bodo vršili že hkrati s proizvodnjo papirja, vse to pa proizvodnjo močno poceni. Tako bo Aero z novim proizvodom lahko konkurenčen, sodijo pa tudi, da ne bo težav pri prodaji 10 do 12 tisoč ton AC papirja, kolikor ga bodo proizvajali.

Celotna naložba bo Aero veljala 20 starih milijard.

BRANKO STAMEJČIČ

PREMIERA NA POLZELI

Čeprav na programih TDF 76 piše, da bo premiera enega naših najboljših letošnjih filmov »Idealista« v Žalcu, smo jo zaradi nekaterih težav »prestavili« in sicer na Polzelo, od koder je tudi pokrovitelj te zunanje premiere Tovarna nogavic Polzela.

Občani Polzele bodo srečali filmske ustvarjalce »Idealista« (Mileno Zupančič, Radka Poliča — ki v reviji STOP trenutno vodita, kot najboljši igralski par — in druge), petek, 19. novembra ob 16. uri v Domu kulture. Prav gotovo bodo redki Polzelani, ki bodo manjkali na tej svečani predstavitvi tako filma kot igralcev.

M. S.

AERO: PROSLAVILI JUBILEJ

Skoraj 2000 članski kolektiv Aera je minulo soboto proslavil svoj jubilej — 40 letnico obstoja socialističnega podjetja AERO. Na svečani proslavi, ki je bila v dvorani Turističnega centra Golovec, je direktor Aera Milan Zupančič spregovoril o prehojeni skupni poti, pomenu Aera v slovenskem in jugoslovanskem prostoru, ter načrtih za prihodnje.

Sledil je kulturni spored, v katerem so aerovcem predstavili komorni moški zbor pod vodstvom Egona Kuneja, folklorna skupina Svobode iz Šempetra in priljubljena Nela Eržišnik.

Na proslavi so podelili tudi priznanja in nagrade 67 jubilantom, ki so v Aeru že 10, 20 ali 30 let, spomnili pa so se tudi vseh upokojenih sodelavcev, ki jih je 143. Na sliki: Hala Golovec je bila tokrat v znamenju Aera. Tu je 2000 članski kolektiv proslavil 30 obletnico obstoja in dela socialističnega podjetja Aero.

ŠMARJE PRI JELŠAH

NEUSTREZNI NAČRTI

V RASTI DOHODKA ŠE MOČNO ZAOSTAJAJO

Nedavna 8. seja občinske konference ZK Šmarje pri Jelšah je v razpravah opozorila na vrsto problemov, zlasti še na pomanjkljivosti v uvajanju ustavnih dopolnil in novosti v samoupravno organiziranost. Tako na primer nekaterim še zdaj ni jasno, čemu in zakaj tozdi in kje predvsem v manjših delovnih organizacijah pa se čvrsto oprijemajo trditev, da pri njih ni možna nova samoupravna organiziranost, zato bodo komunisti v občini v prihodnje poskrbeli, da se takšen način miselnosti čimprej prekine.

Ko so govorili o položaju gospodarstva v občini — to, mimogrede povedano, ni v rožnatem položaju, po besedah predstavnikov gospodarstva pa ne takšno, da bi bilo kritično in zaskrbljujoče — so izpostavili predvsem dejstvo, da stabilizacijo v občini zavirajo med drugim tudi neustrezno izdelani proizvodni programi, kar je med drugim tudi razlog, da 13 tozdov posluje z izgubo, da je brutto dohodek manjši od lanskega v vseh gospodarskih panogah, razen v stanovanjski in da je v primerjavi s celjsko regijo v šmarski občini najmanjša rast dohodka. Vzrok temu so seveda tudi nekatere objektivne težave, vendar pri tem ne gre izključevati ali omalovaževati nekaterih površnosti in togosti. Ker so to podatki za prvo polletje, je treba poudariti, da se je v minulih mesecih položaj že nekoliko izboljšal.

V razpravi so ugotovili, da se zaposlenost še vedno veča, da pa je kljub temu še vedno premajhna — komaj 2 odstotno povečanje zaposlenosti ni v skladu z zastavljenim programom.

Gotovo najhujša ugotovitev s strani razpravljalcev pa je, da delegatski sistem v občini še zdaleč ni zaživel tako, da bi lahko bili zadovoljni. Vzrokov za to je več, po teži pa daleč prednjači neresnost in nezainteresiranost, zato bi bilo nujno treba poiskati primernejše ljudi za tako pomembno vlogo. Ljudje enostavno ne hodijo na seje zborov, če pa že hodijo, molče in razprav pogosto ni, ali pa izzvene v prazno.

V nadaljevanju seje so spregovorili še o delovanju kulture in deležu komunistov pri kulturnem snovanju v občini.

MILENKO STRAŠEK

ŽALEC

USPEŠNO DELO

VEČ NOVIH GASILSKIH DOMOV

Pretekli četrtek je bila v klubu družbenopolitičnih organizacij v Žalcu 3. seja skupščine občinske skupnosti varstva pred požarom. Poročilo o delu za letošnje leto sta podala predsednik skupščine Franc Jelen ter predsednik izvršnega odbora skupnosti Karel Jug. Iz poročil je razvidno, da se je skupnost soočila z vrsto težav, ki pa jih je poskušala rešiti s samoupravnim sporazumom o sofinanciranju skupnosti požarnega varstva. Na podlagi po sporazumu zbranih sredstev so sprejeli finančni načrt za leto 1976 ter razvojni načrt do leta 1980.

Skupnost požarnega varstva vključuje 36 teritorialnih gasilskih društev in 6 industrijskih gasilskih društev. Za vsa društva je značilno tesno sodelovanje s skupnostjo in drugimi družbeno političnimi organizacijami. Pri taki povezanosti pa tudi uspehi niso izostali. Samo v letošnjem letu so bili zgrajeni ali prenovljeni gasilski domovi v Letušu, Braslovčah in Levcu. Na Gomilskem in v Preboldu pa so preuredili prostore v velike sejne dvorane. Nabavljene je bilo tudi precej sodobne gasilske opreme. Tako so v Lokah pri Taboru nabavili novo motorno brizgalko, v Latkovi vasi in Zabukovici lahki motorni vozili, v Vinski gori avtocisterno ter v Žalcu in Ponikvi nova orodna voza TAM 2001.

Za dvig strokovnosti so organizirali podčastniški tečaj. Ugotovili so, da je trenutno razpoložljiva oprema primerna in dovolj sposobna za gašenje klasičnih požarov. Drugače pa je za primer kemičnega požara. Oprema in zaščita mora biti v tem primeru povsem drugačna, taka pa je samo v nekaterih industrijskih društvih, seveda pa je vprašanje, če bi tako društvo uspelo samo zadušiti večji požar. To je eden od problemov.

Drugi problem pa so hidranti. Kljub številnim dogovorom in načrtom hidrantna mreža še vedno ni taka, da bi lahko zagotovila učinkovito dobavo potrebne vode.

V nadaljevanju razprave so delegati sprejeli finančni načrt za leto 1977. Ker pa po sporazumu zbrana sredstva ne bodo zadoščala za nabavo novih gasilskih avtomobilov in motornih brizgalk, so sklenili, da bo skupnost požarnega varstva najela 500.000 dinarjev kredita. Omenjeno posojilo bi se uporabilo za sofinanciranje tistih nabav za orodje in opremo za katero bodo društva zbrala 2/3 nabavne vrednosti.

Razvojni program do leta 1980 je razdeljen na tri skupine. V prvo spada pomoč gasilskim društvom, ki delujejo v občinskem merilu ter so tudi sama dovolj aktivna, v drugi so obveznosti, ki so se doslej financirale iz proračuna občine, v tretji skupini pa sofinanciranje večjih nabav opreme in orodja gasilskih društev in vzdrževanje. Ob koncu so delegati skupščine sprejeli tudi predlog, da naj bi podpisniki družbenega sporazuma v prihodnje odvajali za sofinanciranje požarnega varstva 0,15 odstotka od vrednosti osnovnih sredstev.

T. TAVČAR

ŽALEC: PROJEKTANTI ZAMUJAJO

Na zadnji seji izvršilnega odbora sklada za izvajanje programa referenduma v žalski občini so govorili o problemih, ki nastopajo pri uresničevanju letošnjega programa referendumske izgradnje.

Potem ko so ugotovili, da je dolžnikov pri plačilu prispevka za referendumsko izgradnjo po družbenem dogovoru vse manj, in da s financiranjem letošnjega programa ne bo prevelikih težav, so spregovorili še o trenutno največjem problemu. Že nekaj let so namreč naročeni osnovni projekti in načrti za izgradnjo osnovnošolskega centra v Žalcu, otroškega vrtca v Petrovčah in zdravstvene postaje v Preboldu. Projektanti pa kljub temu, da so potekli že vsi dogovorjeni roki, niso izpolnili svojih obveznosti. Projektov še ni, zato kasni tudi pričetek izgradnje prepotrebnih objektov. Na seji so se zato dogovorili, da podaljšajo vsem projektantom rok še za teden dni, nato pa bodo sprožili proti projektantom tožbo zaradi nespoštovanja dogovorov in neposredne krivde za zakasnitve pri izgradnji naštetih objektov.

Ob koncu seje so se dogovorili, da bo imel vrtec v Petrovčah zaradi naraščajočih potreb šest in ne predvidenih pet igralnic.

B. S.

NAROČITE NOVI tednik

Republiški sekretariat za pravosodje, organizacijo uprave in proračun
Vzgojni poboljševalni dom v Radečah

objavlja
prosta delovna mesta:

1. PSIHOLOGA
2. VZGOJITELJA
3. KNJIGOVODJO

POGOJI:

pod 1: filozofska fakulteta, 2 leti delovnih izkušenj, lahko tudi začetnik;
pod 2.: pedagoška akademija, 2 leti delovnih izkušenj, strokovni izpit ali srednja izobrazba pedagoške smeri, 2 leti delovnih izkušenj;
pod 3: srednja ekonomska šola, 2 leti delovnih izkušenj.

Kandidati za pridobitev statusa delavca morajo predložiti ponudbe (prošnje kolkovano z din 2,—) z dokazili o šolski izobrazbi, opisno navesti delovne izkušnje in moralnopolitične vrline, zaradi lažjega ocenjevanja pristojnega organa.

Rok za prijave je 15 dni po objavi.

Tovariša direktorja (na levi Leopold Perc, glavni direktor Izletnika in poleg njega Ivan Zupan, direktor Turista v Mozirju) zakaj tako zaskrbljena, resna obraza? Mar delo okoli integracije Golt in Turista v Mozirju ne teče tako kot sta si zamislila? Sicer pa, kje se je zataknilo? Je ideja o enotnosti gostinske in turistične dejavnosti v Gornji Savinjski dolini padla v vodo? (Tekst: M. Božič, foto: D. Medved)

POLZELA: V GARANTU „NE"

Kolektiv pohištvene industrije »Garant« na Polzeli je za enkrat rekel — ne. Ne za vstop v sestavljeno organizacijo združenega dela »Združena podjetja gozdarstva, lesne industrije in trgovine«, skrajšano »STIK«, Mozirje.

Na referendumu, ki so ga imeli na začetku tega meseca, se je od 362 članskega kolektiva (glasovalo je 437 članov) le 159 odločilo za pristop v novo sestavljeno organizacijo združenega dela. Medtem ko jih je 165 reklo oziroma napisalo — ne, je bilo 23 glasovnih lističev neveljavnih.

Za pristop v novo sestavljeno organizacijo pa bi se morala izreči večina vseh zaposlenih, torej najmanj 182.

V polzelskem kolektivu zdaj družbeno politične organizacije pa tudi delavski svet analizirajo vzroke neuspeha na referendumu, ki je hkrati nezaupnica težnjam, da bi s tesnejšim povezovanjem v sestavljenih organizacijah združenega dela dosegli ne samo boljše poslovne rezultate, marveč tudi nove odnose v proizvodnji in še kaj.

S prvim — ne pa na Polzeli niso rekli dokončnega — ne. Kot vse kaže, bodo začeli novo akcijo za pristop v sestavljeno organizacijo združenega dela STIK, ki bo zdaj, z majhno zamudo, povezala tri delovne organizacije iz Nazarij oziroma Gornjega grada, se pravi Lesno industrijo »GLIN« in Gozdno gospodarstvo iz Nazarij ter Smreko iz Gornjega grada. O tem povezovanju je do nedavnega tekla tudi javna razprava o določilih samoupravnega sporazuma o združitvi delovnih organizacij v sestavljeno organizacijo združenega dela STIK, Mozirje.

ŠENTJURSKI TURIZEM

ZLASTI KMEČKI

TUDI DRUGE POSTOJANKE

Na pobudo Celjske turistične zveze je bilo tudi v Šentjurju posvetovanje med predstavniki turističnih društev v občini in občinske skupščine.

Dogovorili so se, da bodo turistična društva dala pobudo za organiziranje kuharskih tečajev v zimskem času. Gre namreč za težnjo, da bi se zlasti kmečke gospodinje in dekleta seznanile z osnovami kmečkega turizma in seveda z domačo kuhinjo.

V šentjurski občini je namreč že zdaj okoli deset kmetov, ki so pripravljeni začeti delo tudi na področju kmečkega turizma.

Sicer pa bo nujno povečati propagando za izletniški turizem, saj je Rifnik dovolj znan, po vrhu vsega pa je po južni strani dostopen tudi z motornimi vozili.

Planinski dom na Resevni bo po vseh predvidevanjih v naslednjih letih povezan z gozdno cesto preko Svetine v Jakob. Cesta bo vsekakor pripeljala nove goste v to priljubljeno planinsko postojanko.

Grad na Planini s svojo zanimivo »kašto« in lepo urejenim gostiščem že zdaj privablja turiste. Sicer pa ne kaže pozabiti dejstva, da je imela Planina že pred vojno okoli 3000 nočitev v sezoni.

Na Gorici pri Slivnici so pričeli polniti zbiralno jezero, ki bo že drugo leto zelo privlačno za turizem. Razen tega bi kazalo v Slivnici ustanoviti samostojno turistično društvo ali vsaj pododbor šentjurskega. Po otvoritvi avtoceste tudi v Dramljah rastejo pogoji za turizem. Tu so letos odprli tudi obnovljeno partizansko bolnišnico »Zima«. Nekaj podobnega je tudi na Ponikvi, kjer bi lahko zlasti Slomškovo rojstno hišo pa tudi rojstni kraj Kocena bolj izkoristili za izletniški turizem.

ERNEST REČNIK

SLABA POVEZANOST

Za večino organizacij združenega dela malega gospodarstva družbenega sektorja v celjski občini je značilna njegova slaba povezanost. Ta ugotovitev je tudi precejšnja ovira na poti nadaljnjega razvoja malega gospodarstva. Posledice razdrobljenosti se kažejo zlasti tedaj, ko se te organizacije zavzemajo za odobravanje posojil. Njihova kreditna sposobnost je namreč tako majhna, da si večjih korakov na tem področju ne morejo privoščiti.

Najdlje pri uresničevanju svojih razvojnih načrtov so pri Elektrosignalu, ki deluje v okviru sestavljene organizacije združenega dela ITC.

TURISTIČNI SPOMINEK

V organizaciji Kompasa bo od 17. do 20. novembra v Kranjski gori drugi sejem turističnih spominkov.

Na vsak način gre za prireditev, ki zasluži pozornost, tembolj, ker je izbira turističnih spominkov tudi pri nas več kot skromna, ker je na trgu še vedno dosti kiča, ker imamo izdelke, ki so drugačni kot bi naj bili, če bi hoteli poudarjati svojo narodopisno okolje, estetsko vrednost in podobno.

Prav tako smo priče praksi, ko je prodaja spominkov pravzaprav teritorialno omejena. Zaprtost trga je pri tem blagu več kot značilna. To pa je škoda. Zakaj bi pri nas, na primer, ne mogli kupiti značilnega spominka, ki ga morda prodajajo nekje v Makedoniji in podobno. Tudi celjski splavar, ki si utira pot, bi najbrž naletel v drugih mestih na soliden odmev. Saj splavarje poznajo tudi ob Dravi, Savi, Donavi.

Skratka, na vsa ta in druga vprašanja, naj bi opozoril in tudi odgovoril drugi sejem turističnih spominkov. Hvalevredna je ugotovitev, da se je od lani, ko je Kompas pripravil prvi sejem, v krog reševalcev tega perečega vprašanja priključila tudi gospodarska zbornica in da so se vabilu odzvali še mnogi etnografi, arhitekti, umetnostni zgodovinarji in ne nazadnje proizvajalci.

MB

ljubljanska banka
podružnica celje

PRI RAKUNOVIH JE LEPO

Kolo je steklo. Prvi uspehi so tu. Prve spodbude za druge. In tako ni naključje, da dobiva kmečki turizem zlasti v Gornji Savinjski dolini vse več privržencev.

Seveda, najprej je tu kmečki gospodar — skoraj bi morali reči gospodinja — preusmerjena in specializirana kmetija kar se tiče proizvodnje in potem Zgornjesavinjska kmetijska zadruga ter celjska podružnica Ljubljanske banke. Brez denarne pomoči bi šlo težko. Prepočasi. To je pokazala preteklost. Sedanjost in prihodnost sta drugačni. Prav po zaslugi kmetijske zadruge v Mozirju in Ljubljanske banke, podružnice Celje.

Celjska podružnica Ljubljanske banke je lani prvič namenila nekaj več kreditnih sredstev za pospeševanje kmečkega turizma. Letos je bilo teh sredstev več. Okoli 150 milijonov starih dinarjev. Od tega je samo Gornja Savinjska dolina dobila okoli 102 milijona. Lani je bilo pet prosilcev za posojilo, letos že dvanajst, za prihodnje leto jih je že dosti več. In tako bi prihodnje leto vsi skupaj radi imeli kar za okoli 400 milijonov starih dinarjev posojil.

Ljubljanska banka, podružnica Celje in seveda Zgornjesavinjska kmetijzadruga imata tu izredno pomembno vlogo. Delata skupaj. Vežejo ju isti interesi. In zato tudi celjska podružnica Ljubljanske banke namenja sredstva za kmečki turizem preko zadruge v Mozirju.

Napori so izredni, saj gre v večini ali v vseh primerih za preureditvena dela na hišah, ki morajo ohranjati tipično savinjsko arhitekturo. Ne alpsko. Gre za sobe, ki morajo biti primerno urejene, s toplo in mrzlo vodo, sanitarijami, tudi skupnimi, če drugače ne gre, in podobno. Gre pa tudi za urejeno kmečko gospodinjstvo, za gospodinjo, ki sprejema s tem nase veliko breme. Zato pod okriljem zadruge prirejajo izobraževalne in kuharske tečaje.

V Gornji Savinjski dolini se nekaterim kmečkim gospodarjem, ki se že nekaj let ukvarjajo s turizmom, pridružujejo novi. Med temi, ki so stopili v to družbo po zadnjih prizadevanjih zadruge in z denarno pomočjo Ljubljanske banke, sta tudi Rakunova, Ivan in Joža, Poljane 40, pošta Nazarje.

»Kmetijstvo, čeprav usmerjeno, je dalo premalo. Zato sva se z možem že leta 1974 odločila tudi za turizem. Lani sva dela v glavnem končala in tako sva letos sprejela že prve goste. Po uresničitvi načrta bova imela v šestih sobah dvanajst ležišč. Zaenkrat jih imava na voljo le osem,« je pripovedovala gospodinja, Joža Rakun.

Izredna je lega tega gospodarstva. In hiša? Človek bi jo gledal in gledal. Lepa, okusna, čista . . . Vse prijazno, da te zamiče. Vse domače.

Rakunova sta letos imela veliko gostov, da sta zabeležila že okoli 120 nočnin. Ni veliko. Toda, za začetek dovolj. Prišlo so iz vseh koncev in krajev, predvsem pa iz Srbije, Hrvaške. Prihodnje leto bosta sprejela prve nizozemske goste. Po zaslugi Kompasa.

Sobe so lepe. Sanitarije urejene. V sobah bodo peči. Kurili bodo bukova drva. In tudi tako prispevali k domačnosti.

V pritličju velika jedilnica za vse. Za vsakega gosta stalno mesto. Nič čakanja. V tej sobi tudi velika kmečka peč.

Hrana? Domača, saj je v hlevu in na vrtu dovolj vsega. Klobase, salame, šunka, vino, mleko . . vse domače. Prav tako kruh.

Letos je bil penzion 11 tisoč starih dinarjev. Dostop do kmetije možen z avtomobilom. Od glavne ceste dober kilometer po lepi in stalno vzdrževani poti.

Kmetija, ki odpira vrata svojim gostom tudi v zimskem času.

Preureditev doma ju je stala okoli 40 milijonov starih dinarjev, posojila pa sta dobila za okoli 26 milijonov. Vrednost opravljenega dela je večja, saj je v tem, kar imata, veliko njunih žuljev.

»Da, to sva napravila. Načrtov s tem ni konec. Toda, eno drži, če bi tu ne bilo posojil, če bi ne bilo zadruge in celjske podružnice Ljubljanske banke, bi vsega tega ne bilo!«

POJAV ZLATENICE V KONJIŠKI OBČINI

VZROK V OSEBNI HIGIENI?

SLABE HIGIENSKE RAZMERE, NEPAZLJIVOST, ITD.

Takoj moramo povedati, da to ne velja za vse občane Slovenskih Konjic, ampak v pretežni meri za otroke, ki so že tako ali tako bolj nagnjeni k temu, da bolj malo — če se le da — skrbijo za osnovno higieno. Znano pa je tudi to, da vzroki za številne pojave nalezljive bolezni zlatenice niso samo v pomanjkljivi osebni higieni, temveč tudi v raznih drugih izvorih, ki jih pogojuje predvsem neurejeno komunalno področje v konjiški občini. Odplake se izlivajo kamor je, najpogosteje pa v potoke, kjer pa se zelo radi igrajo otroci. Gre tudi za neurejena smetišča s kožami in ostalimi odpadki, katere veter raznaša daleč naokrog. Vse to in še marsikaj drugega vpliva na številne pojave zlatenice, ki so jo v večjem številu v konjiški občini opazili pred dvemi leti, lani se je še bolj razširila, da bi letos kljub vpeljanim nekaterim preventivnim meram že prišlo do konca oktobra na približno 200 primerov zabeleženih v prvih desetih mesecih letošnjega leta. Zadnji primeri kažejo, da je bil v začetku center zlatenice v Konjicah samih, zdaj pa se seli pretežno v naselja in zaselke izven središča. Kako naprej?

Pred dvema letoma, ali točneje jeseni 1974, so v konjiški občini prvič zabeležili večje število obolenj zaradi nalezljive bolezni zlatenice ali hepatitisa. Število obolelih se je povečalo v lanskem letu in to zlasti v osnovni šoli Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah. Ob pregledu sanitarne inšpekcije ter delavcev Zavoda za medicino in higieno iz Celja so ugotovili celo vrsto pomanjkljivosti, predvsem pri pripomočkih, ki služijo za osnovno higieno ne samo otrok, temveč tudi ostalih. V bližini šole je tudi odprt kanal z odplakami, ki brez dvoma »pozitivno« vpliva na širjenje zlatenice, poleg tega pa tudi ni v ponos kraju samemu.

Sanitarni inšpektor KONRAD HRIBERNIK: »Takoj smo vse pregledali in analizirali ter uvedli strogi režim. Kontrolirali smo vse, kjer naj bi bili možni izvori nalezljive bolezni zlatenice.«

Kje so ostali vzroki za nastanek bolezni?

»Otroci so v glavnem iz Bezine, Grušovja in Slovenskih Konjic, torej od tam, kjer še vedno nimajo urejenene kanalizacije. Problem je zlasti Bezina, vendar so že naročeni načrti za ureditev kanalizacije in vsega ostalega, kar sodi zraven.«

V osmih mesecih letošnjega leta so v občini Slovenske Konjice zabeležili 139 primerov zlatenice, v septembru in oktobru pa še nadaljnjih 50. Če bi bil takšen porast do konca leta, bomo lahko zabeležili, da je v konjiški občini skoraj vsak dan zbolel eden za zlatenico. To je pa že hudo, sploh, če pomislimo, da širjenje bolezni ni v upadanju, temveč v porastu.

Epidemija je zajela celotno območje občine s koncentracijo primerov na območju Zbelovske gore (18 primerov), Zgornjih Zreč (13), Tepanja (9), Perovca (9), Škednja (6), Spodnjega Grušovja (8), v Žičah, Zlakovi in Polenah pa je bilo po pet primerov. Manj kot pet primerov zlatenice je bilo še v trinajstih vaseh okrog Slovenskih Konjic, Loč in Zreč.

Po starosti je bilo naslednje število obolelih:

do petega leta 15 primerov, od šestega do štirinajstega 95, od petnajstega do devetnajstega 15, od dvajsetega do devetindvajsetega 10 in nad trideset let štirje primeri. To so podrobni podatki samo za prvih osem mesecev.

Kateri meseci so bili najbolj kritični?

V januarju je zbolelo za zlatenico 11 ljudi, februarja 4, marca 9, aprila 18, maja 12, junija 27, julija 27 in avgusta 31. V septembru ter oktobru je ta številka še porasla.

O teh problemih so razpravljali tudi člani izvršnega sveta občine Slovenske Konjice in na svoji zadnji seji sprejeli med drugim tudi naslednje važnejše sklepe:

— poostriti je treba delovanje vseh tistih inšpekcijskih služb, ki lahko kakorkoli pripomorejo k zatiranju nadaljnje okužbe.

— vsem krajevnim skupnostim v občini so predlagali, da bodoče investicije usmerijo v glavnem za ureditev komunalnih problemov v določenem kraju.

— krajevna skupnost v Slovenskih Konjicah naj bi se z vso močjo vključila v sodelovanje pri načrtovanju dveh kolektorjev za očiščevanje. Idejne projekte, ki naj bi bili gotovi do konca meseca, delajo v konjiškem Konusu, z gradnjo pa naj bi začeli v začetku prihodnjega leta.

— poostriti je treba sanitarno inšpekcijo tam, kjer imajo ljudje dostop s svojimi rokami do živil, ki so najbolj občutljiva.

Franjo Tepej, predsednik Izvršnega sveta občine Slovenske Konjice, je ob tem povedal, da se vsi zavedajo velikih težav in problemov, vendar da morajo pri reševanju oz. odpravljanju le-teh sodelovati vsi. Povedal je tudi, da se zlatenica zdaj širi izven Slovenskih Konjic v obrobne zaselke ter da želijo, da bi to čimprej zatrli. Vzrokov je več: od že prej omenjene pomanjkljive osebne in druge higiene do neurejenih komunalnih zadev v posameznih krajih pa na koncu do raznih črnih gradenj, kjer so si ljudje zgradili hiše, ostalega pa ne.

V poročilu, ki ga je za sejo Izvršnega sveta konjiške občine pripravil sanitarni inšpektor s sodelavci, je med drugim zapisano tudi to:

»Trajna rešitev za preprečevanje širjenja nalezljivih bolezni je izgradnja kanalizacije, v večjih naseljih kot Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje pa tudi enostavnih čistilnih naprav. Vsa naselja, ki imajo vodovod, bi morala imeti tudi kanalizacijo. Krajevne skupnosti bi morale prvenstveno skrbeti za komunalno urejenost naselij. Lep primer je Krajevna skupnost Draža vas, ki z malimi sredstvi urejuje kanalsko omrežje, tam pa je tudi malo ali skoraj nič pojavov zlatenice.«

In kaj meni o tem doktor Vladimir Majer, predstojnik službe za higieno in epidemiologijo v celjski regiji:

»Najprej moram povedati, da se infekcija zlatenice ponavadi pojavi na 10 let in da sedanji pojav odgovarja tej tezi. Ko slišim, kaj so v občini Slovenske Konjice storili, da bi nadaljnje širjenje zlatenice preprečili, moram to samo pozdraviti. Mi smo si vse skupaj ogledali in tovarišem predlagali, kaj naj bi naredili. Predvsem moram poudariti, da je treba izboljšati osebno higieno in vse tisto, kar je povezano z njo. Nihče si ne sme misliti, da je veliko storil če si je roke površno umil in malo obrisal. S tem ni storil ničesar. Roke si je treba vedno temeljito umiti in temeljito obrisati, da so popolnoma suhe. Več pozornosti je potrebno posvetiti urejenosti stranišč, zlasti tistim, ki se množično uporabljajo, npr. v šolah. V konjiški občini smo predlagali, da naj bi zlasti v začetni fazi otroci — če je to le mogoče — veliko potrebo opravili doma, kajti prav z njo se infekcija najbolj prenaša. Izboljšati je treba tudi prehrano, saj je od dobre prehrane tudi veliko odvisno, kakšen bo nadaljnji razvoj širjenja bolezni. Lani smo glede tega pripravili tudi več predavanj, sami rezultati pa bodo vidni šele čez nekaj let.

V posameznih manjših krajih je takole: najprej elektrifikacija pa voda, kanalizacija in ceste — zdaj so pa še ceste prehitele urejanje kanalizacije. Zato pa so takšni problemi.

Na vse to bo treba v prihodnje bolj paziti, da ne bo še več primerov, kot jih je že.«

Tako doktor Vladimir Majer. Kaj lahko ob koncu vsemu temu dodamo? Predvsem to, da bi verjetno še marsikje imeli urejene osnovne pogoje za življenje (tudi kanalizacijo), če bi prej prišlo do zlatenice. Tako pa temu hudemu problemu nihče ni posvečal posebne pozornosti, ampak je vse drugo — manj važno — imelo prednost. Zdaj, ko je situacija postala že skoraj kritična, pa so le našli priložnost, da na prvo mesto postavijo po vseh krajevnih skupnostih ureditev kanalizacije, ureditev odprtih greznic in podobno. Zdaj se v veliki večini primerov vse to meša s pitno vodo, smetnjaki in podobnim, otroci pa se na takšnem igrajo.

Izvršni svet občine Slovenske Konjice je sprejel štiri sklepe. Predsednik inž. Franjo Tepej je povedal, da sami kaj dosti več ne morejo narediti, ampak je zdaj naloga na inšpekcijskih službah, zdravstvu, krajevnih skupnostih, šolah in ne nazadnje na vsakem posamezniku. Sklepe je treba začeti takoj spreminjati v prakso, kajti sami (nerealizirani v praksi) ne bodo pokončali zlatenice. In ob koncu: konjiški primer je lahko dobra šola za vse druge, saj smo skoraj prepričani, da tudi drugje nimajo še urejenih osnovnih pogojev, ki bi preprečevali možnost infekcije.

Tekst in foto:
TONE VRABL

Ob šoli »Dušana Jereba« v Slovenskih Konjicah bodo končno spravili v kanale odplake, ki so tudi med povzročitelji zlatenice.

JLA

VSI SMO ENAKI

DOBILI SMO NOVE OBČANE

Vsako leto v jesenskih dneh dobivamo v Celju nove občane. Občane za leto ali petnajst mesecev. To so naši fantje iz vse Jugoslavije, ki pridejo tudi v Celje služit redni vojaški rok. Zadnjo svečano zaobljubo vernosti naši domovini so prisegli v soboto v vojašnici »Slavka Šmandra« v Celju. Med mnogimi smo poiskali pet fantov in se z njimi zapletli v krajši razgovor o tem, kaj jim pomeni vojaška suknja, kaj jim pomeni služenje vojaškega roka, kako so se vživeli v Celju in vojašnici ter ne nazadnje, kaj si želijo.

DRAGAN IVANOVIĆ absolvent gradbene fakultete iz Beograda: »Zaradi zadnjih izpitov sem »zamudil« petnajst dni pri prihodu v vojašnico. Malce sem se bal, kaj bo, pa vendar ni bilo nič posebnega. Vsi — od starešin do starih vojakov so mi na vseh koncih pomagali, da sem se čimprej vživel v vojaško življenje in nadoknadil tisto, kar sem zamudil. Celje kot mesto mi je zelo všeč, zlasti zato, ker je v njem veliko mladih. Doma sem se v prostem času ukvarjal z umetniško fotografijo in upam, da bom to lahko delal v prostem času seveda tudi v vojski.«

STJEPAN GRLE, diplomirani inženir gradbeništva iz Zagreba: »Prišel sem v vojašnico »star«, vendar ko oblečemo uniformo smo vsi z enakimi dolžnostmi. Kljub temu, da sem se pred leti ukvarjal z veslanjem pa me zdaj edino »matra« kondicija. S hrano sem zadovoljen po okusu, po izbiri pa ne, morda bo to v prihodnjih dneh drugače.«

STOJAN STOJKOVIC, stroj. ni tehnik iz Beograda: »Ko sem prišel v Celje, je deževalo in mesto mi ni bilo všeč. Zdaj pa mi je! Stari vojaki so nas dobro sprejeli in prepričan sem, da bom v Celju v vojaški obleki preživel najlepše dni svojega življenja.«

MARKO GOMIŠČEK, inženir arhitekture iz Ljubljane: »Zame ni bilo večje sreče kot to, da so me na dan »zaprisege« pustili za dva dni domov, ker se mi je isti dan rodila hčerka. Najprej sem zaprisegel potem pa... Hčerka? Luštna je! Zdaj pa na vojaško delo... Bodite brez skrbi, zmogli ga bomo in to dobro!«

BLAGOJA RISTAVSKI, novinar, književnik, urednik in vse ostalo, po rodu iz Prilepa, živeč pa v Skopju: »Do mojega doma je 1200 km, vendar se tu izredno lepo počutim. Všeč mi je zlasti arhitektura mesta Celja. Veliko smo si že ogledali in upam, da si bomo še kaj, tako da bom dodobra spoznal del naše lepe domovine. Izdal sem že dve knjigi, sem član društva makedonskih književnikov, vodil sem študentsko gledališče, vse te izkušnje pa bom po najboljši volji razdajal tudi v Celju v vojaški obleki. Možnosti so enakovredne!«

Tako petorica mladih novih občanov, ki sicer ne nosijo »navadnih« oblek, ampak vojaške. So med nami in z nami bodo živeli. Njim in vsem ostalim, ki bodo del svojega življenja preživeli v Celju, pa tudi naše želje — bodite z nami in prijetno se bomo imeli!

Tekst in foto:
TONE VRABL

Pred doprsnim kipom Slavku Šlandru, po katerem se imenuje vojašnica v Celju, katero smo tokrat obiskali, kleče od leve proti desni: Dragan Ivanović, Stjepan Grle, Stojan Stojković, Marko Gomilšček in Blagoja Ristevski.

ŽALEC: PROTESTNO ZBOROVANJE

Tudi občani žalske občine se pridružujejo številnim protestom zaradi ravnanja z našima manjšinama v Avstriji in nameravanega štetja posebne vrste.

Občani žalske občine so za jutri pripravili veliko protestno zborovanje, ki se bo pričelo ob 13. uri pred zgradbo skupščine občine Žalec. Na zborovanju bodo izrazili svoje ogorčenje zaradi zadnjih dogodkov na avstrijskem Koroškem ter izrazili svojo najglobjo solidarnost s pravičnim bojem koroških Slovencev za njihove ustavne narodnostne pravice. Z množičnega zborovanja pa bodo poslali tudi protestno pismo.

B. S.

CELJE: MLADI V KORAK S ČASOM

Občinska konferenca ZSMS Celje je organizirala mladinsko politično šolo, ki je stekla 2. in 3. novembra in se bo nadaljevala 12. in 13. novembra. Program šole je izdelala odgovorna skupina pri predsedstvu OK ZSMS Celje. Štirje dnevi politične šole bodo skušali mladim dati nekaj globalnih tem in nekaj zelo konkretnih napotkov za nadaljnje delo. Program je izredno zanimiv in aktualen. Udeleženci se bodo v politični šoli, ki poteka v prostorih Turistično rekreacijskega centra na Golovcu, seznanili z zakonom o združenem delu, z osnovami marksizma, z reformo šolstva in z ustavno vlogo krajevnih skupnosti. Mladi bodo spoznavali mednarodno situacijo v svetu z ideološkega, gospodarskega in vojaškega stališča.

M. P.

OB RAZSTAVI DRUŠTVA LIKOVNIH AMATERJEV CELJA

NAČRTNO ZA VSEBINO

PRVI SADOVI ORGANIZIRANEGA DELA SO TU

V Muzeju revolucije je pred nami prva razstava celjskega Društva likovnih amaterjev. Zgovorno priča o raznolikosti likovne ustvarjalnosti, pa tudi o kakovosti, kakršne smo v vrstah ljubiteljev lahko le veseli. Dosti je vredno že dejstvo, da so se ljubitelji likovne ustvarjalnosti odločili za organizirano delo, za obliko delovanja, ki jim lahko prinese mnogo koristi. Po besedah predsednika društva Staneta Petrovčiča je sedanja razstava najboljši prikaz, kritična slika truda pa tudi spodrsljajev pri delu. Močno je ustaljeno tradicionalno mnenje o amaterskem slikarstvu, žal velikokrat v smislu omalovaževanja. Toda k temu so marsikaj prispevali likovniki sami s svojim odnosom do dela, kjer ni manjkal duh tudi močnega komercializma.

Društvo likovnih amaterjev v Celju pomeni s svojim programov dela zdravo telo in središče, kjer bo moč najti strokovno besedo, kritično besedo, možnost za pogovor in soočanje z dogajanji izven ustaljenih meja in navad. Že omenjena razstava govori, da imamo na celjskem območju nekaj prav talentiranih ustvarjalcev, ki so premagali strah pred javnim preverjanjem svojih zmogljivosti. Dve tretjini članov društva še čaka. Zato bodo pripravili še letos predavanje za vse društvene člane. Povabili so dr. Ceneta Avguština, ki jim bo govoril o razvoju evropskega krajinarstva.

Stane Petrovič

Od ustanovitve v letošnjem februarju pa do danes, so imeli štiri selekcije del in en klubski večer, vsekakor pa jih bodo morali imeti več. Širši javnosti so se prvič predstavili ob otvoritvi hale Golovec, kjer je bil izbor del nekoliko manj strog.

K svojemu delu in društvenemu življenju bi radi pritegnili kakšnega likovnega pedagoga, ki bi jim posvečal več časa. Vsak od slikarjev, ki trenutno razstavlja ima več ali manj izoblikovan svojski način dela, ob odkriti in kritični besedi pa bi radi popravili napake, ki se čestokrat vrinejo na platna. Celjsko kulturno življenje je brez dvoma z društvom pridobilo veliko možnost za kulturno udejstvovanje občanov. Dela na omenjeni razstavi bodo predstavili v številne delovne organizacije, da s konkretno kulturno akcijo živo in tvorno sodelujejo v Tednu komunista, ki je posvečen delavcu in njegovemu kulturnemu življenju in delu. Še enkrat poudarjam: že pripravljenost likovnih amaterjev, da se pogovarjajo o svojem snovanju tudi s kritičnim pristopom in ustvarjalno težnjo je veliko vredno. Le tako bodo ob spontanem in ljubiteljskem delu lahko dosegli tudi kakovost, ki je vse manj tabu za katerekoli ustvarjalce na amaterskem polju. Enakovredno vključevanje v enotno kulturno delo, vpliv in razvoj amaterjev ne pomeni, da so z deli enaki s poklicnimi kolegi. To je brez potrebe, celo škodljivo. Gre za svojski, specifičen pristop do dela in njegove govorice, ki jo lahko prenese samo ljubiteljsko, kot plemenita težnja duhovne bogatitve ustvarjalca samega in vseh tistih, ki jim je svoja dela tudi namenil. Predsednik društva Stane Petrovič je v svojem načrtovanju optimist in to upravičeno, saj so v sorazmreno kratkem času opravili dragoceno delo, ki je bilo prej vsa leta več ali manj zanemarjeno ali pa prepuščeno naključjem.

DRAGO MEDVED

PISMO IZ ZRN

SINDIKAT SE ZAHVALJUJE

ODMEV NA GOSTOVANJE KMZ V SINGENU

Poročali smo že, da se je v začetku preteklega meseca »kot odmev želja po pristnem sodelovanju« med sindikati celjske občine in sindikatom kovinarjev (IGM) v Singenu mudil celjski Komorni moški zbor v krajih na bregu Bodenskega jezera (Konstanz-Dettingen, Singen, Stockach).

Te dni pa je za zborom prispelo iz upravnega središča IGM v Singenu še pismo izpod peresa njegovega predstojnika g. Heinza Rheinbergerja, ki se zahvaljuje »za odlično petje, s katerim se je zbor predstavil, kakor tudi za tovariške in prijateljske vezi, ki so bile s tem tu vnovič navezane.« V nadaljevanju pisma posreduje mnenje nadžupana v Singenu g. Friedhelma Möhrleja, da »bo treba že v bližnji bodočnosti pripraviti v Singenu gala koncert Komornega moškega zbora«, nakar pisec obljublja »razgovor o tej temi že ob prvi priložnosti« . . .

Ljubeznivemu pismu sta bila priložena izrezka dveh časopisnih poročil o gostovanju Komornega moškega zbora ter nekaj fotografij. Od teh objavljamo posnetek z nastopa Komornega moškega zbora v sejni dvorani občinske uprave v Singenu, kjer je zbor sprejel tamkajšnji župan g. Möhrle, diplomirani pravnik, po poklicu pa upravnik mestne bolnišnice v Singenu.

Stenska slikarija na posnetku ponazarja fašistične grozote med zadnjo vojno, zmago progresivnih sil, mir in vrnitev v življenje. Avtor te močno impresivne freske je nemški protinacističnih slikar Otto Dix (1891—1969).

G. GROBELNIK

GOSTOVANJE DRAME SNG IZ MARIBORA

O, NE, ŠČUKE PA NE — V CELJU

PREDSTAVA ZA ZABAVEŽELJNO OBČINSTVO — KRATKOTRAJNOSTI

V soboto smo si lahko tudi Celjani ogledali najnovejšo uspešnico Toneta Partljiča, komedijo O, ne, ščuke pa ne v izvedbi ansambla Drame SNG iz Maribora. V Partljiču imamo Slovenci trenutno svojega Hadžića ali Djukića, komediografa torej, ki spretno in brez velikih pretenzij postavlja na oder dogodke in osebe iz vsakdanje izkušnje v vsej njihovi smešnosti. Podobno kot omenjena avtorja tudi Partljič ustvarja igralcem »na kožo« (vloge prilagaja značilnostim in zmogljivostim igralcev mariborskega ansambla), kar je na Slovenskem še vedno izjemen primer.

Dramaturški skelet in nekatere značaje si je Partljič za obe komediji o ščuki spodil pri Cankarju, kar je morda dobro, a je tudi nevarno. Nevarno zato, ker se gledalcu tako kar sama od sebe ponuja primerjava med sodobnima komedijama in Cankarjevo Za narodov blagor ali Pohujšanje v dolini šentflorjanski, iz katerih so vzeti nekateri opazni elementi. Taka primerjava pa je lahko za Partljičevi komediji le izrazito neugodna, saj je v obeh večplastnost omenjenih Cankarjevih iger zelo radikalno reduciral in poplitvil na raven ploskovitega realističnega komedijantstva, ki se zavestno prilagaja neposrednemu odzivu gledalcev. V posebnem smislu je Cankarja prilagodili današnji stopnji množičnega okusa s tem, da je strogo skrčil snop možnih interpretacij in prestavil nekatere cankarjanske osebe in dogodke v naš čas. Res je, da Partljič v svojih komedijah zrcali naš vsakdan, toda to zrcalo odseva le zunanjost znanih pojavov, v njem so zaznavne le površinske podobe že znanega. Prav nič pa ne skuša te podobe izostriti, v območju splošno znanega ne odkriva novosti ali presenetljivosti, ne išče novih opazovališč niti novih izraznih možnosti. Skratka, gre za ustvarjanje na trdnih temeljih, brez tveganja in z natančno vednostjo o naravi in območju vpliva tega delovanja. Brez posebnih gledališko-inovacijskih teženj zapolnjuje Partljič s svojimi deli vrzel na področju vedno priljubljene lahkotne komediografije, kjer ponudba nikakor ne uspe ugoditi povpraševanju. Uspehi pri občinstvu so vsekakor prej posledica silne lakote po lahkotnem humorju, zastrti satiri in obzirni kritiki kot pa rezultat izpovedne dovršenosti. Vsekakor pa je treba ta prizadevanja primerno podpirati in spodbujati, da bo tudi Slovencem še kdaj vzcvetela estetsko vredna komedija v pravem pomenu besede.

Režiser Vojo Soldatović s sodelavci je predstavo zastavil realistično, v okviru preizkušenih rešitev in brez vidnejše težnje po izvirnejši interpretaciji besedila. Tudi v scenski realizaciji ni nikakršnega tveganja, avtorjevo usmeritev k uspehu med občinstvom je režiser še stopnjeval z uporabo nekaterih izraznih elementov, ki so izključno v službi slabega okusa občinstva. Ob dovolj smešnem besedilu so nekateri tovrstni efekti gotovo nepotrebni. Igralci, ki jim je besedilo napisano »na kožo«, so izoblikovali svoje vloge z vidnim zadovoljstvom. Kljub temu delujejo večinoma enoplastno, so predvsem tipi, izrazitejše in celovitejše značaje so izoblikovali Angelca Jankova, Milena Muhičeva in Peter Trnovšek. Poseben problem je tudi odrski jezik, ki nikakor ni dosledno izveden. Izbira pogovornih in nižje pogovornih elementov je sicer razumljiva in nujna, ni pa izdiferencirana glede na posamezne govorne položaje, ki edini vplivajo na izbiro različnih jezikovnih zvrsti.

Predstava, ki sicer govori o prilagodljivosti in resnicoljubnosti, o krapih in ščuki, kljub vsemu streže le zabaveželjnim gledalcem, ne da bi vzbudila med njimi kakšnega novega Petra-ščuko, ki bi se bil pripravljen upreti »tolstim krapom« našega vsakdana. Peter-ščuka po Partljičevem mnenju s svojo naivno resnicoljubnostjo v življenju nima nobenih možnosti. Seveda pa tega, v bistvu pesimističnega, sporočila predstava gledalcu ne razkrije v vsej usodnosti. S hrupno komiko ga prikrije in prav v prikritosti te neprijetne resnice je ključ uspeha med gledalci. Prav v nični sporočilnosti je njena največja, a hkrati tudi silno kratkotrajna moč. Tudi celjsko občinstvo, ki je živahno reagiralo na bolj ali manj smešne odrske trenutke, se je ob koncu verjetno zavedlo te neobveznosti in nikakor ni pozdravilo predstave s takim ekstatičnim navdušenjem, kot bi ga lahko pričakovali na osnovi reakcij med predstavo.

SLAVKO PEZDIR

VELENJE: TESTAMENT

Igralci Amaterskega gledališča Velenje so pod režijskim vodstvom slovenskega gledališkega igralca Bogomira Verasa pripravili odrsko uprizoritev znanega dela Veliki testament — delo velikega pesnika Francoisa Villona. V svojem vabilu pravijo: »Prišli smo med vas, da vam bomo zaigrali našo igro Veliki testament. Videli boste, kako je umrl poet Villon — razcapan in lačen, takrat ko svet še ni bil tak kot zdaj — ampak drugačen,

ko je v potokih tekla kri,
ko človek bal se je ljudi,
ko lakota bila je gospodar,
ko Bog je vladal dol z nebes
in spodaj far.«

Predstavo so gradili na izboru nekaterih tekstov iz Velikega testamenta, na prirejenem vrstnem redu, dopisanem tekstu in songih. Igralci Leon Cizmek, Marija Kolar, Mišo Melanšek Olga Sega in Andrej Šilc tvorijo v tem primeru amatersko skupino, ki je pod vodstvom Bogomira Verasa sledila k strokovni in gledališko domišljeni poti, kako tudi neobvezno in primarno veselje, porojeno v odnosu do gledališča, čimbolje predstaviti gledalcu. Premiera bo v soboto ob 20. uri v domu kulture v Velenju. Predstavo velenjski gledališki amaterji posvečajo spominu nedavno preminule slovenske gledališke igralke MARIJE GORŠIČEVE, ki je tudi sama najprej začela na deskah amaterskega odra. Njenemu spominu in veličini njenega gledališkega dela posvečajo delo velikega poeta XV. stoletja, ki s svojo današnjega časa.

D. M

ŽALEC: PESEM IN MLADOST

V nedeljo, 14. XI. ob 15.30 uri se bo v žalski kino dvorani predstavilo 24 mladih pevcev, ki jih bo spremljal ansambel Vokali. Prireditev nosi naslov »Pesem in mladost«, pripravila jo je žalska »Svoboda« z željo, da da mladim talentom možnost za afirmacijo, da jim pomaga na prvi stopnici k uspehu. Prireditev je povezoval Toni Rehar, kot gost pa bo nastopil gledališki igralec Borut Alujevič. Pokrovitelj prireditve je Tovarna nogavic Polzela, za praktična darila in nagrade nastopajočim pa so prispevali: Garant Polzela, Tekstilna tovarna Prebold, Keramična industrija Liboje in Aero Šempeter.

DRUŽINSKI NAKUP
oblačila za vso družino
ONA·ON
oktober–november 76
PRODAJALNE V CELJU
PREŠERNOVA 6
ŽALCU – SAVINJSKA 14 IN
SLOVENSKIH KONJICAH
MARIBORSKA 17
na enem mestu
hitreje čas je denar
pod ugodnejšimi pogoji
Izboljšani pogoji potrošniškega posojila!

CELJE: JAZZ KONCERT

V torek 16. XI. ob 19.00 uri bo v Narodnem domu v Celju, nastopila jazz skupina »Inside straight«. Mlade glasbenike, ki jih predvsem zanima jazz, saj so vsi študenti visoke šole za glasbo-jazz oddelka v Grazu, je povabila v Celje Glasbena mladina.

Pravzaprav je to precej mlada skupina, ki pa ima pred sabo velike načrte. Naslednje leto imajo namen koncertirati po Sloveniji in Hrvatski, spomladi pa je njihov prvi cilj, nastop na Jazz festivalu v Studgardu. Zakaj ravno turneje po naši domovini? Za to, ker je večina fantov v skupini, naše gore list. To je torej tisto, kar skupino vodi k našim poslušalcem in ljubiteljem jazza. V torek bomo v Narodnem domu po dolgem času zopet poslušali jazz, in sicer v takile zasedbi: Mladen Kenda el. klavir iz Celja, Toni Bakau — saxi doma iz Gračanov v Prekmurju, Franc Žužek-kitara iz Celovca, Erich Buchebner-bas iz Graza in Moroslav Karlović-bobni iz Beograda. R. V.

SIMFONIČNI ORKESTER RTV LJUBLJANA

bo izvedel letošnji III. abonmajski koncert v sredo, 24. novembra. Dirigent bo Bogo Leskovic, solista pa Kiril Ribarski — pozavna in Boris Šurbek — tolkala.

Zaradi zanimivega programa (Tajčević — Leskovic SEDEM BALKANSKIH PLESOV, Milhaud KONCERT za tolkala in mali orkester, Martin BALADA za trombon in mali orkester ter Dvorak SIMFONIJA v d-molu št. 7) vlada za ta koncert že sedaj veliko zanimanje. Ker pa več kot 2/3 sedežev v dvorani zasedajo redni abonenti, bo le malo vstopnic za prosto prodajo in zopet bo izstopil problem večje dvorane za simfonične koncerte, ki postajajo v Celju vse bolj željeni. Ne zmanjka pa ob takih koncertih le vstopnic — veliki simfonični orkester se v prelepi, akustični a premajhni dvorani Narodnega doma ne more popolnoma razigrati in dirigentu je s tem odvzeta absolutna spontana izraznost. Primerno dvorano pa v Celju že imamo in je bila za te namene tudi grajena, tako kot dvorana Union v Mariboru, ki je ostala koncertna dvorana — pa čeravno je v njej tudi kino. V Celju pa te dvorane ne moremo uporabljati, ker je bila preurejena izključno za kino Union. Smatramo, da je nujno, da se usposobi tudi za koncerte, kar je vsekakor izvedljivo. S tem bi kinoobiskovalci ne bili nič prikrajšani, koncertemu življenju v Celju pa bi se odprle nove perspektive.

Opozarjalo vse, ki bi radi poslušali ta koncert, da si čimprej rezervirajo vstopnice po telefonu 229-79.

VJče

BISTRICA OB SOTLI: V SPOMIN SREČKA KOSOVELA

Učenci osmega razreda domače osnovne šole so pripravili razredno proslavo v počastitev petdesetletnice smrti pesnika Krasa, Srečka Kosovela. Njegovo življensko pot so osvetlili s čudovitimi pesmimi o Krasu, o ljubezni do matere in domovine.

META PRATENGRAZER

ŠEMPETER: USPEL KONCERT

V okviru »Tedna komunista« je pred dnevi v dvorani doma Svobode v Šempetru nastopil z dvema koncertoma pevski zbor E. Adamič.

Dopoldanski nastop so namenili učencem osnovnih šol žalske občine, ki pojejo v šolskih zborih, zvečer pa so se predstavili še drugim občanom. Oba nastopa sta navdušila zbrane poslušalce.

DARKO NARAGLAV

IZ DNEVNIKA SLG

MOSKA ZADEVA bo naslednja premiera, ki bo zunaj še pred koncem tega meseca. Napisal jo je nemški dramatik Franz Xaver Kroetz (rodil v Münchnu 1946). V razmeroma kratkem času je napisal že ogromno iger in vse so bile takoj uprizorjene, doslej le v nemško govorečih deželah. Začel je kot igralec, brez uspeha, nadaljeval kot gledališki dekorater in šofer težkih kamionov, da bi lahko preživljal sebe in svojo mater. Pisal je ob prostih dnevih, med vožnjo pa snoval zasnutke za svoje igre, kar nikakor ni bilo posebno varno. Tudi obisk njegovih prvih premier ni bil posebej priporočljiv, saj so jih ponekod skušali nasilno preprečiti, pač zavoljo iskrenih, nepotvorjenih resnic o odtujenem človeku v zahodnem svetu, v prikazovanju gole stvarnosti, življenja, kakršno pač je. Zakaj nas Kroetzov realizem tako privlači, zakaj je njegova gledališka govorica tako blesteče gledališka? Morda zavoljo tega, ker mu je uspelo kot malokateremu danes, s preprostimi sredstvi odkriti resnico o našem svetu, ne da bi o tem posebej razlagal in razkladal. Mogoče še zanimiv odlomek iz njegove dramaturgije. Takole pravi Kroetz: »So ljudje, ki kar naprej govorijo, čeprav nimajo kaj povedati ali izpovedati. Čvekajo in čenčajo. Vendar obstaja še kaj drugega kot čenčanje. Molčanje. Pri mojih likih je tako, da jim beseda ne gre prav z jezika. Niti jim ni do tega, da bi jo povedali. Njihovi problemi so že tako globoko zakoreninjeni, da jih niso več sposobni izraziti. Introvertirani so. Tega je v veliki meri kriva družba, ki ji tega ni mar in ki dopušča, da ljudje vztrajajo v svojem molčanju.«

ŠENTJUR

NOVA ŽAGA BOHORJA

ENA NAJMODERNEJŠIH V JUGOSLAVIJI

Ob praznovanju Dneva republike bodo v šentjurskem Bohorju predali svojemu namenu novo, povsem mehanizirano žago, ki bo za to podjetje brez dvoma velikega pomena. Obrat, v katerem bo po praznikih brnela nova žaga, so v Bohorju gradili z vmesnimi prekinitvami skoraj dve leti. Za leto dni je namreč gradnja zastala, ker v Bohorju niso dobili dodatnih kreditnih sredstev. Gradbena dela je izvršilo Splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina, elektro opremo pa IMP iz Ljubljane. Ostala obrtniška dela je opravil Dom-Biro iz Šmarja pri Jelšah. Notranja oprema je uvožena iz Švice. Nov obrat žage bo zmogel na leto predelati 25.000 kubičnih metrov lesa, in sicer 95 odstotkov listavcev in 5 odstotkov iglavcev. Žaga je vredna 3 milijarde in 300 milijonov dinarjev. Ob vseh teh podatkih o novem obratu pa velja seveda omeniti dejstvo, da stara žagalnica reže les že 30 let in je zato že povsem dotrajana. Nov obrat, ne samo, da predstavlja boljše perspektive podjetju, bo nudil v tem podjetju zaposlenim delavcem tudi mnogo boljše delovne pogoje. Ne gre prezreti tudi dejstva, da bo izraba surovin mnogo bolj racionalna, odpadke bo moč uporabiti za izdelavo ivernih plošč. V eni izmeni bo zaposlenih 15 ljudi, ki jih bodo seveda predhodno priučili za nova delovna mesta, medtem ko v stari žagalnici dela v dveh izmenah 25 ljudi.

Smatrajo, da bo nova žaga, ki bo zabrnela po 29. novembru ena najmodernejših v Jugoslaviji.

Nov obrat bo nedvomno postal velika pridobitev za podjetje in vzporedno s tem tudi za vse delavce zaposlene v tem podjetju. Tako nekako nam je odgovoril tudi Adolf Petelinšek, ki je sicer zaposlen v obratu furnirnica, ko smo ga povprašali, kaj meni o tej investiciji. Povedal nam je tudi, da je v Bohorju zaposlen že 17 let in da se je v teh letih zelo navezal na to podjetje. »Niti na misel mi ne pride«, pravi, »da bi odšel kam drugam. Človek se na svojo delovno organizacijo naveže kot na domačo zemljo ali dom. In šele če si v enem podjetju zaposlen več let lahko vidiš, kako le-to napreduje. Standard delavca pa je močno povezan z razvojem in uspehi delovne organizacije v kateri je zaposlen. Na svojem delovnem mestu moram biti zelo previden, saj je hlodovina, ki jo režemo zelo težka. Oprezno moramo ravnati z dvigali, saj bi sicer kaj kmalu lahko prišlo do nesreče.«

»Na delo prihajam vsako jutro iz Slivnice, kjer imam družino. Ker prihaja v hišo samo en osebni dohodek moramo skrbno gospodariti, posebno zdaj, ko gradimo novo hišo. Skupaj z drugimi delavci se veselim otvoritve nove mehanizirane žage, saj je stara že resnično dotrajana.«

MATEJA PODJED

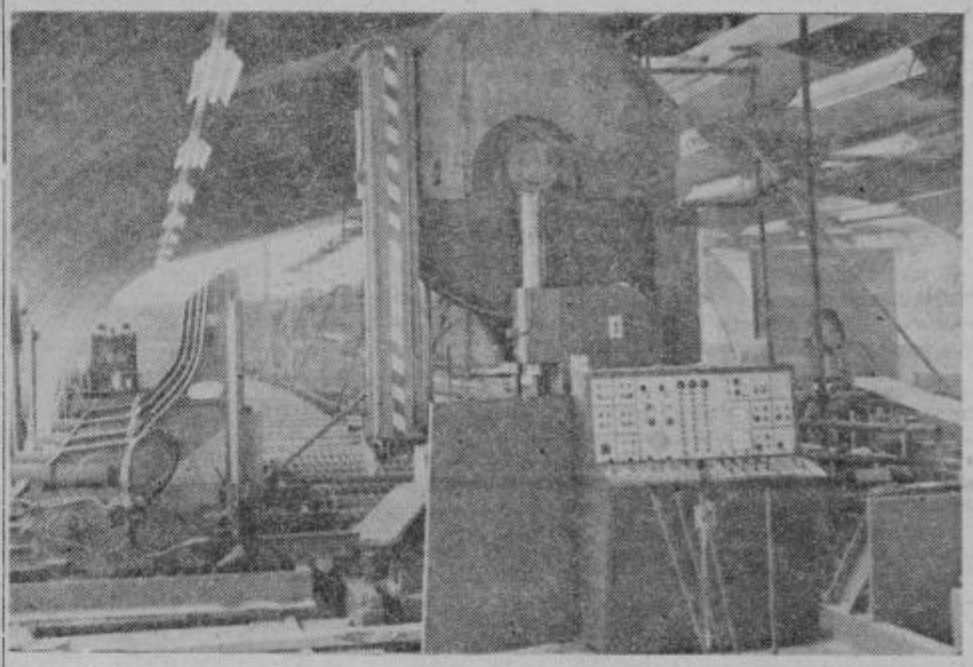

ŽELEZARNA ŠTORE

TRAKTORJI — START!

PRIHODNJE LETO JIH BO ŽE 4000 — KREDITI?

Proizvodnja traktorjev v Železarni Štore je pred začetkom. Po zadnjih informacijah naj bi lastna proizvodnja stekla v prvih mesecih prihodnjega leta. Tovarna, ki bo izdelovala dva tipa traktorjev po licenci italijanske firme FIAT, bi morala pričeti z delom že letos. Zaradi administrativnih ukrepov pa niso pravočasno dobili uvoznih dovoljenj za potrebno opremo in tako bo tovarna pričela obratovati z enoletno zamudo.

Sam objekt, v katerem bo tovarna, je že zaključen, tudi vsa oprema je že montirana, tako da je vse nared za start. V sedanjem času manjka le še nekaj podpisov na pogodbah s kooperanti, ki jih bo pri proizvodnji traktorjev okoli 70. Prav v zvezi s kooperanti se pojavljajo že prvi problemi. Dober del kooperantov namreč še ne bo mogel dobavljati vseh potrebnih delov v prvih mesecih proizvodnje. Zato bodo morali v Štore nekaj teh delov uvoziti iz Italije, ta prehodni uvoz pa bodo nadomestili s povečanim izvozom svojih ulitkov.

Proizvodnja bo v začetku skromnejša. Po načrtih naj bi mesečno tovarno zapustilo po 100 traktorjev, nato pa bo proizvodnja počasi naraščala, tako da bodo že do konca leta 1977 proizvedli 4000 traktorjev, od katerih jih bo kar 1600 namenjenih tujemu trgu. V prihodnjih letih pa naj bi se proizvodnja še stopnjevala, tako da bodo v dveh letih dosegli polno proizvodnjo — 10.500 traktorjev letno.

V Štorah bodo proizvajali v prvi fazi dva tipa traktorjev. Oba bosta imela 42 konjskih moči, razlika bo le v tem, da bo imel tip Štore 402 pogon na dve, tip Štore 404 pa pogon na vsa štiri kolesa. Prav tip 404 bo zavzel največji del proizvodnega programa, saj je zanj interes na trgu še posebej močan. Zato bo 70 odst. traktorjev tega tipa. Po načrtih naj bi se v prihodnjih letih proizvodnji teh dveh tipov pridružil še en traktor, z 28 konjskimi močmi.

V Štorah so proizvodni program dobro proučili. Ravnali so se povsem po potrebah tržišča in željah kupcev, saj so z dveletno konsignacijsko prodajo ugotovili, za katere tipe FIATOVIH traktorjev se domači kupci najbolj zanimajo. Tudi na nedavnih sejmih v Zagrebu in Novem Sadu so se ugotovitve potrdile.

Prodaji bodo posvetili vso potrebno skrb. Večjih težav ne pričakujejo, saj bodo edini proizvajalec v Jugoslaviji, ki bo proizvajal traktorje s takšno močjo. Znano je tudi, da traktorjev v Jugoslaviji še vedno primanjkuje. Letno jih namreč uvozimo dvajset do petindvajset tisoč. Štorska proizvodnja pa bo ta primanjkljaj v dobršni meri omilila. V Štorah si že prizadevajo, da bi zagotovili tudi kredite za prodajo svojih traktorjev in kaže, da bodo prizadevanja plodna.

Pri proizvodnji tudi ne pričakujejo velikih težav. Nekoliko se seveda bojijo, kako bo s proizvodnjo kooperantov. Vendar so tudi tu storili vse, kar je bilo mogoče, da bi si zagotovili kar najbolj solidne kooperante. Pri izboru so sodelovali tudi strokovnjaki licenčnega partnerja — FIATA, ki so obiskali vse tovarne, ki bodo sodelovale pri proizvodnji traktorjev. Ugotovili so, da imajo vsi predvideni kooperanti še precej prostih zmogljivosti in da je njihova tehnološka opremljenost na visoki ravni, tako da s proizvodnjo delov ne bi smelo biti težav.

Že prve mesece prihodnjega leta lahko na tržišču torej pričakujemo prve traktorje, izdelane v Železarni Štore. Kljub enoletni zakasnitvi, bo to ena največjih delovnih zmag kolektiva Železarne.

BRANKO STAMEJČIČ

ŽALSKA OBVOZNICA

BREZ HUDE KRVI

DUH SPORAZUMEVANJA V OKVIRU SZDL

Žalska obvoznica je močno burila duhove v prizadetih krajevnih skupnostih, predvsem v Gotovljah, o čemer smo v našem listu že poročali. Kaže pa, da je sedaj hude krvi konec, da je le prevladal zdrav duh in pravilna pot reševanja problemov.

V problem se je namreč vključila tudi socialistična zveza in sklicala skupen razgovor s predstavniki krajevnih skupnosti Žalec, Gotovlje in Petrovče, predstavniki skupščine občine in investitorja — republiške skupnosti za ceste. Na tem razgovoru so govorili o obvoznici in priključni cesti zelo odkrito in v odprtem razgovoru je prevladalo mnenje, da je obvoznica **v danih možnostih** le najboljša in hkrati edina možna rešitev prometnega položaja v Žalcu. Gotovljani so se na osnovi tega razgovora tudi odločili, da umaknejo tožbo, ki so jo naslovili na ustavno sodišče. To je o prometni ureditvi Savinjske doline enkrat namreč že razpravljalo in tožbo krajanov Arje vasi, ki so zahtevali, da izhod s Slovenike v Arji vasi ne vodi preko vasi na obstoječo magistralno cesto, ugodno rešilo. Takrat so tudi potrdili, da je smotrnejši projekt o priključni cesti na Žalec in obvoznici okoli Žalca.

V dogovoru so predstavniki krajevne skupnosti Gotovlje tudi povedali, kaj vse jih pri načrtih za obvoznico moti. Osnovni odpor povzroča bojazen, da bodo Gotovlje bolj odrezane od Žalca in okoliških krajev. Zato so v razgovorih z investitorji in projektanti obvoznice — republiško skupnostjo za ceste predlagali, da se prestavi glavno križišče, ki je bilo predvideno pri nadvozu pred Šempetrom na magistralni cesti Celje—Ljubljana, prestavi na cesto Gotovlje—Vrbje. Predlog je bil osvojen in tako bo na križišču z magistralno cesto dovoljeno le desno zavijanje, glavno križišče pa bo na cesti Gotovlje—Vrbje.

Že ta teden bo tako izstavljeno lokacijsko dovoljenje za gradnjo obvoznice. Gradnja se bo pričela marca 1977. leta in bo po predvidevanjih zaključena do 1. septembra 1977. leta.

Ob robu naj povemo le še to, da so v žalski občini končno ubrali pravilno pot sporazumevanja in dogovarjanja o problemih, ki težijo krajane. Socialistična zveza pa bi se v reševanje tega problema lahko vključila že prej, saj bi bilo hude krvi gotovo manj.

BRANKO STAMEJČIČ

ŽALEC

ODLIKOVANJA

PODELILI SO 38 ODLIKOVANJ

V sredo so se v Žalcu 38 občanom, aktivnim družbenopolitičnim delavcem oddolžili za njihovo nesebično delo in dosežene uspehe na različnih področjih družbenega dela. V imenu predsednika republike, ki jim je dodelil visoka državna odlikovanja, se jim je za njihovo delo zahvalil predsednik skupščine občine Vlado Goršek.

Red republike z bronastim vencem so prejeli: **Ivan Božnik, Martin Goršek in Justina Holobar.**

Red zaslug za narod s srebrno zvezdo so prejeli: **Franc Audič, Franc Rizmal, Jože Rasiewicz, Venčeslav Bauer, Marija Cehner, Alojz Diacci, Anton Privošnik, Rado Rotar** in **Marjan Lapajne.**

Red dela s srebrni vencem so prejeli: **Stane Plausteiner, Dragomira Udrih, Nikola Trivan, Mira Meglič, Zoran Veber, Janez Ahačič, Leopold Bonajo, Ivan Dernač, Viktor Drama, Peter Fajič, Nežka Golčman Ervin Janežič, Franc Janše, Marjan Jutršek, Jože Korber, Zoran Kovač, Vasilija Kranje, Mirko Maček, Jože Srebre, Albin Šanca** in **Jože Drofenik.**

Ivan Skaza je dobil medaljo za hrabrost, **Alojz Dobravc** pa medaljo za vojaške zasluge.

Medaljo zaslug za narod so podelili **Marjanu Divjaku, Milanu Dolarju** in **Jožetu Zajcu.**

Čestitkam odlikovancem se pridružuje tudi naš tednik.

B. S.

CELJE

SPET ZAMUDA

DVE AKTUALNI VPRAŠANJI

Dve aktualni vprašanji: politične priprave na družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje o skupni porabi za prihodnje leto ter izvajanje dogovorjene kadrovske politike sta te dni v ospredju širšega zanimanja v Celju. Predsedstvo občinske konference SZDL Celje je, menda že tretje leto zapored, vnovič ugotovilo, da močno zaostajamo, tako časovno kot vsebinsko, v pripravah za načrtovanje skupne porabe naslednjega obdobja. Prav to stanje postavlja neposrednega samoupravljalca v položaj, ko zaradi časovne stiske ni mogoče poglobljeno in dovolj strokovno spregovoriti o vseh vidikih potreb na področju zadovoljevanja skupnih interesov. Zato predsedstvo terja od vseh samoupravnih organiziranih sfer družbenih dejavnosti, da takoj uskladijo predlagane načrte z realnimi možnostmi, kar še posebej velja za oblikovanje skupnih potreb v okviru republike ter, da se končno v Sloveniji dogovorimo o minimalnih standardih in normativih na temelju katerih bodo delovni ljudje združevali sredstva za solidarno in vzajemno zagotavljanje ravni družbenih dejavnosti v republiki. Prej ne moremo voditi javne razprave o skupni porabi, so pribili na seji.

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

VEČ NALOG

NOVO VODSTVO MLADINE

Dejavnost mladinske organizacije v Tovarni nogavic Polzela v minulem obdobju ni bila najboljša. Na nedavni volilni konferenci so mladi zato skleniili, da je treba njihovo dejavnost poživiti in popestriti. Zadali so si vrsto nalog. Med važnejšimi naj omenimo naloge v zvezi z uresničevanjem zakona o združenem delu, obširen program splošnega in družbenopolitičnega usposabljanja, vrsto seminarjev in dogovor o delovnih akcijah ter športni dejavnosti. Na konferenci so se dogovorili že tudi za prvo delovno akcijo, ki jo bodo v prihodnjih tednih opravili v Posočju.

Na volilni konferenci so izvolili tudi novo vodstvo osnovnih organizacij Zveze socialistične mladine v temeljnih organizacijah združenega dela. V TOZD Pomožne dejavnosti so za predsednika izvolili Ireno Dobovičnik, v TOZD Moške nogavice in je bil izvoljen Martin Kodre, v TOZD Ženske nogavice pa Franci Dobovičnik. Delo vseh treh osnovnih organizacij bo

Srečko Tkalčec

spremljal in usmerjal koordinacijski odbor osnovnih organizacij Zveze socialistične mladine, ki ga bo v prihodnje vodil Srečko Tkalčec.

Po svoji izvolitvi nam je Srečko Tkalčec dejal, da se bo 350 mladih, kolikor jih je zaposlenih v Tovarni nogavic prizadevalo, da opravi več družbeno koristnega dela kot doslej.

TONE TAVČAR

PRED REFERENDUMOM V LAŠKI OBČINI

SOLIDARNI ŠE VNAPREJ

Na zadnji seji zborov občinske skupščine občine Laško smo obravnavali program vlaganj v določene družbene dejavnosti iz sredstev samoprispevka. Sprejet je bil odlok o razpisu referenduma za samoprispevek, ki naj bi veljal za obdobje 1977—1981. Delegati so obravnavali tudi naloge, ki stojijo pred skupščino, delegati skupščine, izvršilnimi organi ter družbeno. političnimi organizacijami. Na tej seji so delegati sklenili, da se da predlog programa vlaganj iz samoprispevka v javno razpravo, ki bo potekala od 10. novembra do 10. decembra t. l. v vseh temeljnih organizacijah združenega dela, organizacijah združenega dela in vseh krajevnih skupnostih.

Ob tem pomembnem, dovoljujem si reči, zgodovinskem trenutku za našo občino, bi rad povedal nekaj svojih misli in se tako vključil v javno razpravo o programu, ki smo ga pripravili za referendum.

Program, ki je predložen v javno razpravo je brez dvoma zahteven. Prav zato predstavlja pomemben in pogumen korak v nadaljnjem razvoju občine Laško, tako v gospodarskem kot družbenem pogledu.

Ob tem se spominjam na razprave, ki smo jih imeli v občini leta 1971/72, ko smo se odločali o pristopu k referendumu o samoprispevku. Takrat so mnogi menili, da bodo imele dejatve težke posledice za življenjski standard delovnih ljudi, pa tudi za gospodarstvo.

pravilo silovit razvoj. Torej je šel proces v obratni smeri, kot so nekateri napovedovali tako v razvoju gospodarstva kot življenjskega standarda delovnih ljudi.

Sedaj se pripravljamo na novo akcijo z referendumom. Z njo bomo uresničili srednjeročni načrt razvoja občine, ki je izraz hotenj in želja gospodarstva, družbenih dejavnosti, krajevnih skupnosti, skratka vseh občanov. Ker delovni ljudje in občani sami rešujejo širše probleme, družben samoprispevek nikakor ni odtujevanje dohodka. Je menjava dela med posamezniki dejavnostmi v našem družbenoekonomskem procesu in življenju. Prispevek za izgradnjo objektov, potrebnih skupnosti torej ni davek, ampak oblika neposrednega odločanja, vpliva na oblikovanje življenja in politike v naši družbeni skupnosti. Zato delujejo posamezniki, ki te procese negirajo, proti družbi, proti delovnemu človeku.

Poudariti moram, da je referendum tudi solidarnostna akcija. Nekateri dobe več, drugi manj. Tako je bilo tudi v minulem referendumu. Zato se ne smemo obnašati lokalistično. Pred očmi moramo imeti skupne cilje in celoto občine, ki mora biti organsko povezana ter imeti potrebne objekte za svoje delovanje- tako v družbenem kot gospodarskem smislu.

Tudi gospodarstvo se bo moralo vključiti v dodatna zbiranja sredstev za izpolnitev nalog srednjeročnega nanjihovo nemoteno usposabljanje.

Vemo kakšna je struktura kadrov v naših delovnih organizacijah. Vsaka investicija v izobraževanje se bo hitro poplačala. Enako je z zdravstvom. Saj le urejeno zdravstvo lahko nudi kvalitetne usluge, ki so neprestano povezane z delom v gospodarstvu in v vsem življenju. Še bi lahko našteval, vendar naj rečem le: Gospodarstvu ne jemljemo sredstev, ampak le solidarno rešujemo gospodarska in družbena vprašanja od katerih rešitve je vsem občanom, še posebej pa gospodarstvu, kamor se konec koncev vse vrača, zagotovljen lepši jutrišnji dan.

Pri referendumu se v bistvu postavljata le dve osnovni vprašanji! Ali smo za hitrejši ali počasnejši razvoj tako gospodarstva kot ostalih družbenih dejavnosti. Če smo za hitrejši razvoj potem dilem ni. Rekli bomo, da in naša občina bo kmalu zavzela pomembnejše mesto v SR Sloveniji.

Če smo za počasen razvoj, stopicanje na mestu, bomo rekli ne in se sami obsodili na stagnacijo in zaostajanje za razvojem SRS. Ker pa je večina naših občanov naprednih, nas za odločitev ni strah. Vemo namreč, da si vsi želimo dohiteti v razvoju tiste občine, ki so v lastnem razvoju močno pred nami.

RUDI GROSAR
Predsednik
Skupščine občine Laško

NA REFERENDUMU BOMO GLASOVALI „ZA“

Osnovna šola »Antona Aškerca« v Rimskih Toplicah je objekt, ki je bil dokončan in opremljen iz sredstev prvega samoprispevka občanov v občini Laško. Kar zadeva šolski prostor, sta obe popolni osemletki v Radečah in Laškem na vrsti z novim samoprispevkom, za katerega je razpisan referendum. Bomo čez pet let lahko rekli, problema šolskih prostorov v občini ni več? Bomo, če bomo 12. decembra na referendumu odločili temu cilju v prid.

Kakšno je torej stanje po petih letih? Res nismo dosegli realizacije programa, predvsem v izgradnji osnovnošolskih prostorov, vendar smo ogromno napravili za boljše pogoje vzgoje in izobraževanja, otroškega varstva, zdravstva in komunale. Storili smo veliko, zato je prav, če se spomnimo kakšno je bilo stanje pred petimi leti. Poleg samoprispevka so občani vlagali svoja sredstva še dodatno, enako tudi delovni kolektivi, vendar ni bilo dovolj za potrebe, ki so prisotne in jih moramo razrešiti v korist vseh delovnih ljudi in občanov.

Gospodarstvo je v preteklem petletnem obdobju načrta občine in programa referenduma na področju družbenih dejavnosti. Ali bo gospodarstvo lahko preneslo dodatne obremenitve? Odgovor na to vprašanje je — da. Z boljšo organizacijo dela in izboljšanjem produktivnosti bodo obremenitve v gospodarstvu lahko prenesli. Obremenitve niso nove, so le nadaljevanje že dosedanjih. Toda! Ob teh razpravah se moramo vprašati, kdo je dolžan skrbeti za otroško varstvo, če ne ljudje v združenem delu. Koliko manj bi bilo izostankov, kako bi narasla produktivnost, če bi starši na delu vedeli, da je njihov otrok na varnem. Glede kadrov že vrsto let zahtevamo skrb za

0,5 % ZA KRAJEVNE POTREBE

KAJ V KS?

Na teh treh straneh, ki jih namenjamo razpisanemu referendumu za samoprispevek v laški občini, so opisani samo glavni cilji programa: dograditev šol v Radečah in Laškem, novogradnja Zdravstvenega doma.

Do podrobnosti je posredovano tudi poročilo o zbranih in uporabljenih sredstvih iz samoprispevka, ki je potekal v občini dosedaj.

V okviru teh treh časopisnih strani pa ni programov krajevnih skupnosti, katerim so za razne komunalne objekte sredstva sicer zagotovljena po razdelilniku, ki je sestavni del odloka, vendar pa bodo krajevne skupnosti same odločile, kako bodo porabile tretjino sredstev iz samoprispevka, ki ga bodo krajani vplačali.

O teh načrtih bomo pisali v naslednjih številkah, kajti do takrat bodo tudi že prvi zbori občanov, na katerih se bodo ljudje odločali, čemu bodo v že sprejetih srednjeročnih načrtih prednost. Po izračunih, ki so jih opravili po analizi srednjeročnih načrtov krajevnih skupnosti, daj bi samoprispevek pokril okoli 60 do 70 odstotkov načrtovanih nalog.

KAJ VSEBUJE ODLOK

O RAZPISU REFERENDUMA ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA NA OBMOČJU OBČINE LAŠKO ZA OBDOBJE 1977—1981

Skupščina občine Laško je na sejah njenih zborov dne 27. in 30. 10. 1976 sprejela **Odlok o razpisu samoprispevka v obdobju od leta 1977 do leta 1981 za izgradnjo šolskih in komunalnih objektov.**

Navedeni odlok ureja sledeče:

- Čas in način izvedbe referenduma,
- Zavezance in prispevne stopnje,
- Program, za katerega bi le s samoprispevkom zbrana sredstva namenila in način delitve teh sredstev
- Predčasno prenehanje tekočega samoprispevka in drugo.

Referendum o uvedbi samoprispevka bo izveden v nedeljo, 12. decembra 1976. Referendum bo vodila občinska volilna komisija, na posameznih voliščih pa volilni odbori.

Volilna komisija imenuje volilne odbore, določi volišča in skrbi za pravilno in zakonito izvedbo referenduma. Volišča bodo odprta od 7. do 19. ure, izjemoma pa tudi pred 7. uro zjutraj.

Z referndumom se glasuje za uvedbo samoprispevka na območju občine Laško v času od 1. 1. 1977 do 31. 12. 1981 in sicer v denarju po sledečih stopnjah in od sledečih zavezancev:

— 1,5 odstotka od neto osebnega dohodka iz delovnega razmerja in drugih prejemkov, ki se štejejo za osebni dohodek,

— 1,5 odstotka od prispevne osnove za občane, ki samostojno opravljajo gospodarsko oziroma negospodarsko dejavnost,

— 1,5 odstotka od odmerjenega davka za občane, ki samostojno opravljajo gospodarsko oziroma negospodarsko dejavnost,

— 1,5 odstotka od odmerjenega davka za občane, ki samostojno opravljajo gospodarsko oziroma negospodarsko dejavnost in plačujejo davek v pavšalnem znesku,

— 1,5 odstotka od katastrskega dohodka od kmetijske dejavnosti za občane, ki so davek od KD dolžni plačevati,

— 1,5 odstotka od izplačanih pokojnin.

Z odlokom je predvideno, da bi se z uvedbo samoprispevka v petih letih zbralo po navedenih virih in stopnjah skupaj 31.615.242 din.

Navedeni znesek bi se namenil:

1. 66,67 odstotka ali 21.076.445 din za izgradnjo objektov za osnovno šolstvo v občini in sicer konkretno za sledeči namen in po sledeči prioriteti:

— 1,500.000 din za OŠ Radeče (dokočanje začete investicije),

— 15,000.000 za gradnjo novega trakta pri OŠ Laško,

— 4,576.445 din za telovadnico pri OŠ Radeče.

2. 4,74 odstotka ali 1,500.000 din za sofinanciranje izgradnje ambulante v Laškem in sicer v breme sredstev, ki pripadajo krajevnim skupnostim širšega Laškega območja (KS: Laško, Rečica, Marijagradec, Vrh in Breze) za izvajanje njihovega komunalnega programa.

3. 28,59 odstotka ali 9,038.797 din krajevnim skupnostim za izvajanje njihovih komunalnih programov.

Število zaposlenih občanov je ključ za delitev navedenega zneska na posamezno KS.

Ključ za delitev sredstev na KS je korigiran tako:

— da KS širšega Laškega območja prejmejo manj za znesek 1,500.000 din, namenjen za ambulanto Laško,

— da vse KS prispevajo solidarno za tiste KS, ki po ključu v celotnem obdobju ne dosežejo 300 din samoprispevka na občana.

Po korigiranem ključu delitve bi posamezni KS pripadala sledeča sredstva:

KS	Pripada din po zaposl. (že zmanj. za solid.)	Dodatno solidarnost din	Zmanjšano za prispevek za ambulanto din	Končna delitev po KS %	Din
1. Laško	2,964.620	—	869.790	23,176	2,094.830
2. Rečica	688,990	—	202.140	5,396	486.850
3. Marijagradec	884.210	—	295.410	6,913	624.800
4. Vrh	253.100	4.366	75.510	2,014	181.950
5. Breze	201.776	115.776	93.150	2,842	224.393
6. Rimske Toplice	1,094.832	—		12,112	1,094.832
7. Sedraž	317.200	—		3,509	317.200
8. Jurklošter	266.386	69.174		3,712	335,560
9. Radeče	2,285.704			25,288	2,285.704
10. Zidani most	675.175			7,469	675,175
11. Vrhovo	253.967			2,810	253.967
12. Jagnjenica	265.144			2,934	265,144
13. Svibno	198.392			2,195	198,392

(Znesek za solidarnost 189.310 din bremeni vse KS v sorazmerju na pripadajoč znesek).

Z referendumom se glasuje tudi za predčasno prenehanje tekočega samoprispevka na širših območjih Rimskih Toplic in Laškega, ker bi se namreč tekoči samoprispevek na navedenih območjih iztekel šele 31. 3. 1977.

Poleg navedenega odlok ureja tudi sledeče: omejuje možnost prekoračitve zneskov, določenih za OŠ Radeče in Laško, razen v primeru objektivne podražitve investicije in še to le na podlagi sklepa vseh zborov občinske skupščine; določa vsebino glasovnic; določa način zbiranja sredstev in nadzora nad sredstvi, ki bi se zbrala s samoprispevkom; nalaga, da mora odlok o uvedbi samoprispevka smiselno vsebovati določbe tega odloka, ki se nanašajo na stopnje in vire samoprispevka ter na namembnost s samoprispevkom zbranih sredstev.

Besedilo odloka je občanom in delovnim ljudem na razpolago za vpogled pri vodstvih krajevnih skupnosti in KO SZDL ter vodstvih sindikalnih organizacij.

Za vpogled bodo odloki na razpolago tudi na vseh voliščih.

Odlok bo objavljen v 25. številki Uradnega lista SR Slovenije.

ZDRAVJE JE PRVO

Laško je v celjski regiji edini občinski center brez ustreznega zdravstvenega doma, kjer bi se vršilo zdravstveno varstvo v ožjem in širšem smislu za vse občane. Zdravstveni dom bi kot ustanova moral predstavljati center občinske zdravstvene službe, moral bi zagotoviti vsaj osnovno zdravstveno varstvo. To pa do sedaj ni bilo možno predvsem zaradi neustreznih prostorov oziroma dotrajanosti stavbe.

Če se ozremo malo nazaj, ne več kot 600 let, izvemo, da se sedanja stavba pojavi pri piscih kronik in v svoji veličastni zgodovini že leta 1382, kot dvorec v takratnem fevdu. Verjetno ne brez osnove, toda pisci laške zgodovine trdé, da je to najstarejša in najpomembnejša še obstoječa zgodovinska stavba v Laškem.

Občani pa potrebujejo novo stavbo, v kateri bodo iskali pomoč brez strahu, da se jim zruši na glavo strop ali sesedejo tla pod nogami, kjer bodo zdravstveni delavci lahko delali in živeli brez sramu in brez strahu.

Kot prva faza je zgrajena zobna ambulanta, ki s svojimi funkcionalnimi prostori in novo opremo že služi svojemu namenu. Odveč je dilema, ali je ali ni potrebna nova stavba za splošno zdravstvo, še manj pa vprašanje kdaj! Odgovor je samo en — če bo jutri, bo že prepozno!

Samo nekaj številk še. Zdravstvena postaja Laško zajema 9000 občanov, za kar bi bilo potrebno 5 zdravnikov s kompletno ekipo. Obremenjenost sedanjih prostorov in delavcev je izredna, lahko rečemo, da presega vse normative; v prvih devetih mesecih letošnjega leta je obiskalo oziroma iskalo pomoč v ambulanti 27.475 bolnikov ali drugače, vsak občan je bil najmanj trikrat v ambulanti; na enega zdravnika pride 3.000 prebivalcev, na eno medicinsko sestro 1.800;

RADEČE

ZADNJI HORUK!

DOKONČATI PRIZIDEK IN ZGRADITI TELOVADNICO

Osnovna šola Marjana Nemca v Radečah, ki v svojo skupnost združuje še podružnični šoli v Svibnem in Zidanem mostu, se že nekaj let nazaj bori s pomanjkanjem ustreznih prostorov. Ta huda prostorska stiska je tudi bila povod, da smo se odločili za samoprispevek, ki naj bi pripomogel, da bodo učenci naše šole dobili dovolj ustreznih prostorov, v katerih bo vzgojnoizobraževalno delo lahko normalno potekalo. Z veliko večino so se delavni ljudje in občani Radeč in okolice 19. decembra 1971 na referendumu odločili za samoprispevek. In prav ta odločitev je pripomogla, da so danes dela pri izgradnji novega prizidka v zaključni fazi.

Pot do uspeha, ki je pred nami, gotovo ni bila lahka. Vse polno je bilo ovir na njej, ki jih je bilo treba premagati, če nismo hoteli ostati na pol poti ali celo praznih rok. Vztrajnosti tistih, ki so se zagrizli v delo in pa solidarnosti na ravni občine se je treba zahvaliti, da danes ob starem prizidku iz leta 1963 stoji novi, v katerem je potrebno izvršiti še zaključna dela.

In kaj bo nova stavba nudila našim otrokom? Predvsem tolikšno število novih učilnic in kabinetov, ki bo omogočilo enoizmenski pouk. Pri tem pa ne gre samo za to, da bodo vsi učenci deležni dopoldanskega pouka, pač pa predvsem za to, da bodo lahko deležni sodobnega pouka v specializiranih in primerno urejenih prostorih. Omogočena nam bo namreč uvedba kabinetnega pouka, ki ima svoje prednosti prav v tem, da učence v večji meri aktivira za samostojno delo.

Ta enoizmenski pouk pa bo dal nove možnosti tudi za razširjanje podaljšanega bivanja (varstva), ki je zdaj prav zaradi prostorskih stisk zelo okrnjeno in se odvija v nemogočih razmerah. Hkrati pa bo omogočeno, da bomo prav varstvu lahko posvetili več pozornosti, več ustvarjalnega in sistematičnega dela in tako naredili prvi, precej krepek korak na poti v celodnevno šolo.

S sodobno kuhinjo in prostorno jedilnico se bomo izvili iz utesnjenosti, ki nam zadnje čase dela velike preglavice. Učenci bodo dostojno in kulturno, brez vsake naglice, lahko sedli k mizam in malicali oziroma obedovali.

Posebej pa velja naglasiti, da se bo zelo živahna in razvejana prostovoljna dejavnost učencev še bolj razmahnila. V zadnjem času je bilo namreč na tem področju opaziti neko stagnacijo, saj je bilo želja in hotenj ter pripravljenosti več kot možnosti.

Razumljivo je, da vsega, kar bi potrebovali za sodoben pouk, zlasti pa za prehod na celodnevno šolo, še ne bo. Ne bo ne telovadnice, sodobno urejene in dovolj prostorne, ne potrebnih skupnih prostorov za učitelje in učence, ne garderob in še marsikaj, kar danes zahtevajo principi sodobnega pouka. V vse to in pa solidarnost, ki smo je bili doslej deležni, zahteva, da se ponovno izrečemo za svoj DA na referendumu, ki naj bi samoprispevek podaljšal za nadaljnjih pet let. Težko bi bilo zanikati, da prispevek nas vseh v minulih petih letih ni obrodil sadov. Nasprotno, dal je več, kot bi lahko pričakovali, ker je bil oplemeniten s solidarnim dinarjem. Zato smo prepričani, da se bomo vsi, ki nam mlada generacija in njena srečnejša prihodnost ni samo gola fraza, ponovno izkazali kot zavestni soustvarjalci naše socialistične skupnosti in na referendumu 12. decembra 1976 glasovali za samoprispevek!

JANEZ PEŠEC

LAŠKO

PRIZIDEK — NUJA

NOV TRAKT JE POGOJ ZA NEMOTEN POUK

Osnovna šola Primoža Trubarja Laško je od leta 1965 osemrazredna centralna šola s podružničnimi šolami; osemrazredna podružnična šola Breze, osemrazredna podružnična šola Vrh, štirirazredna (kombinirani pouk) podružnična šola Reka in štirirazredna (kombinirani pouk) podružnična šola Rečica.

Centralna šola v Laškem poseže v pet krajevnih skupnosti, ki so v občini Laško številčno najmočnejše in zajema s 1200 učenci polovico šoloobveznih otrok v občini. Izredna razdrobljenost šolskega okoliša, ki sega tudi na nerazvito področje krajevnih skupnosti Breze in Vrh povzroča velike težave in neenake pogoje osnovnošolskega izobraževanja naših otrok. Kljub izdatni skrbi se še vedno dogaja, da so učenci iz teh področij prikrajšani za nadaljnje šolanje. Rešitev v zmanjševanju teh razlik vidimo le v postopnem prešolanju višjih razredov (od 5.—8. razreda) na centralno šolo v Laško.

ZAKAJ GRADNJA?

Centralna osnovna šola »Primož Trubar« Laško je zgradba, ki jo sestavljata adaptiran stari del in novejši prizidek. (1969 leta) oba dela sta med seboj povezana v celoto, vendar stari del funkcionalno ne odgovarja osnovnim zahtevam sodobnega pouka. Vseh prostorov za vzgojno-izobraževalno dejavnost (učilnice za razredni in učilnice za predmetni kabinetni pouk) je 16, kar povzroča pri 28 oddelkih in 785 učencih popolni dvoizmenski pouk s 15 oddelki in 426 učenci v dopoldanski izmeni, ter 13 oddelki in 359 učenci (od 1.—4. razreda je pouk v izmenah) v popoldanski izmeni.

Zaradi prostorske stiske (na učenca 1,3 m² koristne površine) ni mogoče: Razvijati novih oddelkov podaljšanega bivanja, organizirati dopolnilnega in dodatnega pouka, razvijati svobodnih aktivnosti in zaposliti učence v prostem času z interesnimi dejavnostmi, nuditi večini učencev prehrano v šoli in prešolati učence višjih razredov podružničnih šol.

To pa so v glavnem osnovni elementi, ki narekujejo kar najhitrejšo gradnjo in jih predvsem naši starši prav dobro poznajo, saj vemo koliko težav imamo vsi skupaj ob pričetku šolskega leta, ob razdelitvi učencev v izmene, sprejema v podaljšano bivanje in vključitvi v šolsko prehrano.

Končno naj povemo, da je gradnja novega trakta s telovadnico bila predvidena v programu prvega samoprispevka in sicer v dveh fazah:

- faza dograditev telovadnice
- faza dograditev novega prizidka šole

Ob že dograjeni moderni telovadnici (leta 1975) nam preostane še dograditev novega prizidka, s čimer bi zaključili v letu 1973 načrtovani kompleks centralne osnovne šole v Laškem.

KAJ Z IZGRADNJO PRIDOBIMO?

Z dograditvijo novega prizidka, za katerega so projekti že pripravljeni pridobimo:

- 18 novih dodatnih učilnic za razredni pouk in podaljšano bivanje s potrebnimi kabineti
- skupen večnamenski prostor za šolske proslave in prireditve
- dodatno jedilnico in povečano šolsko kuhinjo
- knjižnico s čitalnico in pionirsko sobo za učence
- skupen garderobni prostor
- prostore za svobodne aktivnosti učencev

Dokončen prizidek, ki je funkcionalno povezan z obstoječo šolsko zgradbo in telovadnico, bi ob že zgrajenih igriščih in predvidenem številu soloobveznih otrok do 1980 leta omogočal:

- enoizmenski pouk
- postopno prešolanje učencev višjih razredov iz podružnične šole Vrh in dela podružnične šole Breze (del učencev se prešola v Šentjur)
- nekatere elemente celodnevne šole (povečano število oddelkov podaljšanih bivanj, organizacij svobodnih aktivnosti učencev itd.)
- povečanje in izboljšanje uslug šolske prehrane.

Vse to pa pomeni bistveni dosežek v izboljšanju pogojev vzgoje in izobraževanja, o tem pa se nedvomno odpirajo preostale možnosti dodatnih oblik izobraževanja ob delu, odprtosti in povezovanju šole z vsemi družbenimi dogajanji do končnih skupnih prizadevanj reformirane šole, ki se odražajo v celodnevni šoli

JOZE KRASOVEC

PRVI SAMOPRISPEVEK 1971/1976

KOLIKO SMO ZBRALI IN KAKO PORABILI

INFORMACIJA O POTEKU ZBIRANJA IN UPORABE SAMOPRISPEVKA OBČANOV V LAŠKI OBČINI

DVA RAZLICNA SAMOPRISPEVKA

Na osnovi uspešno izvedenih referendumov o samoprispevku občanov občine Laško v Radečah, dne 19. 12. 1971, v Rimskih Toplicah, dne 27. 2. 1972 in v Laškem za 5 krajevnih skupnosti, dne 12. 3. 1972, je skupščina občine Laško sprejela ustrezne odloke o uvedbi samoprispevka po posameznih območjih.

Odlok o uvedbi samoprispevka na območjih krajevne skupnosti Jagnjenica—Svibno, Radeče, Vrhovo in Zidani most, je stopil v veljavo 1. januarja 1972.

Odlok o uvedbi samoprispevka na območju krajevne skupnosti Jurklošter, Rimske Toplice in Sedraž, je stopil v veljavo dne 1. aprila 1972. Odlok o uvedbi samoprispevka na območjih krajevne skupnosti Breze, Laško, Marija Gradec, Rečica in Vrh nad Laškim pa je stopil v veljavo prav tako 1. aprila 1972.

Iz gornjega sledi, da se samoprispevek občanov na širšem območju Radeč vplačuje od 1. januarja 1972 dalje po stopnji 1%, na širšem območju Rimskih Toplic in Laškega pa od 1. aprila 1972 dalje, po stopnji 1,5%.

Po sprejetem programu o uvedbi samoprispevka je bilo dogovorjeno, da se 1% samoprispevka vplačuje za investicije v osnovnem šolstvu in 0,5% (na širšem območju Rimskih Toplic in Laškega) pa za izgradnjo in rekonstrukcijo nekaterih pomembnih cest.

PREDVIDEVANJA IN KLJUČ DELITVE

Po predračunih se je predvidevalo, da se bo v petih letih po posameznih območjih zbralo samoprispevka:

A.) za širše območje Radeč po stopnji 1%	3,365.000.— din
B.) za širše območje Rimskih Toplic po stopnji 1,5%	2,317.500.— din
C.) za širše območje Laškega po stopnji 1,5%	6,030.000.— din
oziroma vsega skupaj v občini	11,712.500.— din

Samoprispevek v občini je bil uveden z namenom, da bi hitreje reševali pereče investicije v osnovnem šolstvu.

Za ta namen se na območju občine razporeja 1% samoprispevek, 0,5% (na širšem območju Laškega in Rimskih Toplic) pa še za investicije v rekonstrukcijo nekaterih lokalnih cest in za druga komunalna dela.

Glede na predvidevanja in sprejete programe je bila sprejeta naslednja delitev samoprispevka:

1. za investicije v osnovnem šolstvu

— v Radečah	3,365.000.— din
— v Rimskih Toplicah	1,545.000.— din
— v Laškem	4,020.000.— din
ali skupaj	8,930.000.— din

2. investicije in rekonstrukcijo cest ter drugih komunalnih naprav

— v Rimskih Toplicah	772.500.— din
— v Laškem	2,010.000.— din
ali skupaj	2,782.500.— din

Izhajajoč iz teh predvidevanj je bil dogovorjen ključ za delitev mase sredstev iz samoprispevka občanov po posameznih širših območjih, in sicer:

1. Radeče	28,58%
2. Rimske Toplice	20,46%
3. Laško	50,96%

KOLIKO SMO RESNICNO ZBRALI?

V obdobju od uvedbe samoprispevka občanov od leta 1972 do 30. 9. 1976 je bilo skupno zbranega samoprispevka 12,407.506.— din

Od tega:

— za investicije v osnovnem šolstvu po stopnji 1% 9,453.650.— din

— za izgradnjo in rekonstrukcijo cest ter drugih komunalnih naprav po stopnji 0,5% 2,953.856.— din

Dinamika zbiranja samoprispevka v tem obdobju po posameznih krajevnih skupnostih in kategorijah občanov je bila naslednja:

Krajevna skupnost	Delavci in upokojenci	Zasebni obrtniki	Kmetje	Skupaj
1	2	3	4	5
Laško	3,808.321	141.100	23.183	3,972.604
Rečica	878.735	27.810	16.770	923.315
Marija Gradec	1,129.311	33.912	21.341	1,184.564
Breze	253.206	1.078	16.108	270.392
Vrh/Laškim	298.784	13.810	26.431	339.025
Radeče	2,004.850	138.797	11.597	2,155.244
Jagnjenica	224.611	19.524	5.958	250.093
Svibno	179.965	4.880	2.260	187.105
Vrhovo	222.728	7.938	8.744	239.410
Zidani most	614.831	18.043	3.787	636.661
Rimske Toplice	1,430.615	15.382	21.168	1,467.165
Jurklošter	339.297	1.654	16.138	357.089
Sedraž	410.296	7.017	7.526	424.839
SKUPAJ:	11,795.530	430.945	181.011	12,407.506

V smislu postavljenega programa bi morali v petletnem obdobju zbrati skupaj 11,712.500.— dinarjev samoprispevka.

Do 30. 9. 1976 pa je bilo zbranih 12,407.506.— dinarjev, torej za 695.006.— dinarjev več kot je bilo planirano.

Na to, da so sredstva samoprispevka zbrana nad planiranim zneskom, je vplivalo hitrejše naraščanje osebnih dohodkov in delovnih mest.

Na osnovi postavljenega plana in ključa delitve zbranih sredstev iz naslova samoprispevka se zbrana sredstva po posameznih širših območjih delijo takole:

Radeče	28,58% ali	3,468.513.— din
Rimske Toplice	20,46% ali	2,249.003.— din
Laško	50,96% ali	6,689.990.— din

Pripombe: pri tej delitvi je upoštevano, da je samoprispevek v Radečah bil uveden 1. januarja, a na ostalih območjih pa 1. aprila 1972.

Zbrana sredstva iz naslova samoprispevka na širšem območju Rimskih Toplic in Laškega pa se nadalje delijo na del (1%) za investicije v osnovnem šolstvu in na del (0,5%) za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalnih cest oziroma reševanje komunalnih problemov takole:

1. **Širše območje Rimskih Toplic:**

a) za investicije v šolstvu	1,499.396.— dinarjev
b) za komunalne potrebe	749.697.— dinarjev

2. **Širše območje Laškega:**

a) za investicije v šolstvu	4,485.741.— dinarjev
b) za komunalne potrebe	2,204.159.— dinarjev

Iz 0,5% samoprispevka na širšem območju Laškega so bile zgrajene oziroma rekonstruirane naslednje važnejše ceste:

1. cesta Breze Breze—Osredek	120.000.— dinarjev
2. cesta Tevče—Vrh	620.000.— dinarjev
3. asfaltiranje ceste Rečica	1,207.569.— dinarjev
4. asfaltiranje ceste Marija Gradec	159.926.— dinarjev

Investicijska vrednost komunalnih objektov začrtanih v programu samoprispevka za širše območje Laškega je znatno presegla maso zbranih sredstev s prispevno stopnjo 0,5%, zato je za realizacijo programa na področju komunalne dejavnosti bilo nujno potrebno zagotoviti še dodatne vire in sicer:

— s prispevkom delovnih organizacij na širšem območju Laškega;

— s prispevkom občanov z območja na katerih so se komunalna dela izvajala.

Prispevek občanov je bil izražen s finančnimi sredstvi in s prostovoljnimi delovnimi urami. Iz navedenega izhaja, da se je s samoprispevkom pokril le del investicij na področju komunalnih dejavnosti.

Sredstva 0,5% samoprispevka na širšem območju Rimskih Toplic se delijo v smislu odloka na posamezne krajevne skupnosti takole:

— Rimske Toplice	40% od zbrane mase
— Jurklošter	30% od zbrane mase
— Sedraž	30% od zbrane mase

Ob zaključku te informacije lahko ugotovimo, da od skupaj zbranih sredstev iz naslova samoprispevka odpade:

— na del za investicije v šolstvu	9,453.650.— dinarjev
— na del za izgradnjo, rekonstrukcijo cest in komunalne naprave	2,953.856.— dinarjev

KAKO SO BILA ZBRANA SREDSTVA RAZDELJENA?

Sredstva, zbrana iz naslova samoprispevka se stekajo v sklad za financiranje družbenih dejavnosti občine Laško.

V smislu sprejetega programa so sredstva samoprispevka bila angažirana:

A. Za investicije v osnovnem šolstvu:

1. Za objekt osnovne šole v Rimskih Toplicah v znesku	3,794.000.— dinarjev
2. Za dozidavo osnovne šole v Radečah v znesku	3,520.000.— dinarjev
3. Za izgradnjo telovadnice v Laškem v znesku	2,139.650.— dinarjev

B. Za izgradnjo, rekonstrukcijo cest in komunalnih naprav:

1. KS — Breze	120.000.— dinarjev
2. KS — Vrh/Laškim	320.000.— dinarjev
3. KS — Laško (za cesto Tevče—Vrh)	300.000.— dinarjev
4. KS — Rečica	1,207.569.— dinarjev
5. KS — Marija Gradec	159.926.— dinarjev
6. KS — Rimske Toplice	338.545.— dinarjev
7. KS — Sedraž	253.908.— dinarjev
8. KS — Jurklošter	253.908.— dinarjev

Investicijska vrednost osnovnošolskih objektov je znatno presegla zmogljivosti samoprispevka, saj je znašala po posameznih objektih in sicer:

1. Objekt osnovne šole v Rimskih Toplicah	
— predračunska vrednost	4,576.526.— dinarjev
— celotna investicijska vrednost (podražitve in drugi stroški)	8,891.000.— dinarjev
2. Dozidava osnovne šole v Radečah	
— predračunska vrednost	6,975.000.— dinarjev
— celotna investicijska vrednost (podražitve in drugi stroški)	9,201.000.— dinarjev
3. Izgradnja telovadnice v Laškem	
— predračunska vrednost	3,129.000.— dinarjev
— celotna investicijska vrednost (podražitve in drugi stroški)	5,730.000.— dinarjev
Skupni znesek celotnih investicij v osnovnošolske objekte znaša torej	23,822.000.— dinarjev

V skupnem znesku celotnih investicij pa niso vračunane obresti od kratkoročnih premostitvenih kreditov.

Za izvedbo zgoraj omenjenih investicij za osnovnošolske objekte so v obdobju 1972—1976 (30. 9. 1976) bili zagotovljeni naslednji viri:

1. samoprispevek v znesku	9,453.650 dinarjev
2. samoprispevek organiz. združ. dela	3,230.004 dinarjev
3. namensko prispevno stopnjo iz BOD	2,917.253 dinarjev
4. sredstva občinskega proračuna	1,018.718 dinarjev
5. kreditna sredstva RIS	3,000.000 dinarjev
	19,619.625 dinarjev

Na dan 30. 9. 1976 pa so še neodplačani kratkoročni krediti in obresti, ki se morajo poravnati do 31. 12. 1976, in sicer:

Kratkoročni — premostitveni krediti — brez obresti (12%)

— za osnovno šolo Radeče	2,000.000 dinarjev
— za telovadnico v Laškem	2,200.000 dinarjev

Ta kreditna sredstva se bodo odplačala z rednim dotokom sredstev iz samoprispevka in iz namenske prispevne stopnje do 31. 12. 1976.

MALA ANKETA

BOLJE V NOVI ŠOLI

Osnovna šola »Antona Aškerca« v Rimskih Toplicah je bila dograjena z denarjem, ki so ga zbrali občani celotne občine s samoprispevkom, s prispevki delovnih organizacij. Šola je pomembna za ves okoliš, saj vanjo hodijo poleg »nižješolcev« iz bližnje okolice tudi vsi učenci višjih razredov iz podružničnih šol, razen iz Menine. V tem okolišu je torej enakopravnost otrok v osnovnošolskem izobraževalnem procesu dosežena.

O novi šoli torej vse najboljše. Če bi naredili anketo med učenci, bi ga ne bilo, ki si niti predstavljati ne more življenja in dela v stari šoli.

DARINKA CVEK, učenka 8. razreda, doma iz Rimskih Toplic: V staro šolo sem hodila tri leta, v četrtega pa že v novi šoli. Dobro se spominjam drenjanja v mali sobici, kjer smo jedli, škripajočih tal, kako se je vsa šola tresla v odmorih. Najrajši imam zgodovino in zemljepis. Ne morem si zamisliti, da bi bila ta dva predmeta tako privlačna brez kabinetov, v katerih je na voljo vse, da se zares lahko veliko naučimo in zapomnimo.

DARJA BRILEJ, učenka 8. razreda doma iz Jurkloštra: Tistim, ki smo se vpisali v višje razrede v Rimske Toplice pred prešolanjem vseh, veljamo za prostovoljce. Sem sem prišla zato, da bi lahko potem nadaljevala šolanje na srednji šoli. Najbrž bom vzgojiteljica. Če bi ostala v šoli v Jurkloštru bi težje obvladovala snov, saj so tam pogoji za učenje veliko slabši. Moji mlajši vrstniki iz Jurkloštra pa zdaj že vsi hodijo v višje razrede

MARIJA ZALOKAR, učenka 7. razreda, doma iz Velikih Gorelc pri Vrhu nad Laškim: V Rimske Toplice so me prešolali z Vrha, kjer je podružnična osemletka laškega šolskega okoliša. Sem imam bliže kot na Vrh. Šola v Rimskih Toplicah je lepa, prostorna in svetla. Tu je telovadnica, jedilnica, so kabineti. Zdaj sem se že navadila, toda od začetka mi je bilo vse nekam preveč nenavadno. Seveda se tukaj več naučim. Kaj bom, tega še ne vem.

FRANCI ZOHAR, učenec 7. razreda, doma je iz Sedraža: Mi iz Sedraža že dolgo hodimo v višje razrede osnovne šole v Rimske Toplice. V domači vasi so samo nižji razredi. Ne morem si predstavljati, da bi lahko v šoli, ki ima le dve učilnici, uspešno končal osemletko, da bi se naučil toliko, kolikor se lahko tukaj, kjer imamo vse pogoje za to. Kolikor vem, ni nikogar v Sedražu, ki bi ne bil za to, da hodimo v višje razrede sem.

JANEZ ŠPAN, učenec 7. razreda, doma je iz Jurkloštra: Tudi jaz sem prostovoljec. Starši so me poslali v Rimske Toplice zato, da bi se pozneje lažje vpisal v kakšno srednjo šolo. Kako bi mogli v Jurkloštru tako napredovati, ko tam razen učilnic ni ničesar, nobenih kabinetov. Tu pa delamo poiskuse pri kemiji, fiziki, gledamo diapozitive, filme. Veste, težko si je kakšno stvar zapomniti, če je nikoli nisi videl...

Samoprispevek, za katerega bomo šli na referendum 12. decembra ima namen izenačiti vse otroke v laški občini, da bodo, kar zadeva temeljno izobrazbo, imeli enak start v življenje.

J. KRAŠOVEC

SAMOPRISPEVEK V ŠMARSKI OBČINI

BREZ VODE IN S HRUPOM

ROGAŠKA SLATINA POSTALA MESTO — VELIKO NEREŠENIH TEŽAV

Rogaška Slatina v sezoni. Gostje se pritožujejo, pišejo svoje tegobe v pritožne knjige: včeraj, danes, upamo, da ne bo to tudi jutri, nismo imeli vode v naših sobah. Na drugih straneh: ne moremo prenašati strahotnega hrupa v nočnih urah, ki ga povzročajo težki tovornjaki. Prišli smo se zdravit . . .

Iz pogovora pred Zdraviliškim domom izvemo, da ni varno hoditi zvečer po prijetnih stezicah okoli Zdravilišča. Lahko te premikastijo, da te bo minilo do zdravljenja. Izvemo tudi, da človeku v Rogaški ne more biti dolgčas v nočnih urah. Za zabavo poskrbe vinsko brezskrbni nočni gostje od kdovekod, ki pogumno »sekajo« domače viže v noč.

Rogaška Slatina vsak dan: mladi nimajo prostorov, kjer bi se zbirali, prav tako tudi ne družbeno politične organizacije. Knjižnica že celo večnost počiva zaprašena na nekem podstrešju, obvoznica . . .

Letos je Rogaška Slatina postala mesto, a je tudi krajevna skupnost. Krajevna skupnost. Krajevna skupnost, ki je med 50 največjimi v Sloveniji in največja v šmarski občini, saj od 30.000 prebivalcev šmarske občine premore kar 7.000 občanov. Velika krajevna skupnost, veliki problemi. Polovico prebivalstva živi v samem središču krajevne skupnosti, ostala polovica v 25 zaselkih.

V obdobju, ki ga lahko ovrednotimo s prvim obdobjem samoprispevka, torej od 1971—1976, je bilo težišče delovanja krajevne skupnosti pomaknjeno v kraj. Takrat so asfaltirali vrsto cestišč, zgrajen je bil zdravstveni dom, urejevali so otroško varstvo. Novo obdobje, ki ga prav tako lahko razmejimo s samoprispevkom, za katerega bodo občani šmarske občine glasovali 21. novembra, bo prineslo nove zahteve: tokrat bi v Rogaški Slatini radi prenesli napore svoje krajevne skupnosti navzven, v zaselke, razmetane okoli središča krajevne skupnosti, radi pa bi zgradili kulturni dom.

Te dni je referendum za samoprispevek osrednja tema pogovorov med krajani Rogaške Slatine. Vsi namreč dobro vedo, da brez njega, namreč samoprispevka, ne bo ne prizidka k osnovni šoli, ne novega kulturnega doma. In vsi prav tako dobro vedo, da bodo enoglasno glasovali za.

Predsednik krajevne skupnosti Rogaška Slatina, Lojze Metelko:

»Za vpadnice v kraj in za povezavo z zunanjimi zaselki bomo v petih letih zbrali eno milijardo 160 milijonov dinarjev, od tega pa bo mesto samo dobilo le 300 milijonov. Zelo radi bi uredili tudi športno igrišče. To imamo v srednjeročnem načrtu. Najbolj pa nas pekli obvoznica, ki je življenska nujnost tega zdraviliškega kraja. K temu nas sili čedalje gostejši promet skozi kraj in pa seveda tudi čedalje pogostejše pritožbe gostov.«

Za gradnjo obvoznice že potekajo razgovori med skupnostjo za ceste SRS in občinsko skupščino. Predračunska vrednost bi bila okoli štiri milijarde in pol, od tega bi dobili od republike dve milijardi, ostalo pa bi moralo prispevati rogaško gospodarstvo.

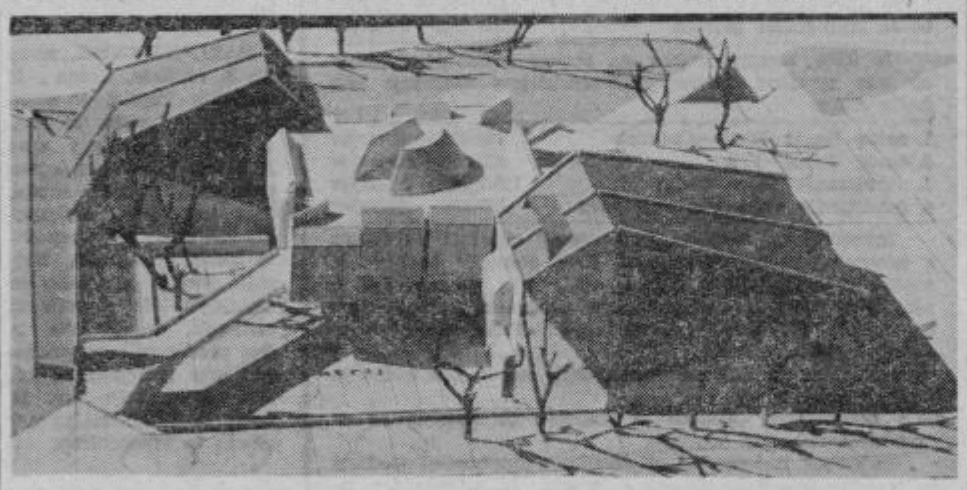

Zakaj je kulturni dom (maketa kaže novi kulturni dom, ki naj bi ga gradili s pomočjo samoprispevka in domačega gospodarstva ter občanov) potreben? V kraju ni dvorane, razen zdraviliške, kjer bi lahko prirejali razne prireditve, ni klubskih prostorov, ni zabavišč za mlade, ni knjižnice . . .

BO GOSPODARSTVO ZMOGLO BREME?

Jože Pelko, predsednik krajevne konference SZDL:

»Vemo, da drugače pač ne gre, vendar se pri tem postavlja vprašanje, ki nas vse vznemirja: ali bo naše gospodarstvo zmoglo nositi na svojih ramenih to breme, ki nikakor ni lahko. Poglejte: dve milijardi za obvoznico, ki jo potrebujemo, za dokončno rešitev vodovoda 800 milijonov, za potrebe krajevne skupnosti toliko in toliko, čistilne naprave in še neskončna vrsta zahtev, ki so vsaka zase nujne in ki se jih ne da odlagati. Pri vsem tem nam je jasno, da bomo morali rešiti ta klobčič sami, brez pomoči drugih.«

Mesto postavlja pred krajevno skupnost nove zahteve, ki pa so čestokrat takšne, da se predsednik krajevne skupnosti in ostali občani krivijo pod bremenom. Šola je premajhna, kljub pred nedavno zgrajenim otroškim vrtcem in tistim, ki bo vsak čas gotov, je otroško varstvo še vendarle vprašanje.

Vprašanje, skorajda najpomembnejše, pa je voda. Te je v kraju premalo. Negodovanja je več kot preveč. Razvoj je prehitel ljudi.

Večkrat je komunalno podjetje vodo zaprlo, a ne zato, ker bi želelo nagajati, temveč zato, ker je tako moralo storiti. Kaj to pomeni za kraj, kjer je eno najbolj znanih zdravilišč pri nas, ni treba posebej poudarjati.

Problem sili k rešitvi.

Stane Čuješ, direktor TOZD Zdravilišče in predsednik komisije za izdelavo srednjeročnega programa razvoja:

»V bodoče bo to rešeno z improvizacijo v Studenicah. Seveda bo to ogromna investicija, ki jo bo moralo pokriti slatinsko gospodarstvo. Kako, niti ne razmišljamo, a biti mora. Do druge sezone. To so naše pobožne želje. To še ni vse. Takšne mestne razsvetljave, kot jo imamo mi, nima nobeno mesto. Slabe namreč. Pa avtobusna postaja sredi mesta, sredi zdraviliškega parka. . .«

Stane Čuješ spregovori tudi o mladinskem kriminalu, a nakaže tudi rešitev: ko bo zgrajeno športno igrišče in kulturni dom, bo ta problem, tako upajo in želijo vsi, rešen. Rešene bodo tudi zaprašene knjige, 5.000 knjig, na podstrešju neke hiše.

NEZADOVOLJSTVO S PRESKRBO

Potep po Rogaški Slatini ni nezanimivo opravilo. Veliko pove tudi to, na primer, da so Slatinčani nezadovoljni s svojo trgovsko preskrbo. V kraju sta dve trgovski podjetji, ki skušata urejati te zadeve, a videti je, da ne preveč uspešno: trgovsko podjetje Jelša in Trgopromet iz Zagreba. Založenost je slaba, nekaterih artiklov ni, potrebovali bi posebno trgovino z živili pa trgovino s konfekcijo in tehničnim blagom. Jelša obljublja.

Slatinčani: Jelša je že večkrat obljubljala.

Ivan Rebernjak, sekretar krajevnega sveta ZK:

»Če ne bo domača Jelša rešila tega problema, bomo morali iskati rešitev drugje! Čakati ne moremo, to lahko uvidi vsak, ki količkaj pozna naš kraj!«

V ta sklop problemov pa se vključuje tudi vprašanje pekarne. Kruha v Rogaški čestokrat zmanjka že ob osmih zjutraj. Potrebna je nova pekarna. Spet pobožni obeti: zidali naj bi novo že drugo leto.

Problemi kraja so problemi zdravilišča. Rešujejo jih skupaj, četudi tu in tam ne najdejo skupnega jezika. Zdravilišče ima posluh za kraj, tega imajo tudi delovne organizacije, a prenapeta vrvica se kaj rada utrga. Slatinski komunisti, tako pravi Rebernjak, se zavedajo šibkosti te vrvice.

»Kljub mnogim, na videz nerešljivim problemom, se nekateri komunisti obnašajo tako, kot da zanje ni več nobenega področja dela, brž ko zapuste delovno organizacijo. Veliko jih tudi enostavno spi na minulih zaslugah. To bomo razrešili, kraj potrebuje elastične in pridne ljudi.«

Nekateri pa probleme rešujejo takorekoč kar za hrbtom vseh. V kraju so se pojavili nekateri občani, ki imajo takorekoč zasebne otroške vrtce, za usluge pa zahtevajo po načelu ponudba povpraševanje precejšnje vsote. V množici problemov je to kakor kamen v hrbet.

Zato vsi upajo v samoprispevek. Obremenitev več, toda s hrbta se bo prav gotovo odvalilo veliko breme. V naslednjih letih razvoja se bo to še kako poznalo.

MILENKO STRASEK

CELJE: LB IN IZOBRAŽEVANJE MLADIH

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine in aktiv mladih komunistov pri celjski podružnici Ljubljanske banke sta zastavila enotno akcijo za izobraževanje članov. Izkušnje na tem področju kažejo, da lahko pričakujejo rezultate le s sistematičnim delom. Še zlasti ob dejstvu, da so mladi v Zvezi socialistične mladine kadrovska baza za članstvo v Zvezi komunistov.

Zato so sprejeli ciklus idejnopolitičnega dela in usposabljanja. Uvodno poglavje na tem področju je bilo predavanje o odnosu socialističnih sil do religije, cerkve in klerikalizma. Udeležba na predavanju je bila zadovoljiva, kar kaže, da so mladi zainteresirani za takšno izobraževanje.

IVAN REGORŠEK

ODMEV

KDO SO SMETIŠČARJI

Močno me je pretresel vaš članek »Kdo so smetiščarji?«

Moj odgovor: LJUDJE! Ki bi tudi radi živeli kot ljudje!

Nedolžno in naivno sprašujete — če so ljudje — brskajoči po smeteh in odpadkih, resnično v tako težkem gmotnem položaju, da se ne morejo preživljati drugače.

Mislim, da med smetiščarji za gotovo ni upokojenih direktorjev in inženirjev ter drugih z lepo pokojnino!

Dvomim, da bo kateri izmed smetiščarjev prebral vaš članek. Ugotavljam, da skrajni revежi nimajo vselej niti za kruh (katerega cena je vse prej kot nizka) in si časopisa ne morejo privoščiti.

Menda vendar ne boste skušali prepričati bralcev Novega tednika, da revežev ni več! Še so in ni jih malo!

To so ljudje z nepopolno šolsko izobrazbo, ki so delali neorganizirano. Zato tudi ne morejo dokazati svoje delovne dobe. Lahko so tudi delali samo občasno in so kvečjemu uživalci minimalnih pokojnin in nizkih občinskih socialnih podpor.

Ne štejmo jim v zlo, če si kdaj zažele košček mesa na krožniku, čeprav njihovi prejemki (redni) komajda zadostujejo za skromno stanarino, kruh, krompir in sol. Ne bom trdila, da kdo od smetiščarjev ne stisne kdaj v roko tudi kozarca vina ali pa mu misli ne pohitijo v kino.

Ali je res tako nezaslišano, če jemljejo tisto, kar so drugi, bolje situirani, zavrgli?

Imela bi predlog. Ob vseh stanovanjskih hišah so postavljeni smetnjaki. Mar bi se ne dalo to malce spremeniti? In sicer tako, da bi vsi stanovalci odmetavali odpadke v smetnjake, ki bi bili označeni po vsebini odpadkov. Morda: živila, papir, steklenice, tekstil, steklene črepinje, železo, medenina, lesene reči, konzervne škatle, razno . . . Vsi odpadki bi bili tako sortirani in na voljo za odvoz na odpad. In če bi se našli zainteresiranci (smetiščarji), da odpravijo to delo, in teh se ne manjka, bi bil problem rešen. Uslužbenci Snage ali podobnih delovnih organizacij pa bi imeli manj dela. Res ste zapisali, da bi to zneslo le okoli 21 starih tisočakov na mesec. Morda še manj. Na osebo seveda. To je skromna številka. Vendarle — mar ni boljši vrabec v pesti kot golob na strehi?

Jaz bi ne zbrala poguma, da bi šla stikat po smetnjakih in prebirat koristne predmete. A so ljudje, ki to delajo. Kajti živeti s polnim želodcem je le prijetneje kot s praznim.

Poglejte, z živilskimi odpadki, ki se zberejo v večjih stanovanjskih blokih, bi podjetna ženica preživela prašička ali kokoš in podobno.

Ko sem še bila v službi, sem vsak dan gledala ene in iste ljudi, ki so se od oktobra do sredine aprila, hodili gret na pošto v Celje. Tam sem bila namreč v službi. In to največ ostarele ženske in starčki. Na pošto so prihajali brez opravkov. Toda tam, v zakurjenem prostoru, jim je bilo prijetneje. Iste ljudi si lahko zaradi enakih vzrokov srečeval tudi v banki, v zdravniških čakalnicah, v veleblagovnicah. Nihče jih ni preganjal. Vsi smo vedeli, da jim je prijetno na toplem. Doma jih je čakala ledenica. Kdo ve, če kdo od teh kdaj ne pokuka tudi v smetnjak?

Nikar ne odrekajmo revnim tisto, kar smo premožnejši že odvrgli v smetnjake!

MARIJA VOZLIČ,
upokojenka, Griže

V VELENJU TUDI VIŠJEŠOLSKI ŠTUDIJ RUDARSTVA

Fakulteta za naravoslovje in tehnologijo TOZD Montanistika iz Ljubljane je v sredo odprla v Velenju oddelek dislociranega višješolskega študija, prvo predavanje pa je bilo v torek, 9. 11. iz predmeta matematike.

Ob otvoritvi so prisostvovali predavatelji ljubljanske fakultete ter predstavniki Rudarskega šolskega centra Velenje in Rudarsko elektroenergetskega kombinata, ki je bil tudi iniciator, da Velenje dobi visoko šolstvo ter predstavniki Skupščine občine Velenje. Na tej svečanosti so prvim 31 slušateljem, ki so iz cele Slovenije, med njimi največ iz Velenja, svečano izročili tudi indekse.

Foto: L. OJSTERSEK

GOSTINSKA ŠOLA V CELJU

OB ZID POTISNJENA PRAKSA

ŽELJE PO DOPOLNILNEM IZOBRAŽEVANJU SO ZELO VELIKE

Gostinsko šolo smo v Celju dobili leta 1958, ko je šola dobila za pouk 2 prostora v šoli za blagovni promet. Po združitvi z gospodinjsko šolo iz Šentjurja leta 1963, izobražuje šola natakarje in kuharje za potrebe v gostinstvu. Gostinska šola je po začetnem startu gostovala še v prostorih OF doma, pred dvema letoma pa je dobila v upravljanje nekdanje šolsko poslopje šole za blagovni promet v ulici 29. novembra. V tej stavbi torej poteka pouk družboslovnih predmetov. Toda kuharje in natakarje je moč izšolati le z dobro pakso v letih šolanja, saj se le tako lahko uveljavi na delovnem mestu. Prav s praktičnim delom pouka pa se na Gostinski šoli srečujejo s hudimi težavami. Le malodko ve, če že ni ravno »od stroke«, da se učna praksa bodočih natakarjev in kuharjev odvija v Cankarjevi ulici, v zgradbi, ki nosi hišno številko 4. Prostori so nespremenjeni že 12 let, poleg vsega pa za tolikšno število učencev mnogo pretesni in nefunkcionalni. Ozek, temen hodnik, na desni prostor, ki bi se naj imenoval garderoba, pa to še zdaleč ni, na levi sanitarije. Oba prostora, garderoba in sanitarije, služijo tako dekletom kot fantom. In dalje? Majhen prostor, ki je pisarna in nekakšna zbornica hkrati in dve učilnici: ena za praktični pouk kuharjev, druga za pouk natakarjev. Tudi ti dve učilnici sta za sodobno poučevanje nefunkcionalni in prav v teh prostorih si največkrat skočita v lase teorija in praksa. Kljub vsemu se je v teh prostorih v 12 letih usposobilo za poklic kuharja ali natakarja 1600 učencev. Letos je na šoli vpisanih, skupaj z dislociranima oddelkoma, preko 500 učencev. Poleg tega šola izobražuje še odrasle. (En oddelek odraslih ima šolo v Celju in enega v Mozirju.) Ob tem organizira šola še občasne seminarje za kuharice, saj se znova in znova kažejo potrebe po izobraževanju tega kadra za

Anica Mastnak

Rajko Pirnat

Jožica Struk

potrebe v gostinstvu in turizmu. Veliko je mladih, pa tudi starejših gospodinj, ki bi se rade izpopolnile svoje znanje v kuharskih veščinah. Vse več je tudi gostinskih podjetij in gostincev iz privatnega sektorja, ki bi radi organizirali za svoje uslužbence dopolnilno izobraževanje za strokovni dvig svojega kadra. Te potrebe so regijskega značaja. Vsem tem željam pa v sedanjih razmerah res ni moč ugoditi. V kuhinji, kjer se odvija praksa se dnevno zvrsti tudi 60 učencev, v učilnici za strežbo pa 30. Učenci prično prihajati že zjutraj od 6. uri in se zvrstijo tja do devete ure zvečer. Za poklic kuharja mora učenec v treh letih, kolikor traja šolanje, opraviti 125 praktičnih vaj. V isto učilnico prihajajo zvečer po znanje še odrasli, ob sobotah pa še slušatelji iz Mozirja.

Ko smo se mudili v prostorih za praktični pouk, smo našli v učilnicah samo učence 1. letnika. Seveda smo jih povprašali, kaj menijo o praktičnem pouku sami.

Rajko PIRNAT, bodoči kuhar, doma iz Laškega: »Čeprav sem vesel, da sem se odločil za poklic kuharja, se zdaj sprejemam z marsikatero težavo. Najbolj nerodno je to, da se stiskamo trije ob enem pultu in pripravljamo vsak svojo jed, ob tem pa smo drug drugemu napoti. V dveh urah moramo pripraviti celoten jedilnik in kadar je le-ta malo zahtevnejši, je to strašansko težko. Menim, da bi morali imeti najmanj dve kuhinji, da bi se smotrno razporedili. Zaradi prenatrpanega urnika imajo težave tisti, ki se vozijo iz oddaljenih krajev.«

Anica MASTNAK iz oddelka za strežbo, prav tako iz Laškega: »Za poklic natakarice sem se odločila bolj po naključju in zdaj že lahko rečem, da mi ni žal. Toda tu je vse tako mračno in tesno... Naša učilnica je obrnjena na prometno Cankarjevo ulico in pri pouku nas moti mestni hrup in prah. Zdaj, ko smo začeli kuriti peči, te so na premog, se kadi še iz njih. Oken sploh ne moremo odpirati, da bi prezračevali prostor.«

Jožica ŠTRUK, strokovni učitelj za pripravljanje jedi: »Vseh 12 let že poučujem v teh prostorih. Naše delo sicer teče po programu, toda učni smotri v praksi zaradi časa in opremljenosti prostorov niso v celoti doseženi. Resnično bi morali dobiti primerne učne prostore, saj v pogojih, v kakršnih delamo marsikdo izgubi voljo za učenje. Pa imamo dobro, ukaželjno mladino! Razen tega je prav, da nudimo dodatno izobrazbo tudi starejšim ljudem, že zaposlenim kuharjem in natakarjem. Klic na pomoč je pri nas resnično prisoten.«

V takih razmerah zdaj na šoli resnično upajo, da bodo dobili na razpolago primeren prostor za uk natakarjev in kuharjev v poslopju zgradbe v ul. 29. novembra. Prostore bi bilo seveda treba adaptirati in posodobiti, kar spet ne bo poceni, toda projekt je že v pripravi. Je pa tudi v interesu gostincev samih, da dobi šola primerne prostore po vzoru dugih gostinskih šol v Sloveniji.

MATEJA PODJED

V vsak dom NOVI TEDNIK

CELJSKO OBMOČJE

POJAV UŠIVOSTI

V zadnjem času smo v tisku večkrat lahko opazili novice o večjih pojavih ušivosti, obolenju, za katerega je marsikdo menil, da današnje populacije več resno ne »ogroža«. Na področju zdravstvene regije Celje v zadnjem desetletju ni bilo zaznati masovnejših primerov. Samo v mesecu oktobru letos pa je epidemiološka služba Zavoda za socialno medicino in higieno Celje, na zahteve oziroma prijave odgovornih oseb ugotovila cirka 300 primerov ušivosti v predšolskih in šolskih ustanovah. Gre za glavno uš — pediculus capitis. Problem je torej resen in ga je kot takega treba reševati.

Ušivost se ob tako živahni migraciji prebivalstva lahko pojavi kljub temu, da se držite vseh higienskih predpisov, kar ni sramota, je pa znak neurejenih higienskih razmer, če je ne odpravimo!

Kako prepoznati ušivost?

Ušivost je lahko prepoznati. Prvi znak je srbenje glave oziroma lasišča. Pri natančnem pregledu glave opazimo v lasišču do cca 5 mm dolge uši ali njih jajčeca — gnide, ki so prilepljene največkrat ob korenu lasu in jih težko odstranimo. Iz njih se v toku 1 tedna do 10 dni razvije glavna uš.

Kako odpravimo ušivost?

Če pojav opazite, je najbolje, da poiščete zdravstveno pomoč. Gnide in uši pa lahko učinkovito odpravite tudi sami. Na razpolago so najrazličnejša sredstva. Glede na naše izkušnje priporočamo 20%-ni benzil-benzoat, ki se dobi v vsaki lekarni oziroma pri zdravniku. To tekočino priporočamo, ker zraven živih uši uničuje tudi gnide in ne povzroča nobenih komplikacij na koži. Z navedeno tekočino namažemo celotno lasišče infestirane osebe in glavo operemo šele čez 2 dni. Postopek mazanja po potrebi ponovimo po preteku enega tedna. Kape in rute razkužimo z 2%-no raztopino gamacida. Ob takem postopku in s tem sredstvom okužene osebe ni treba izolirati.

Pri zatiranju ušivosti moramo vedno zajeti celotno družino oziroma celotni kolektiv, če hočemo, da se nam ušivost več ne pojavi. Posebej opozarjamo vodstva predšolskih varstvenih ustanov, osnovnih in srednjih šol, da poostrijo kontrolo lasišč otrok oziroma učencev in o vsakem pojavu ušivosti takoj obvestijo higiensko epidemiološko službo zavoda. Ta bo s pristojno patronažno službo odredila ustrezne ukrepe.

Nujni ukrepi za odpravo ušivosti so torej: higienski režim, redna kontrola lasišča, ob pojavu pa takojšnja prijava in takojšnje zdravljenje.

Pojav ušivosti v naši sredini, družini ali kolektivu jemljimo torej kot obolenje, sramota pa bo, če je ne bomo odpravili in jo bodo od nas dobili drugi.

Higiensko-epidemiološka služba Zavoda za socialno medicino in higieno Celje
E. KRUMPAK

POLZELA: MODERNIZACIJA

Po dolgoletni želji vaščanov Podvina, Založ in krajevne skupnosti Polzela so se končno pričela dela pri rekonstrukciji dveh odsekov cest. Prvi odsek od Polzele skozi vas Podvin v dolžini 2762 m gradijo iz prispevka občanov krajevne skupnosti in komunalne interesne skupnosti Žalec. Od skupne vrednosti 1,4 milijona dinarjev je 51 gospodinjstev v Podvinu ter drugih občanov Polzele prispevalo okrog 260.000 din. V akcijo so se vključili tudi avtoprevozniki in kmetje tega področja z brezplačnimi prevozi gramoza.

Občani Podvina želijo ob tej priliki rekonstruirati in asfaltirati še druge krajevne ceste, zato se tudi v akciji za zbiranje denarja in pri opravljanju drugih del toliko bolj aktivni. Računajo, da bodo uspeli zbrati sredstva za asfaltiranje 700 m ceste v smeri Gore oljke ter dva krajša odseka v dolžini 400 m.

Drugo delovišče pa je na cesti Polzela — Založe — Andraž. Tu se modernizira cesta iz sredstev referenduma ter republiške skupnosti za ceste. V letošnjem letu predvidevajo razširitev in asfaltiranje 1100 m dolgega odseka in povezave ceste Založe—Novi Klošter.

IVAN ŠTORMAN

IVAN ŠTORMAN je izhajal iz polproletarske družine. V družini je bilo več otrok, toda vsi vedrega značaja, fantje in dekleta z veliko mero dobre volje. Težave, ki so jih pestile, so premagovali s prirojenim humorjem, s pravo srečno vnemo, prepričanjem, da solze ne perejo tegob, marveč prešerna in nesebična vedrina, s smislom, da je potrebno v stiski tudi sočloveku pomagati.

Nekako tako je pojmoval življenje pokojni Ivan, ki je vrsto let veljal v Gotovljah za enega najbolj karakternih igralcev. Izučil se je zidarskega poklica in je kot mojster svoje stroke bil eden vodilnih zidarjev pri zidanju zadružnih domov. Koliko stavb v Savinjski dolini in drugod, kjer je delal ali pa delo vodil, je skoraj nemogoče prešteti. Bil je ustvarjalen pri zidarskem delu, nikoli pa ni pozabil na kulturno življenje. Veliko je bral, nadvse pa je ljubil oder. Ko se je razvedelo od hiše do hiše, da bo v nedeljo nastopil tudi IVAN, je bila dvorana polna. V vsakem vremenu, pa če je bilo na polju in še kje toliko dela.

Večkrat je rekel: boginja Talija je tudi moja boginja. V njenem hramu bom delal, dokler bom živel.

In bilo je tako. Na vajah je bil točen in točnost je zahteval tudi od soigralcev. Tekste je vedno znal na pamet. Vedno je poudarjal, da je moč tudi na vaškem odru uprizoriti zahtevno igro. Da, začel je daleč v stari Jugoslaviji in končal malo pred prehitro smrtjo. Bil je vzor resnično človeškega prosvetarja, srčnega ljubitelja boginje Talije.

IVAN, hvala za tvoj nesebičen prispevek pospeševanju kulture na vasi. Tvoji somišljeniki bomo lik človeškega igralca nosili globoko v srcih, nadaljevali tisto, za kar si Ti tako rekoč živel od rojstva do smrti.

DRAGO KUMER

GORICA PRI SLIVNICI

NAJPREJ SENO, POTEM OTAVA

BARBARA VODEB PRAVI, DA DELO NIKOLI NE PRAZNUJE

94-letna Barbara Vodeb iz Gorice pri Slivnici je sama napisala dopisnico, s katero nas je povabila na klepet. In šli smo na pot. V Gorici nam ni bilo treba kaj dosti spraševati, kje stanuje Barbara, saj jo, tako se je izkazalo, to prijetno staro ženičko v tem kraju dobro poznajo. Po kolovozu smo zavili v breg, na griček, kjer se je že iz glavne ceste bleščala lepo urejena bela kmečka hiša, pred njo pa kozolec. Njenega sina in snaho smo zmotili pri kmečkih opravilih in ko smo ju povprašali, kje je mama, sta dejala, da pospravlja po hiši. Bilo je jutro, po dolini so se podile megle, domačija na gričku pa se je že izmotala iz nje. Mislili smo, da bomo mamco našli ob topli peči, smo se krepko ušteli. Pravkar je očedila belo zribana kmečka tla. Podali smo si roke, potem pa stopili v izbo, kjer se je izpletla Barbarina pripoved o življenju, ki ga je stkalo trdo delo. Drobna ženička, ki so ji leta sicer dala svoj pečat, a se še vedno dobro počuti, nam je povedala marsikaj zanimivega.

Kot otrok in dekle je bila Klinarjeva, doma pri stari mogočni lipi na Svetini. Njenih devet sestra in bratov zdaj ni več, pomrli so že davno tega. Svojo mladost je Barbara do 22. leta preživela v domači vasi. Da se je številna družina preživela, so morali vsi po vrsti krepko prijeti za delo. Ničkoliko košev je znosila Barbara v dolino. V njih so se bleščale sladke svetinske češnje, jabolka, hruške ali pa drugi poljski pridelki.

Leta 1905 je bila Barbara stara 22 let. Prav ta letnica je zapisana tudi v njenem poročnem listu. »Pri nas,« pravi Barbara, »smo se ženili po vrsti. Tako je bilo včasih. Pa saj se tudi seno kosi prej ko otava!«

— Kako pa je bilo takrat mamca, ko je hodil fant k vam v svate?

Ob tem vprašanju se je naša sogovornica skrivnostno namuznila, potem pa se glasno zasmejala. »Eh, kaj bi vam skrivala! Moža sem poznala le 14 dni, potem pa sva se vzela. Ko pa je prvič prišel v svate, sem se skrila v »štibelc« in nisem si upala odpreti vrat. Domačo deklo sem čisto tiho vprašala kako izgleda moj ženin. Pa je rekla, da je »fejst«. No, potem sva se vzela. Tu, na tej kmetiji sva potem trdo garala. Bila sva na preužitku 19 let. Vsako leto sva morala gospodarju vzrediti 2 kravi, pridelati 8 škafov pšenice, 7 škafov koruze in kaj vem kaj še. Hudo je bilo

včasih, zdaj je vse drugače. V zakonu so se nama rodili trije otroci in skrbno sva morala gospodariti. Bile so vojne, ki so prinašale samo gorje in pomanjkanje. Jedli smo koruzen in ajdov kruh, pa še tega dostikrat ni bilo.«

Za nekaj trenutkov je v izbi zavladal molk. Kdo ve, kje so se mudile misli prijetne ženičke. Medtem je njena snaha prinesla na mizo doma spečen koruzni kruh in sladkega jabolčnika... »Naša mama«, je nato pretrgala tišino, »veste naša kljub letom kar naprej kaj delajo. Nikoli niso pri miru. Pospravlja po hiši, pomiva posodo in komaj ji ubranimo, da ne nosi košov na ramah. Včasih si ga nadene kar na skrivaj in takrat po navadi moj sin, njen vnuk, odstrije ruče na košu. To so potem mama hudi!«

Medtem se je verjetno Barbara spomnila, da delo zunaj počiva in kot bi mignil je bila zunaj na lojterskem vozu polnem kolerabe za svinj. »Delo nima nikoli praznika«, nas je podučila predno smo odšli in že se je sklonila nazaj nad svoje delo.

Sin in snaha govorita z ljubeznijo o mami in videti je bilo, da se imajo zares radi. »Včasih se ji od srca nasmejemo«, sta povedala. »Veseli smo, da se pri teh letih dobro počuti, le žilica za delo ji nikoli ne da miru. Seveda ji kaj težkega ne pustimo delati, toda če bi jo posadili za zapeček nam bi od žalosti shirala. Tega pa ne bi dopustili, preveč radi imamo to našo mamo.«

MATEJA PODJED

KUBANCI POD GOLOVCEM

Nacionalni folklorni ansambel Kube iz Havane, ki je na svojem prvem gostovanju v Jugoslaviji, se bo jutri, v petek, 12. novembra ob 19. uri ustavil tudi v hali Golovec v Celju.

Ansambel šteje 60 članov: plesalcev, pevcev in glasbenikov.

V Jugoslavijo je prišel iz Francije, kjer je zlasti v Parizu, v Gledališču narodov, nastopal mesec dni.

To je skupina, ki prevzame slehernega gledalca in poslušalca. Njena moč pa odkriva prvobitnost naroda, kjer je ritem prirojen in kjer tudi erotizem ni ničesar vzel.

Kubanska folklorna skupina je v zadnjih letih osvojila svetovne odre, kritiko in najširše gledalce. To ni niti čudno, saj se v njej pojavljajo atraktivni elementi afriške in španske umetnosti.

ZAVAROVALNICA „SAVA“
podružnica CELJE

Pri zavarovalnici SAVA je življenjsko zavarovanih že preko 430.000 oseb.

Kakšne so ugodnosti življenjskega zavarovanja pri zavarovalnici SAVA, da je postalo pravo ljudsko zavarovanje?

UGODNE ZAVAROVALNE VSOTE, VSAKOLETNA UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH, BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK, DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

so posebnosti, o katerih je vredno premisliti

Zavarovalnica takoj izplača zavarovalno vsoto ob doživetju dogovorjene zavarovalne dobe vam, če bi prej umrli, pa svojcem. Mesečno premijo plačujete do izplačila zavarovalne vsote.

Pomnite še to:

Zavaruje se lahko oseba stara od 15 do 65 let.

Ena sama plačana mesečna premija zagotovi jamstvo zavarovalnice, s tem pa lahko izplačilo cele zavarovalne vsote.

UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH

Vsak življenjski zavarovanec pri Zavarovalnici SAVA prejme po posebnem pravilniku vsako leto tudi delež pri presežkih. Zavarovalnica izplača deleže skupaj z zavorovalno vsoto. Čem večja je premija, čim dalj časa zavarovanec plačuje zavarovanje, tem večji je delež.

BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK

Vsak zavarovančev otrok do izpolnjenega 30. dneva starosti do izpolnjenih 15 let starosti je brezplačno zavarovan za smrt po dopolnilnih pogojih za življenjsko zavarovanje. Ta dodatna zavarovalna vsota znaša 10 % osnovne zavarovalne vsote, toda najmanj 1000 dinarjev.

DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

Majhno mesečno doplačilo zelo poveča zavarovalno zaščito. Po stopnji nevarnosti so poklici razvrščeni v pet nevarnostnih razredov; v prvega spadajo najlažji poklici, v petega najtežji. Mesečna premija je lahko drugačna, ustrezno temu pa se spremeni tudi zavarovalna vsota.

Življenjsko zavarovanje je za vas, za vašo družino ali za vaše otroke pot v samostojno življenje.

PROTESTNO ZBOROVANJE V ROGAŠKI SLATINI

Številnim protestom proti preštevanju Slovencev na avstrijskem Koroškem so se minulo soboto pridružili tudi občani šmarske občine. Protestnega zborovanja, ki je bilo pred poslopjem Zdraviliškega doma v Rogaški Slatini, se je udeležilo nekaj sto občanov, predvsem mladine in delavcev iz rogaških delovnih kolektivov.

V uvodnem govoru je sekretar občinske konference ZSMS, Marjan Šarlah orisal boj Slovencev za svoje pravice in obsodil takšno ravnanje avstrijskih oblasti, ki jasno kaže, kam vodi in za kaj služi nameravano preštevanje. O deležu Slovencev na avstrijskem Koroškem med vojno je spregovoril predstavnik krajevne organizacije ZZB NOV Rogaška Slatina, Alojz Krivec, zvrstili pa so se še nekateri drugi govorniki iz kraja. mst

CELJE: SIS ZA POŽARNO VARNOST

V prostorih gasilskega doma v Celju so ustanovili Samoupravno interesno skupnost za požarno varnost v celjski občini. Iniciativni odbor je pripravil vse za ustanovitev te skupnosti, ki bo skrbela za še boljše preventivne mere na tem zahtevnem področju v naši občini. Ob tej priložnosti so sprejeli program dela za prihodnje obdobje ter izvolili organe, ki bodo vodili skupščino samoupravne interesne skupnosti za požarno varnost. Za predsednika skupnosti je bil izvoljen Stane Ocvirk.

Komisija za volitve in imenovanja

SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

razpisuje
prosto delovno mesto

RAVNATELJA
VZGOJNO VARSTVENEGA ZAVODA OBČINE LAŠKO

Ravnatelj zavoda je lahko, kdor poleg splošnih pogojev izpolnjuje še naslednje:

— da je diplomirani pedagog, psiholog ali socialni delavec ali

— da izpolnjuje pogoje za vzgojitelja, ki so določeni v prvem odstavku 28. člena zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke,

— da ima vsaj 5 let prakse v vzgojnovarstvenem ali vzgojnoizobraževalnem delu

— da ima organizacijske sposobnosti in

— da je družbenopolitično aktiven.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljejo kandidati v roku 30 dni po objavi razpisa, kolkovane z 2,00 din na naslov:

»Skupščina občine Laško — Komisija za volitve in imenovanja«.

Stanovanja ni.

Osebni dohodek bo določen po veljavnem samoupravnem sporazumu.

PREVOZNIŠTVO

KLIC NA POMOČ

V SOBOTO ZVEČER

Bila je sobota zaključek tedna »požarne varnosti« za katero skrbe naši delovni ljudje tudi v svojem prostem času saj jim tako narekujejo poleg zavesti načrti družbene samozaščite.

Delovna organizacija »Prevozništvo« Celje, ki že sicer sodeluje z KS Trnovlje je to pot preizkusila tudi pripravljenost prostovoljnega gasilskega društva Trnovlje in istočasno svoje ukrepe za ohranitev družbene imovine, ki je v opravljanju delovnega kolektiva »Prevozništvo«.

V soboto ob 19 uri je zazvonil telefon pri gasilcih v Trnovljah, v enem dihu je bil izrečen klic na pomoč, gori namreč lesena baraka na dvorišču podjetja. Že se je čula sirena, ki je klicala desetino društva k orodju. Po 2 minutah je odmevala avtomobilska sirena po cesti skozi naselje z opozorilno utripajočo lučjo.

Gasilski avtomobil se je ustavil pred podjetjem v pičlih petih minutah. Vodji desetine je bilo sporočeno, da gre za imitacijo požara na leseni baraki v kateri je lahko gorljiv material, da je v neposredni bližini električni daljnovod ter mestna mreža vodovoda pokvarjena in ni računati na vodo iz hidranta.

»Komanda je padla«, fantje so se hitro (po gasilsko) znašli ter črpalko namestili v strugo Hudinje, ter v štirih minutah že brizgali vodo po strehi na srečo negoreče lesene barake.

Zelo v redu so prestali preiskušnjo, podjetje pa se je prepričalo o njihovi pripravljenosti saj so od klica na pomoč do vodnih curkov nad ognjem rabili le 9 minut.

Brez dvoma gre pripisati tako kratek čas njihovi izurjenosti predvsem pa, da je desetina sestavljena pretežno iz mlajših ljudi in celo zelo mladih perspektivnih gasilcev.

Gasilcem prostovoljnega društva Trnovlje iskrene čestitke!

DANIJEL inž. ŠKODINK

PISMA

KDAJ PREHOD ZA PEŠCE

Pionirji, mladinci, učitelji in starši otrok, ki obiskujejo osnovno šolo na Polzeli, se sprašujejo, kdaj bodo lahko otroci varno šli čez cesto, ko gredo v šolo. Kljub večkratnemu posredovanju na razne forume — nič! Avtomobili drvijo še naprej po cesti! Ali se res mora prej zgoditi prometna nesreča? Ali mora res prej ugasniti življenje pod kolesi avtomobila?

Vsako jutro od sedme ure dalje gre čez cesto okoli 600 otrok. Res je, da so na cesti pionirji — prometniki. A kaj pomaga? Avtomobili nekaterih objestnežev še naprej drvijo. Drugi sprožijo sireno, da mora otrok odskočiti. Za pionirja — prometnika se ne zmenijo.

Pionirji prometniki se zavedajo svoje dolžnosti, svoje odgovornosti in naredijo vse, kar morejo, toda poudarjam, da je miličnik le še otrok, pionir.

LOJZE KRONOVŠEK, Polzela

OBČANOM SEDLARJEVEGA

Odločila sem se, da vam napišem nekaj vrstic oziroma, da vas opozorim na spomenik Štirinajste divizije — posvečen je njenemu prehodu na slovensko stran — ki je zanemarjen in njegova okolica posuta s peskom in smetmi, vse kaže, da še predvsem od tedaj, odkar v njegovi bližini gradijo hišo.

Nekateri oziroma mnogi so veliko dali za svobodo. Tudi ljudje iz Sedlarjevega. Tudi mnoga življenja! Zdaj pa takšen odnos do spomenika, ki govori o našem boju in in slavni Štirinajsti diviziji.

ANTONIJA BELAK, Celje

ODMEV NA ZAPIS O PRESKRBI S KRUHOM

Moram reči, da sem bil presenečen, ko sem tu v Franciji prebiral zapis v 42. številki Novega tednika o preskrbi s kruhom v Celju. Kako je mogoče, da imate v Celju tu in tam celo slabši kruh, da ga ne tehtajo ob prodaji in da ga celo kdaj zmanjka. To je pravzaprav žalostna ugotovitev. Tembolj, ker so pekarne v družbenem upravljanju in kolikor vem tudi glede na zmogljivosti dovolj velike.

Tu, v Franciji, je zaradi tega vse drugače. Pekarne so v zasebni lasti. V glavnem so vse majhne. Toda, dobra lastnost je ta, da se vsi peki zavzemajo, da pečejo dober kruh. Prav tako skrbijo za hitro in kvalitetno postrežbo. Zato ni naključje, da mnogi peki vozijo kruh z avtomobilom iz kraja v kraj. Tako ga prodajajo. Nekateri ljudje pa so se že tako razvadli, da jim ga mora pek prinesti prav na dom. Nisem še slišal, da bi ga kdaj zmanjkalo. Zato vem, da ga ob sobotah napečejo veliko več kot sicer. Tako imajo ljudje tudi ob nedeljah dovolj kruha. Prišli smo že tako daleč, da so na zahtevo nekaterih potrošnikov tu in tam pekarne odprte tudi ob nedeljah. Samo nekatere seveda. Samo zato, da bi bila preskrba s kruhom v redu in da bi zadovoljila vsakogar.

Pa še to bi rad povedal. Nič novega seveda. Pa vendar. Mnogi ljudje radi jedo povsem svež kruh. Toda, veliko bolj zdrav je tisti, ki je star en ali dva dni. Zaradi prebave, torej zaradi želodca pa tudi zaradi zob. Sicer pa včasih, zlasti pred prvo svetovno vojno, med njo in kmalu po njej nismo gledali, kako star je kruh. Bili smo srečni, če smo imeli škorjico starega. Nihče ga ni odmetaval. Kdo je kdajkoli stradal kruha, ga ne bo nikoli metal proč. Zato bi tudi današnji mladi rod moral bolj ceniti kruh, ga spoštovati, saj je kruh izraz blaginje.

Sprejmite v uredništvu Novega tednika in preko vas vsi bralci tega lista prav lepe pozdrave!

V RESNICI SE JE ZGODILO

Nad Žalcem, tja proti severu, stoji na čudoviti legi graščina PLEVNO. Njena zgodovina sega v avstro ogrsko dobo. Tam gori so imeli svoj miren hramek — oprostite, dokaj razkošen! — avstrijski velikaši. Najbrž iz tiste dobe raste veličasten smrekov drevored.

Da, tukaj v tem romantičnem kraju bi lahko bil zares enkraten dom počitka tistih občanov, ki so ostareli in mogoče veliko prispevali za današnjo stvar, pa je ta ljubi DINAR napravil zmedo in zaradi prevelikih stroškov zadeve ni moč premakniti v pravo smer.

Zdaj je v graščini kakih petnajst družin — mogoče še več. Prek 60 je vseh stanovalcev. To so družine, ki zanje drugod ni bilo stanovanja. No, še bi bilo vzdržno, pa kaj ko ni prave vode.

Kakih sto petdeset metrov spodaj, ob blatni gozdni stezi, so stanovalci izkopali v lapor, pomešan z ilovico, tri ali štiri rezervoarčke, ki pa niso dovolj zaščiteni. Voda cmizi in cmizi, stanovalci znamenite PLEVNE tekmujejo, kdo bo v jutranjih urah prvi. Nosijo vodo za pitje, kuho in pranje, skratka, brez tistih treh ali štirih rezervoarčkov na PLEVNI ne bi bilo življenja.

In kaj se je ondan zgodilo?

Dva »gospoda« iz doline sta stala tik rezervoarja, se pogovarjala o vsakdanjih težavah, njuna psička pa sta brezskrbno srkala bistro vodico. Mimoidoči so ju opozorili, onadva pa vsa vzhičena nazaj: »Kaj, tole brozgo otepajo tile tu gori!«

Prišla je neka ženica tam mimo, slišala pogovor, ki je šel v nekam strašno začudenje, da je kaj takega na robu Savinjske doline, ki jo pozna vsa Evropa, nekaj tako nehigienskega sploh mogoče, in skomignila z rameni: »Veste, pridejo iz doline in še konje napajajo!«

Ko sta »gospoda« to slišala, sta zmajevala z glavami: »Ne, v tem civiliziranem svetu!?«

DRAGO KUMER

Komisija za volitve in imenovanja

SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

razpisuje
prosto delovno mesto

SODNIKA ZA PREKRŠKE OBČINE LAŠKO

Za sodnika za prekrške je lahko izvoljena oseba, ki

— izpolnjuje enega od pogojev, določenih v 85. členu zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 7/73)

— ima 5 let delovnih izkušenj

— ima organizacijske sposobnosti in

— da je družbenopolitično aktiven

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljejo kandidati v roku 15 dni po objavi razpisa, kolkovane z 2,00 din na naslov:

»Skupščina občine Laško — Komisija za volitve in imenovanja«.

Stanovanja ni.

Osebni dohodek bo določen po veljavnem družbenem dogovoru za pravosodne funkcionarje.

Nastop dela 1. 1. 1977.

Komisija za medsebojna razmerja na

Osnovni šoli Primoža Trubarja Laško

razpisuje
prosto delovno mesto:

UČITELJA glasbenega pouka

na centralni šoli Laško

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

POGOJ:
končana pedagoška akademija — smer glasbeni pouk ali akademija za glasbo.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

11

Sedeli so dva nedeljska dopoldna a, vsak zaprt v poseben razred, obilo založeni z nalogami.

Tudi Ivan Meglič je sedel. Sonce je sijalo na prazne klopi, prah je plesal v njegovih pramenih. Odprl je okno in zrl v kostanje, ki so poganjali sočno zelenje. Potem je napisal pismo Anici:

»V zaporu sem, ker sem v listu priobčil pesmi. Te pesmi so bile tebi posvečene. Zato so tudi te samotne ure tvoje in mi je zelo dobro ob mislih nate. Pomlad je še skoro tu in premišljam, kako pojdeva v bližnjih dneh po stezah, polnih mladega sonca, in bo tvoja roka spet v moji. In te poljubim srečen. Naj nama bo lepa pomlad, Anica!«

Potem je zaprl oči in sanjaril.

V.

Možje do petdesetega leta so hodili k naborom, tako je bila sila velika. Nemci v Franciji so zaman silili proti Parizu, Srbi so odbili vse napade. Sicer so se Rusi umikali že izza meja. Toda Italijani so bili posegli v vojno, pa niso mogli nikamor z mesta.

Tudi gostilničar Praznik je bil potrjen, pobit je robantil okoli hiše, skrbi so mu sekale gube v čelo.

Ciril Travnar je bil spomladi izginil v Karpatih brez glasu. Prazna je stala njegova postelja v sobi, polni njegovih slik s svetlimi pokrajinami. Kadar je njegov brat Milan segel po knjigi v njegovi omari, je začutil v sebi žgoč nemir. Tudi iz materinih in očetovih oči je gledal bolesten strah, le sestra Majda je bila brezskrbno živahna.

Tisti večer v avgustu je Milan slonel ob oknu. Na vrtu so se svetlikale kresnice, s travnikov je utripala v noč godba murnov. Na nebu so belo gorele zvezde. S soške fronte se je včasih votlo oglasil daljni, jezni grom. Balkon Lieme nove graščine v daljavi je bil z lampijončki rasvetljen na večer pred cesarjevim rojstnim dnem.

Onkraj vrta je stala šola. V Verinem oknu v pritličju je zablestela luč. Vera sama je stala sredi sobe. Bujni lasje so ji obdajali mirni, bledi obraz.

Sedla je h klavirju. Sem preko vrta skozi temo so lili zvoki sanjavo hrepeneče pesmi. Ves nemiren je Milan poslušal. V njem je zvenela ta pesem, kakor da gredo mehki Verini prsti preko strun njegove duše. Razločno in jasno je čutil:

»Zdaj vem, da jo ljubim, vse mi je na svetu. Ves sem pijan sladkega nepokoja. Ljubim jo, ljubim in ne ozdravim brez nje. Poln sem njene podobe. Da bi ji drag bil tudi jaz! Toda nikjer je ne dosežem, prelepa je in preveč vzvišena nad mojim dnevom. Vera, Vera, angel iz sanj!«

Umolknila je pesem in luč je ugasnila.

Milan je poiskal Tineta. Sedel je pred domačo hišo na klopi in pušil cigareto. Stopala sta skozi temni trg. Milan se je razkril:

Vero ljubim. Nocoj to vem. Hočem se ji razodeti, čeprav me zavrne.«

»Vera?« je ostrmel Tine.

»Da, in ti si edini, ki mu to skrivnost morem zaupati.«

»Iskren in odkriti si bil bolj kakor jaz oprosti mi. Že od pričetka počitnic nosim v sebi to sladko bol.«

Osuplo sta molčala.

»Prijatelja morava ostati!« je spregooril Tine. Stisnila sta si roke in si pogledala v oči.

»Pisal sem ji pismo,« je nadaljeval Tine. »Odgovorila mi ni. Ali ko sem jo nato nekajkrat srečal, mi je odzdravila prijazno. Vsaj prijateljstva mi ne odbije. Toda jaz jo ljubim, na mojo dušo!«

»Hudo mi je zdaj, Tine!«

»Imaš pravico kakor jaz, odloča naj sama.«

»Pa je mogoče, da bova oba ljubila nesebično? Morda Vera nikomur ne bo vračala ljubezni.«

»Odločala bo sama. In iz spoštovanja do njene odločitve in zaradi najinega prijateljstva bo treba to priznavati. Morda težko, ali vendar. Ne veš, koliko sem se boril s seboj. Hotel sem v sebi zadušiti vse, kar me je vezalo k njej, pa ni bilo mogoče.«

»Lepa in mila, kakor da je otrok drugega sveta, njene oči sijejo iz drugih dalj. Ali ni pravzaprav nepotrebno razkrivati se ji in drzno hoteti, da vrača ljubezen? Ali mar ni dovolj, da jo ljubim? Ali more sploh ljubiti Vera, ki je nad vsem? Saj je nemogoče doseči to srečo, ki je previsoka.«

»Prijateljstva mi ne odreče in ga hočem biti vreden. V veliko moč mi bo v življenju. Toda Vera naj ve, kaj čutim do nje!«

Tako sta se izpovedovala pozno v noč, ki v njej ni prestalo grmenje z juga.

Preden je Milan zaspal, je ugibal:

»Veri zamolčim svojo ljubezen. Zaradi Tineta. Da bi bil tako močan! In zato, ker njene ljubezni ne morem doseči. Saj je dovolj, da jo ljubim. Že to je sreča.«

Toda prihodnje dni je mnogo trpel in omahoval. Ljubezen je rasla v njem, prežarevala mu je vse ure, težka je bila in je hotela razodetja. Hotel jo je izliti v verze in je pisal pesmi. Morda jih izroči Veri, preden se razideta s počitnic. Njenega odgovora bi ne bilo treba. Že izpoved bi ga umirila.

Da bi si olajšal težino čustev, se je nekega jutra odpeljal v mesto. Zaman je iskal Ivana, bog ve, kje v polju se je potikal.

OBVESTILO REŠEVALCEM NAGRADNE KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

V spodnjem delu križanke je bila pomotoma vpisana črka Z namesto O. Rok za pošiljanje podaljšujemo do ponedeljka, 15. novembra. Seveda bomo upoštevali vse do sedaj prispele rešitve z napačno vpisanim Z.

SLIKOVNA KRIŽANKA

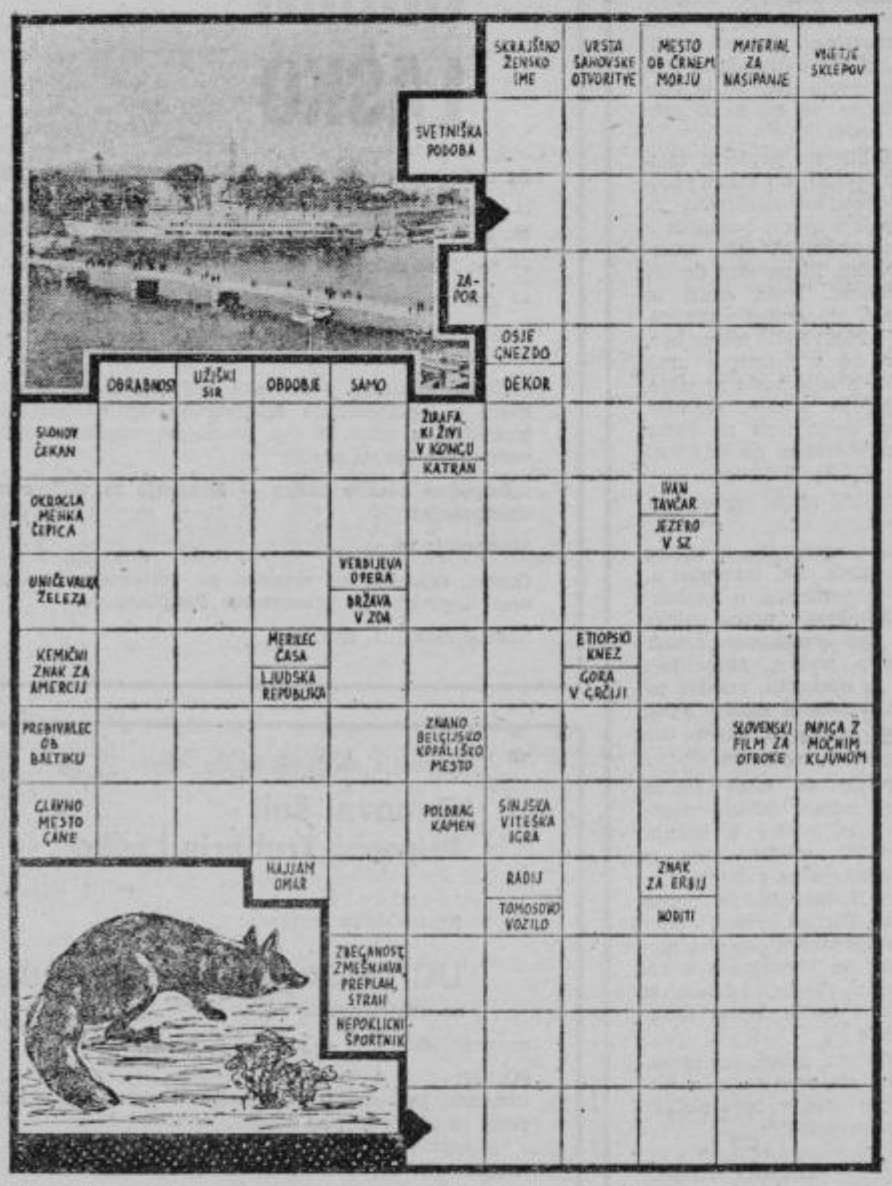

ALPINIZEM

PRVA NEVARNOST ZIME — POŽLED

Obljubil sem nekaj nasvetov neorganiziranim zimskim pristopnikom, pa začnimo kar z nevarnostmi, ki so trenutno že v naših hribih. Medtem ko se v dolini dušimo v jutranji megli in preklinjamo luže ter gripo, se v višjih predelih že oglaša stalna zimska spremljevalka — požled. Tudi megla ni samo zjutraj. Pokrije vrhove nenadoma in na zasneženih pobočjih že lahko planinec, ki je brez čuta za orientacijo, lovi lastne stopinje.

Nevarnosti plazov v prvem snegu ni, ker ta pade na razčlenjeno in največkrat mokro podlago, kjer primrzne in obstane. Nevarno postane takrat, če je sneženje dolgotrajnejše in debelina snega doseže pol metra, ker se z gladkih pobočij in ploščatih sten oglasijo prvi pršni plazovi.

Zmrzal in poledica v skalah, posebno na grebenih in izpostavljenih rebrih, je prva resna nevarnost, ki je po statistiki nesreč v zadnjih letih terjala največ žrtev. Planincu se ugreza v novem snegu vse do grebena, tam pa naleti na golo, s tankim ledom prevlečeno skalovje, po katerem do vrha nato telovadi in lovi ravnotežje kakor ve in zna. Malokdo ima na začetku zime v gorah s seboj dereze, čeprav so te nujen del opreme že v novembru, ne glede na vremenska poročila in sonce na začetku ture. Naj nam ne bo žal nekaj minut za pripenjanje derez tudi za en sam raztežaj do vrha. Hoja bo varna in užitek večji, ker bomo stali na vrhu »na trdnih nogah«. Pogoj za to varnost je seveda, da obvladamo hojo z derezami in se na taki turi ne vadimo šele prvih korakov »s tem nerodnim železjem«.

x x x

24. oktobra sta Franček Knez in Jože Zupan ponovila Polakovo »Smer treh svedrovcev« v steni Štruce. Ocena V+, A 3.

31. oktobra sta ista plezalca ponovila Celjsko smer v severni steni Planjave in pri tem izpeljala od polovice smeri do vrha novo direktno varianto. Ocena V.

1. novembra sta Franček Knez in Aco Pepelnik ponovila Gradišnikovo smer v severni steni Planjave. Ocena IV. V teh dneh so tečajniki in pripravniki AO Celje uredili zimsko sobo na Okrešlju in pripravili drva za zimsko plezalno sezono. Na sliki: V prvem snegu in požledu na vrhu Ojstrice.

CIC

T priporoča

V prodajni enoti Tehnomercatorja v Žalcu vam nudijo premazno sredstvo za les Rustikal. V kilogramski embalaži stane od 67,75 do 82,00 din, v petkilogramski pa od 316,30 do 395,80 din. Na zalogi ga imajo v mat, satin in svetleči izvedbi.

Že dobro znano Aiax milo ni treba posebej predstavljati. Kos trdega mila stane 57,50 din (komplet 3 kom.).

Na voljo so vam pralni praški — rimfuzi v velikih vrečah po ceni za en kilogram od 16,20 do 19,60 din.

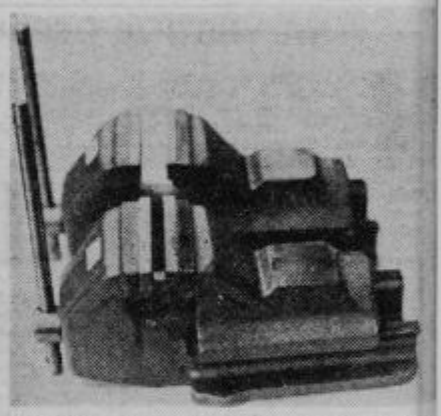

Praktični namizni kovani primeži vedni pridejo prav. Cena je 399,15 din.

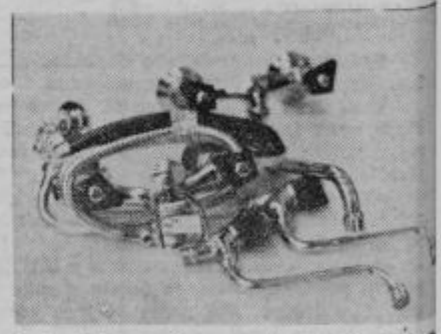

Schmiedl garniture vseh vrst in izvedi so vam na voljo od 82,00 do 1.184,70 din Vse omenjene artikle lahko kupite v ž omenjeni prodajni enoti Tehnomercatorj v Žalcu.

Staša Gorenšek

DANDY STIL

Med največje modne novosti, ki prihajajo seveda spet iz Pariza, je nekakšen dandy stil. To je način oblačenja, ki je iz modnih časopisov kaj hitro zajadral na ulice in mlade Parižanke so ga takoj vzljubile. Na pariških ulicah, metroju in povsod drugod srečaš dekleta, za katerimi se moraš ozreti.

Predvsem je novost, da moško obleko nosi ženska. Res da bi lahko rekla tudi hlačni kostim, toda po vsem kroju, videzu je to prava moška obleka. S strogo krojenim suknjičem, ki ima poudarjena ramena, dolge ozke reverje in žepe. Pa z modno krojenimi hlačami, ki so včasih zataknjene v visoke usnjene škornje.

Poleg tega osnovnega oblačila pa je moda ukradla moškemu svetu tudi drobne modne dodatke, ki jih dekleta k takšnim oblekam prav z veseljem nosijo: kravate, kravatne igle, cvet v gumbnici ali značilne čepice s ščitnikom.

NAŠA TELESNA KULTURA

OBVEZNA REALIZACIJA SPREJETA

Že v poletnem razgovoru, ki sem ga imel s tovarišem Stanetom Dolancem v Prižbi na otoku Korčuli, je med drugim omenil tudi naslednje

»Sportu in telesni kulturi moramo posvetiti več pozornosti kot doslej. Na tem področju se kljub raznim ukrepom pojavljajo takšni problemi, da tako ne moremo več naprej.«

Seveda je ob tem padlo še nekaj kritičnih pripomb, zdaj pa so zadnji razgovori na najvišji ravni dokončno izbili sodu dno. Gre predvsem za to, da je oziroma se izbija dno pokvarjenemu sodu, v katerega naj bi se vstavilo novo dno, sposobno sprejeti naše vse tiste dimenzije, za katere se zavzemamo v razvoju naše celotne družbe

Po daljšem času je ponovno na »tapeti« telesna kultura. Tako je tudi prav, morda bi lahko ob tem zapisali samo to, da je do tega prišlo prepozno. Že pred časom smo sprejeli celo vrsto dokumentov, s katerimi smo zarisali novo pot tako pomembnega področja, kot je med drugim tudi telesna kultura. Žal pa so si mnogi mislili ob vsem nekako takole: »Burja je nastala, počakajmo, da mine, pa bomo po starem veslali naprej!«

Takšen odnos določenih »športnih funkcionarjev« je milo povedano popolnoma zgrešen, ker pa sami tega niso pravočasno uvideli in spremenili smer svojega jadranja, pa je moralo priti do zadnje intervencije. Bolj, ko se oddaljuje čas od lepo napisanih in sprejetih načel o telesni kulturi, bolj spoznavamo, da marsikdo temu ni dorasel ali da noče biti. Vztraja pri svojih pogledih, ki so omejeni kot plašnice pri konjih. Res je, da bo pot za odpravo tega dolga, še daljša pa bo, če ne bo pri odpravljanju sodelovala večina, ampak samo peščica. Vsega tega se morajo globoko zavedati tako v telesnokulturnih skupnostih, društvih, klubih, šolskih športnih društvih, delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Konec naj bo eliti vrhunskih namišljenih športnikov in njihovih spremljevalcev! Stvar je treba sprejeti takšno, kot je in ne siliti skozi steno po starih obrabljenih in zavoženih metodah. Torej: obvezna je realizacija sprejetega. Realizacija v tem smislu, da se dokončno požagajo korenine starega in zasadijo korenine novega. Papirji sami nam ne bodo kaj dosti pomagali! Izhodišče mora zato biti — slabo v zgodovini našega športa pokopljimo, stavbo pa nadgrajujmo na ostankih prejšnjega dobrega, dopolnjenega s sedanjimi izkušnjami in začinjenimi z željami po boljšem. Pri tem moramo sodelovati vsi, kajti drugače bomo ostali na istem, kot smo bili in za kar je tudi prišlo do sedanjega nujnega in ostrega posega. Zadnji posegi najvišjih organov pri nas naj bodo izhodišče za nadaljnje programe in delo vseh športnih organizacij.

ROKOMET

TOČKA Z GOSTOVANJA

ZDAJ PRIDE KRIVAJA IZ ZAVIDOVIČEV

Peunik je dal na tekmi z Dubočico štiri gole

Mrovlje je vedno med najboljšimi obrambnimi igralci

Luskar navdušuje s streli in goli s krila

Rokometaši Celja so se specializirali na remije na tujih igriščih. To je brez dvoma zelo pohvalno, saj v prejšnjih sezonah, ko so že nastopali v I. zvezni ligi, z gostovanj obvezno (ali skoraj zelo poredko) niso prinašali dragocenih točk. Staro pravilo pravi, da točka osvojena na tujem pomeni kar dve! Celjani letos resnično dobro igrajo v gosteh, saj so na štirih gostovanjih trikrat remizirali in enkrat izgubili. Po porazu in zmagi doma imajo tako skupaj pet točk in so trenutno na devetem mestu med štirinajstimi ekipami. V prihodnjem kolu, v soboto, 13. novembra, igrajo doma proti močni in nadvse solidni ekipi Krivaja iz Zavidovičev. Tekma bo ob 18. uri v hali Golovec. Krivaja, ki je v pripravljalnem obdobju v Celju premagala Celjane, je trenutno po šestem kolu na petem mestu.

Tokrat bi morali zmagati Celjani, ki pa nekoliko težje igrajo doma, kot na tujem. To je verjetno prevelika obremenjenost in odgovornost do občinstva, ki včasih zahteva tudi preveč. Fantje trenerja Toneta Goršiča bodo brez dvoma zaigrali po svojih najboljših močeh in dali vse od sebe, da bodo vknjižili nov par dragocenih točk ter se z njimi še bolj utrdili sredi lestvice.

V Leskovcu proti Dubočici so bili Celjani skoraj vso tekmo »prekratki« za tri do štiri gole, nato pa so le uspeli in rezultat izenačili ter ga tudi obdržali do zaključnega sodnikovega žvižga. Najboljši strelci so bili Miha Bojevič, Vukoje in Peunik, vsak je dosegel po štiri gole.

V republiški moški ligi so odigrali predzadnje jesensko kolo. Minerva iz Griž je gostovala v Tržiču in zabeležila pomembno zmago z 21 proti 19 ter se z njo povzpela na tretje mesto. V zadnjem kolu bo igrala doma proti bivšemu članu II. zvezne lige Slovenj gradcu, ki je trenutno drugi. V primeru zmage bi se Grižani povzpeli na drugo mesto, kar bi bilo po slabem začetnem startu več kot samo odlično. Šoštanj je doma premagal Polet iz Murske Sobote z 32 proti 23 in je na lestvici šesti, v zadnjem kolu pa gostuje v Piranu proti istoimenski ekipi, ki je tudi lani nastopala v II. zvezni ligi.

Torej moške rokometne ekipe v celjski regiji imajo v tem jesenskem času veliko dela in upamo, da ga bodo tudi uspešno opravile. Še posebej to velja za Celjane, ki nastopajo v najelitnejšem tekmovanju.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

KARATE:

Društvo »Jugokaj« Celje je pripravilo interno medklubsko tekmovanje v počastitev oktobrske revolucije, katerega se je udeležilo 27 tekmovalcev iz devetih slovenskih klubov Črnomlja, Dolenjskih Toplic, Novega mesta, Ljubljane, Žalca, Vojnika, Loč, Maribora in Celja. Zmagal je B. Založnik iz Maribora pred Gorazdom Lukmanom iz Celja, Jožetom Hudovernikom iz Žalca in ostalimi. Med drugimi so nagradili tekmovalce za borbenost (nagrajen je bil tudi Zdravko Štefanič iz Žalca) in za najboljšo tehniko (Jože Hudovernik iz Žalca in Tomaž Kumer iz Celja). Podobna tekmovanja bodo še prirejali.

Dr. RUDI JAKHEL

ŠAH: ŽE DRUGI

V četrtem kolu republiške šahovske lige so celjski šahisti ponovno zaigrali dobro in predvsem požrtvovalno. Zlasti Studnička in Planinc sta se borila več kot sedem ur, da bi iztržila polno točko. Vse to pa daje Celjanom možnosti, da bi posegli v borbo za naslovom prvaka. Tokrat so za Celje zmagali Pešec, Cegler, Jazbec, Biserka Erman in Mikac, remizirali pa Bervar, Streiher, Studnička, Spomenka Kramberger in Planinc. Končni rezultat je bil 7,5:2,5 za Celje. Celjani so trenutno drugi, v prihodnjem kolu pa gostujejo na Jesenicah!

NOGOMET

ZMAGA IN REMI

1000 VELENJČANOV V CELJU

Okoli 1400 gledalcev iz Celja in Velenja (iz Velenja kar 1000!) je v nedeljo prišlo na svoj račun na republiškem derbiju med nogometaši Kladivarja in Rudarja iz Velenja. Celjani, precej oslabljeni (kaznovani Kuder ne bo smel igrati kar osem tekem, Černič pa sedem) so presenetili s požrtovalno in dobro igro. Zlasti v prvem polčasu so nadigrali goste v 33. minuti preko Dobrajca povedli, ko je vratar gostov Lazič v protinapadu nepravilno ustavil Dobrajca. Najstrožjo kazen je Dobrajc realiziral.

Toda tehnično odlična ekipa Velenjčanov je pozneje izenačila igro in imela pobudo v sredini igrišča. Žal pa niso imeli v svojih vrstah strelca, ki bi lahko ugrozil solidnega Štancerja. To, kar niso mogli gostje, pa sta »zmogla« Jovanović in Sivka, sicer izredno dobra branilca Kladivarja. Nesrečno sta podala žogo nazaj svojemu vratarju, vmes je skočil Hudarin, najboljši igralec Velenja in že je bilo 1:1. Po srečanju so dejali:

Uroš Devič, drugi trener Rudarja: **»Lepo srečanje, boljša igra domačinov. Naši igralci niso pokazali vsega. Mislim, da smo točko zaslužili.«**

Ilija Ubavič, trener Kladivarja: **»Imamo pač smolo. Že tretjič letos smo prejeli zadetek v zadnjih minutah.**

V Šmartnem pa je prišlo do presenečenja. Domačini so popolnoma nadigrali vodečo Muro in zmagali zasluženo 3:1 (3:0). Trener Feri Bencing: **»Lahko bi zmagali še z višjim rezultatom. Toda samo trikrat, dvakrat Reberšak in Omladič enkrat, smo zadeli v črno. Formo popravljamo in s tem prvenstvo postaja zanimivo tudi za nas.«**

Kolo ped koncem jesenskega dela prvenstva vodi Mura s 15. točkami. Rudar Velenje je četrti 13, Kladivar peti 12 in Šmartno sedmo z 11 točkami. Torej vsi še imajo možnost za borbo za vrh.

ZMAGA MILIČNIKOV

Sportniki postaje LM Celje so odigrali prijateljsko tekmo s kolegi postaje LM iz Sevnice. Srečanje je bilo v Celju. Prikazana igra je bila kakovostna in v prvem polčasu so Sevničani povedli z 2:0. Toda to ni bilo dovolj za zmago. Celjani so se zbrali in z zadetki Napotnika dva, Brodarja dva in Kodriča ob koncu zmagali s 5:2 (0:2). Srečanje je odlično vodil republiški sodnik Miletič.

J. K.

KOŠARKA

ZMAGA V PODALJŠKU

NA VRSTI JE DERBI PROTI DALVINU V SPLITU

Izredno težavno so Celjani izbojevali zmago v V. kolu II. ZKL zahod in to na domačih tleh pred 700 zvestimi navijači. Nasprotnik Železničar iz Karlovca je dodobra izkoristil tokrat izredno slabo igro Celjanov. Celjani se v I. polčasu kar niso mogli odlepiti od gostov, ki so več ali manj bili v vodstvu ves čas igre, čeprav je bil rezultat šestkrat izenačen in le enkrat samkrat so bili domačini v vodstvu s točko razlike. Tudi 3/4 igre v II. polčasu so pod košema gospodarili gostje, ki so v 23 minuti vodili že z 68:53. Na pomolu je bil poraz Celjanov. Mik košarke pa je prav v preobratih. Pet minut pred koncem so gostje bili še v vodstvu s 70:60! Nato se je celjskim igralcem le odprlo. Precizneje so si podajali žoge in tudi uspešno zaključevali svoje napade. Koš se je polnil tudi na strani gostov in pet sekund pred koncem so Celjani že vodili s točko prednosti. Sodnika sta zrežirala še osebno napako v korist gostov, kjer je Kosanović enkrat zadel, enkrat pa vrgel žogo mimo koša. Neodločen izid 78:78 je terjal podaljšek petih minut, kjer so bili Celjani zaradi odhoda štirih ključnih igralcev nasprotnika — zaradi petih osebnih napak — močnejši. Po uspešnih metih Sabolčkega, Pipana in Stefanca se je tehnica obrnila na stran Celjanov, ki so zmagali s 95:93. Junak srečanja v sicer povprečni igri je bil neumorni Golc, vsi drugi Celjani pa so močne odpovedali. Zapravili so pri napačnih podajah kar tridesetkrat žogo, ki je postala plen gostov. Tolike napak še nismo zasledili v moštvu Celja. Trener Zmago Sagadin je dejal, da so nastopili štirje poškodovani igralci, ki med tednom tudi niso dovolj trenirali, Rozman pa sploh ni nastopil. S take okrnjene ekipe ni bilo mogoče doseči kaj več.

Zmaga je ostala doma. Tako je Celje trenutno z osmimi točkami še vselej z Dalvinom na vrhu II. ZKL zahod. Sodnika sta bila v tem srečanju zelo slaba, kršila sta materialna pravila igre in prilivala ogenj slabemu razpoloženju igralcev in gledalcev. Celjski košarkarji lahke izrečeje vso zahvalo tudi govoru. Ponudbe pod »Prihaja zvestim gledalcem, ki so v kritičnih trenutkih pridjali igralcem ustrezen polet in voljo, da so v samem finišu pripeljali tekmo zmagovitemu koncu. V naslednjem kolu bodo Celjani gostovali v Splitu proti vodilnemu moštvu Dalvinu, ki ima dve točki več od Celjanov.

Pričele se je tudi tekmovanje v republiški ligi. V I. kolu je Elektra v Šoštanju dosegla prvo zmago. Šoštanjčani so premagali starega člana SKL Ježico s 84:82. Uspešen štart bo vsekakor velika spodbuda igralcem za naslednja srečanja. V II. kolu bodo Šoštanjčani igrali na Jesenicah.

K. JUG

MLADINCI REPUBLIŠKI PRVAKI

V dvorani Tivoli v Ljubljani so mladi košarkarji Celja v borbi za naslov republiškega prvaka visoko porazili oba nasprotnika — Slovana so premagali z 91:58, Rudarja iz Trbovelj pa z 97:65. Trener Zmago Sagadin je o finalu letošnjega republiškega prvenstva dejal: »Oba rezultata kažeta na izredno kvalitetno razliko v republiškem finalu. Takšne razlike med udeleženci finala za najvišji naslov še ni bilo. Drugo leto aprila bo državno prvenstve za mladince, kjer pričakujemo, da se bomo borili za sam vrh.«

Mladincem Celja lahke le čestitamo. Za barve Celja so nastopili — Pipan, Golc, Pongrac, Erjavc, Benčan, Ramskugler, Trobiš, Kuder, Vrečar, Ramšak, Pilko in Štefančič mlajši. Zlasti prva sedmerica v prejšnjem stavku imenovanih mladincev je prispevala levji delež pri osvojitvi naslova republiških prvakov.

K. JUG

JUDO: CELJANI DRUGI

V odlični organizaciji celjskega Judo kluba »Ivo Reya« je bilo v Celju spominsko tekmovanje v tej športni panogi. Na njem so nastopile ekipe judo centrov vzhodne Slovenije in Celja. Žal pa se tega spominskega tekmovanja niso udeležile ekipe Ljubljane, Kranja in Kopra. Vsekakor nešportni odnos do nosilca judu pri nas in našega prvega mojstra Iva Reye.

Kljub temu pa je tekmovanje uspelo. Celajni so pokazali izredno borbo in v finalu izgubili proti najboljši ekipi centra Podravje s 3:4 (20:35). Točke za Celje so priborili Grosek, Fabjan in Založnik. V polfinalu pa so Celjani premagali drugo ekipo Podravja s 3:2 (25:15). Končni vrstni red: Podravje I., Celje, Pomurje in Podravje II.

J. KUZMA

ATLETIKA: KLADIVARJEV PREGLED DELA

Najmočnejše športno društvo v Celju, Atletsko društvo Kladivar bo jutri, v petek, 12. novembra 1976 pripravilo svoj občni zbor, kjer bodo pregledali dosežke v zadnjem obdobju od prejšnjega občnega zbora dalje. V tem, tako imenovanem kritičnem obdobju za celjsko atletiko (izguba »slavnih« imen in podobno), je bilo z vestnim in načrtnim delom resnično veliko narejenega, kar se kaže predvsem v novi rasti najmlajših kategorij — od pionirjev do mladincev. V bazi je delo dobro zastavljeno (tudi kvalitetni dosežki so že prisotni, to pa je pogoj, da bi z nadaljnjim delom prišli do stare slave celjske atletike.

O tem bo tekla beseda na občnem zboru, kjer bodo poleg ostalega sprejeli program dela za prihodnje obdobje (to bo samo nadaljevanje že prej zastavljenega), sprejeli pravila društva in izvolili novo vodstvo. Po predlogu v bodoče ne bo več vodil društva Mitja Pipan, pač pa je predlog za novega predsednika, ki naj bi postal **Berni Strmčnik**. Podrobneje bomo o občnem zboru društva poročali v prihodnji številki NT in seveda Radiu Celje.

HOKEJ NA LEDU: V SOBOTO MLADOST

Celjski hokejisti na ledu so izkoristili prosti termin in odigrali prijateljsko tekmo z Vardarjem iz Skopja, ki se že dalj časa pripravlja v Celju. Čeprav so domačini pred pričetkom napovedovali visoko zmago, se je v tekmi sami pokazalo vse drugo, kot visok poraz gostov. Igralci Vardarja so namreč presenetljivo povedli v prvi tretjini 3:0 in domačini so morali pokazati precej znanja, da so do konca tretjine izenačili na 4:4. Enako stanje je bilo vse do zadnjih minut, ko so Bratec, Antlej in Lesjak le zlomili odpor borbenih gostov ter zmagali 9:5 (4:4, 1:1, 4:0).

Strelci za domačine so bili Bratec 3, Antlej 2, Dahi in Bojan Kerkoš, Ograjenšek in Vrtovšek po enega.

V soboto bodo igrali Celjani naslednjo prvenstveno srečanje in to proti Mladosti iz Zagreba. To srečanje bo treba vzeti zelo resno, kajti celjski vrsti primanjkuje dobra razlika v golih. Tokrat pa je izjemna priložnost za visoko zmago prav na celjski strani. Samo izkoristiti jo je treba.

J. KUZMA

TEČAJ ZA NEPLAVALCE

Še vedno se lahko prijavite za tečaj za odrasle neplavalce, ki ga organizira Zbor delegatov za športno rekreacijo. Tečaj bo v bazenu Posebne šole in se bo pričel takoj, ko bo dovolj prijavljenih. Trajal bo 10 dni brez sobot in nedelj od 19.30 do 21. ure. Vsi, ki bi se radi naučili plavati, se lahko prijavijo v pisarni TKS Gledališka 2; cena tečaja je 350 din.

OGLASI

PRODAM

PORAVNALNI skobelni stroj, delovne širine 500 mm, tovarniško izdelan z motorjem, prodam. Slavko Rožanc, Mizarstvo Celje, Partizanska 5, tel.: 26-814.

VW 1300 in rezervne dele za motor VW, dobro ohranjeno, prodam. Tinko Lipar, Kompole 84, Štore.

TRAKTOR Steyer 18 prodam. Alojz Gumzek, Trojno, Laško.

PRASICA za zakol, prodam. Helena Motoh, Arclin, 39, Škofja vas.

MLADO KRAVO simentalko, prodam. Jakob Trebovc, Kompole 104, Štore.

POSESTVO 6 ha gozda, 4,5 na obdelovalne zemlje, 40 arov vinograda, stanovanjska hiša, gospodarsko poslopje, cesta, elektrika, prodam. Možna je strojna obdelava, 6 km od Celja, s prevžitkom ali brez. Zamenjam tudi za stanovanjsko hišo z vrtom, po dogovoru. Ponudbe pod »Prihaja zima«.

JABOLKA različnih sort za ozimnico (neškropljena), po 2,50 dinarjev prodam. Pri (po domače) Oblak, nad ribogojnico — rudnik Pečovnik.

AMI 8 — oktober 1974 — nevozen, prodam. Cena po dogovoru. Ivan Tomažič, Cesta v Laško 2 a, Celje.

STEDILNIK na trdo gorivo, skoraj nov ugodno prodam. Prevoz na dom zagotovljen. Informacije vsak dan od 15. do 15.30: Ivan Majcen, Zidanškova 4, telefon 22-148 ali Majcen Dani, tel.: 26-326, dopoldne.

AMI 8, letnik 1971, prodam za 6000 din. Informacije po telefonu 730-018.

TELEVIZOR MINIRAMA, skoraj nov, prodam, lahko tudi na ček. Tel.: 22-800, Ivica.

FIAT 750, letnik 1975, karoserija nova, prodam za 35.000 din. Franc Korenjak, Lokarje 3, Šentjur pri Celju.

ZAZIDALNO parcelo prodam v Taboru ob asfaltni cesti. Voda in elektrika na parceli. Informacije na naslov: Jelka Miklavc, Polzela 207.

LOKAL, primeren za vsako dejavnost, prodam. Ogled v nedeljo in ponedeljek (14. in 15. nov., od 11. do 14. ure). Celje, Zidanškova 22.

KOBILO, vozno, prodam. Golavšek, Šempeter v Sav. dolini 89.

MOTOR in menjalnik za zastavo 750 prodam. Jože Krajšek, Prošinska vas 23/a 63220, Store.

KLAVIRSKO harmoniko »Hohner« odlično — 120 basov, 11 + 3 registri, prodam. Celje, Partizanska 51.

ENOSTANOVANJSKO hišo v Andražu št. 6, Polzela, proda Stanko Jelen.

ZASTAVO 750, letnik 1968, prodam. Informacije do 15. na telefon 25-217.

STEDILNIK na olje, odlično ohranjen prodam. Košar, Kersnikova 32 a, Celje.

PSICO ovčarko, staro 2 leti, prodam. Rudi Mirnik, Lopata 44, Celje.

ŠKODO MB — 100, registrirano do maja 1977 leta, prodam. Cena 13.000,00 din. Ivan Zužul, Cuprijska 7, Celje.

DVE peči na trdo gorivo, sedežno garnituro in kasetni tranzistor, prodam. Kalčič, Doberteša vas 63, Šempeter.

FIAT 850 vozen, registriran še marca 1977, prodam za 11.000 din. Tel.: 063 24-719.

V PETROVČAH prodam enodružinsko hišo — tretja faza. Solidna gradnja, ugodna lokacija. Ponudbe pod oznako »Ana«.

TRAKTOR Steyer 15 KM, v brezhibnem stanju prodam. Prodam tudi plug in kosilnico in razne dele od Prinza 1200. Edi Antloga, Petrovče, Arja vas 9.

DNEVNO SOBO — kompletno, prodam. Prelog, Celje, Kersnikova 22/II — ogled od 18.—19. ure.

POLOVICO hiše z gospodarskim poslopjem in zemljiščem, primerno za gradnjo, z dovozno cesto, ob Savinji v Ločici pri Šempetru v Sav. dolini, prodam. Karla Mulej, Ljubljana 61210, Celovška c. 378.

AVTO diana citroen, letnik 1969, prodam. Ogled v popoldanskih urah. Majcen, Celestinova 6, Celje.

MOTOR Tomos avtomatic, dobro ohranjen prodam. Albin Oblak, Zabukovica 84.

TELEVIZOR črno-beli RR Apollo, prodam ugodno. Informacije na tel.: 22-765.

LOVSKO puško, dvocevko Hamerles — znamke Montekarlo, cal. 16 mm, ugodno prodam. Tel. št.: 22-527, Celje.

ZASTAVO 1300/72 v voznem stanju in NSU 1200, prodam za rezervne dele, ali v celoti. Ogled pri Rudolfu Fijavžu, Stranice 25, Zaburk.

DVOBRAZDNI PLUG za traktor prodam ali zamenjam za živino (bikce za rejo) ali kravo, z doplačilom. Mastnak, Zlateče 23, Blagovna — Šentjur pri Celju.

AVTO NSU 1000 C odličen, prodam. Ogled popoldne. Trubarjeva 32, Otok, Celje.

AVTO Ford capri GT 1200 prodam tudi na ček. Jože Slemenšek, Vitanje 56.

GRADBENO parcelo s prvo ploščo, ob Savinji pri Polzeli, prodam. Tel.: 84-026, lahko tudi zvečer od 20.—21. ure.

OPEL Rekord, letnik 1970, prodam. Karl Verbič, Košnica 10, Celje.

POSESTVO 3 ha, 80 arov, v bližini Strmeca, na lepi sončni legi, informacije: Miroslav Repas, Na Otoku 2, Celje.

TRAKTORSKO gumo 8 x 24 col in žaromete za VW 1200, nov tip, bate, oljnično gred in zaganjač, prodam. Franc Brinovšek, Ljubija 6 a, Mozirje. Ogled v nedeljo dopoldne.

AVTO znamke »Zaporožec« karamboliran, lahko tudi po delih, prodam ugodno. Prevoženih 9.000 km. Ivan Peček, Gomilsko 68.

GARAŽO ob Ljubljanski cesti pri Samopostrežni trgovini, prodam. Informacije na tel.: 063 26-788.

KOSILNICO BCS 15 tip prodam za 1 milijon. Ivan Tilinger, Crešnjevec 2 pri Vojniku.

NSU 1200, letnik 1971, dobro ohranjen, v voznem stanju, prodam. Cena 10.000 ND, možna tudi zamenjava za škodo. Ogled mogoč 12., 13. in 14. popoldne. Ivan Pušnik, Hrušovje 25, Planina pri Sevnici.

SPALNICO starejšega letnika z dvema jogijema, prodam. Ogled v soboto in nedeljo. Bertoncel, Na Otoku 11, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1970, prodam ali zamenjam za večji avto. Bojan Koprivšek, Pokopališka 3, Celje.

VEZANO okno, zastekleno, z roleto 180 x 140, prodam. Marija Zupanek, Žalec, Soseska Ložnica 59.

TRAKTOR »Fergusen« 553 — 55 KM, s priklico in plugom, prodam. Alojz Zakelšek, Lisce 6, Celje.

KOMPLETNO spalnico, trajno gorečo peč, hladilnik, električni štedilnik, mizo, stole, omaro za čevlje, prodam zaradi selitve, ugodno. Dam tudi na ček. Ogled v nedeljo 14. novembra od 9. do 11. ure. Raček, Miklošičeva 11.

KOMBI IMV moris 1600, kasonar, letnik 1969, registriran do avgusta 1977, prodam. Cena ugodna. Branko Strajhar, Vransko 97, Avtokleparstvo.

OSEBNI avto Ford cortina 1966, dobro ohranjen, prodam. Jakše, Store 28.

OTROŠKI globok voziček s steklom na straneh, prodam. Katarina Korošec, Zadobrova 127, Škofja vas.

2000 kom. strešne opeke (zareznih) po 1,2 din in AMI 8, prodam, delno tudi na ček. Simončič, Gotovlje 125, Žalec.

AMI po delih ugodno prodam. Golavšek, Jana Husa 12, Ostrožno.

R 6, letnik 69/70 prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Markovič, Prebold 127 c (novi bloki).

KUPIM

NOVEJŠO hišo v bližini Celja kupim. Ponudbe pod »Gotovina takoj«.

MILIJON nagrade nudim tistemu, ki mi proda delno na ček, gradbeno parcelo ob cesti Šentjur — Store. Ponudbe pod oznako »Ob cesti«.

KMETIJO v okolici Celja kupim, eventuelno vzamem ostarele v sobo. Informacije: Franc Arnšek, Gorica 39, p. Celje.

ZAKONCA srednjih let, brez otrok, kupita hišo z nekaj zemlje ali manjše posestvo v okolici Celja. Ponudbe pod oznako »Mirno življenje«.

ELEKTRIČNI mešalec za beton, kupim. Ivan Brešan, Trdinova 10, Škofja vas.

ZAPOSLITEV

DEKLE za vsa dela v gostilni sprejmem. Gostilna Cimperman, Polzela.

STANOVANJA

CELJANKA bi zaradi študija želela dobiti v Celju opremljeno sobo s souporabo kopalnice. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Mirna«.

SOSTANOVALKO za skupno gospodinjstvo sprejmem. Ponudbe pod oznako »Upokojenka«.

V ŠMARTNEM ob Paki oddam stanovanje z vrtom upokojencema. Celje, Janežičeva pot 3, Aljažev hrib.

MLAD zakonski par brez otrok nujno išče stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Predplačilo 6 mesecev. Dober plačnik. Javite na telefon: 741-130.

SOBO za dve osebi, lepo opremljeno, oddam. Reflektanti pišite na oglasni oddelek pod oznako »Ugodno«.

MANJŠE stanovanje primerno za dve osebi iščem v bližini centra. Ponudbe pod oznako »Samo čez zimo«.

MANJŠA družina brez malih otrok dobi skromno stanovanje pri Ani Mernik, Začret 80, pri Ljubečni.

GARSONJERO ali sobo s sanitarijami nujno iščem v Celju. Ponudbe pod oznako »Arhitekt«.

V OGREVANO sodobno sobo vzamem dva študenta. Ponudbe pod »Mirni«.

VDOVEC odda opremljeno sobo s posebnim vhodom mlajši upokojenki, za pomoč v gospodinjstvu. Maček, Prežihova 34, Celje.

SOBO oddam dvema študentkama ali študentoma. Nedeljko Livaja, Mariborska c. 24 a, Celje.

UPOKOJENCA od 65 do 70 let, poštenega, sprejmem na hrano in stanovanje. Alojzija Guček, Cesta na grad 65, Celje.

SOBO oddam dvema fantoma. Ponudbe pod oznako »Mir«.

RAZNO

DOBREGA zidarja potrebujem za notranja dela. Naslov pustiti v bifeju »Park« Celje, Maistrova 2, tel.: 21-763.

GARAŽO v Vrunčevi ulici oddam v najem. Ponudbe na upravo lista pod oznako »S 1. decembrom«.

GARAŽO dam v najem. Knez, Cinkarniška 6, Celje.

VARSTVO za 7 mesecev starega dojenčka na domu, iščem. Ponudbe pod »Dobrosrčnost«.

VDOVEC — upokojenec, nekaj nad 60 let, želi spoznati upokojenko za ženitev. Imam svoje stanovanje, v bližini mesta Celja. Samo resne ponudbe pošljite pod oznako »Srečna«.

ZAHVALA

NAJISKRENEJŠA zahvala dr. Bekčiču, dr. Svibnu, za uspešno težko operacijo. Zahvala velja tudi dr. Lukiču, medicinski sestri Stefki Trobiževi za nadaljnje zdravljenje. Najiskrenejša zahvala vsemu strežnemu osebju, ki so mi v težkih urah nudili pomoč. Hvaležno se zahvaljujem dr. Janezu Šmitu s Planine za zdravljenje doma. Hvaležna pacientka Marija Zeme, Trobni dol, Breze.

OGLAŠUJTE V NOVI tednik

STE ŽE NAROČILI NOVI TEDNIK

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI, podružnica CELJE

objavlja
prosta delovna mesta:

1. več inšpektorjev

POGOJI: visoka strokovna izobrazba ekonomske ali pravne smeri; moralno-politična neoporečnost

2. več sortircev dokumentov za delo v AOP

POGOJI: poklicna šola ali 2 razreda štiriletne srednje šole; 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

3. dveh teleprinteristov

POGOJI: poklicna šola ali 2 razreda štiriletne srednje šole; opravljen strojepisni tečaj ali tečaj za teleprinteriste

Kandidati, ki se bodo prijavili za delovno mesto pod točko 2., bodo morali opraviti tudi test za delo v oddelku za avtomatsko obdelavo podatkov.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev in življenjepisom naj pošljejo kandidati v 15 dneh od dneva objave na naslov:

Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji — podružnica Celje, Trg V. kongresa 7 — Komisija za medsebojna razmerja.

OBIŠČITE

Prodajno skladišče gradbenega materiala

»TEHNO-MERCATOR«
TOZD Veleprodaja Celje,
na Mariborski cesti 17

Nudimo vam bogato izbiro:

— keramičnih ploščic stenskih in talnih
— sanitarne keramike
— stavbnega pohištva
— vsega ostalega gradbenega materiala

Obiščite nas in prepričali se boste o upravičenosti naše ponudbe po ugodnih cenah.

Informacije dobite po telefonu št. 26-737.

»TEHNO-MERCATOR« — TOZD Veleprodaja, Celje.

POLZELA

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

Novo na tržišču — ženske hlačne nogavice iz ekskluzivnega prediva — artikli: POLY, BLANKA, SILVA, MON STAR

ZLATA MEDALJA ZA KVALITETO

IZBRANA KAVA ZA VAS

KRONIKA

VESTI IZ TRC GOLOVEC

PROGRAM DO KONCA LETA

12. novembra ob 19. uri nastop ansambla iz Kube, ki bo izvajal afro-kubanske ritme

13. novembra ob 18. uri zvezna rokometna tekma Celje : Krivaja.

od 21. do 25. novembra Sejem inovacij

3. in 4. decembra Sejem rabljene smučarske opreme

10. decembra Show paradi jugoslovanskega rock selektorja — sodelujejo ansambli Parni valjak, Težka industrija in Oko

11. decembra ob 18. uri zvezna rokometna tekma Celje : Železničar Niš

od 17. do 21. decembra Novoletni sejem

25. decembra zvezna rokometna tekma Celje : Crvenka

31. decembra silvestrovanje — sodelujejo ansambla Venus in Vikija Ašiča ter Majda Sepe.

V decembru bodo tudi TRIM igre v košarki, ter nogometni novoletni turnir.

KINO

UNION: do 14. novembra ameriški barvni film »Neshwill« od 15. novembra dalje ameriški barvni film »Najbolj nora dirka«;

METROPOL: do 14. novembra ameriški barvni film »Francoska zveza — II«, od 15. novembra dalje ameriški barvni film »Neshwill«, od 15. novem-

DOM: do 14. novembra italijanski barvni film »Potepuhi zahoda« novembra dalje jugoslovansko-italijanski barvni film »Ubijalec prihaja iz groba«;

SLG

Četrtek, 11. novembra ob 17.45 uri A. Miller: »Salemske čarovnice« za 3. šolski abonma

Sobota, 13. novembra ob 10.00 uri »Salemske čarovnice« za 4. šolski abonma; ob 17.00 uri isto delo za abonma Prijatelji gledališča.

Zaradi suma storitve več kaznivih dejanj iščemo:

LEBER Ivana, starega 37 let, visok 172 cm, vitke postave, ovalnega obraza, temnokostanjevih, valovitih, gostih las in TOPLIŠEK Ljudmilo, staro 28 let, visoka 154 cm, močnejše postave, okroglega obraza, temno kostanjevih, valovitih, gostih las.

Verjetno se zadržujeta na območju Šentjurja, Šmarja, Kozjega in Vojnika.

Uprava javne varnosti v Celju naproša vsakogar, ki bi ju opazil ali vedel, kje se nahajata, da to nemudoma sporoči najbližji postaji milice ali neposredno Upravi javne varnosti v Celju, Gregorčičeva 5, ali po telefonu na št. 239-41.

TV SPORED

NEDELJA

8.35 Za nedeljsko dobro jutro: Moški zbor Luka Koper (Lj)
9.00 625 (Lj)
9.40 A. Diklić: Salaš v Malem ritu, barvna nadaljevanka TV Bgd (Lj)
10.40 Otroška matineja: Odprava zelenega zmaja, Beli delfin, barvni oddaji (Lj)
11.25 Mozaik (Lj)
11.30 Kmetijska oddaja (Lj)
12.15 Poročila (do 12.20) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Morda vas zanima: Mladi Koroški na obisku
Veseli tobogan — Žirovnica
Skopje 76 — festival zabavne glasbe
Okrogli svet
Poročila
16.40 Košarka Jugoplastika — Radnički (Zg)
18.15 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
18.24 Siva obala — serijski barvni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 A. Marodić: Poti in stranpota — barvna nadaljevanka (Lj)
20.50 Propagandna oddaja (Lj)
21.00 Hvar — barvna oddaja iz beograjske serije Mesta (Lj)
21.25 TV dnevnik (Lj)
21.40 Jazz na ekranu (Lj)
21.55 Športni pregled (Zg)

PONEDELJEK

18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Mozaik (Lj)
18.20 Nega bolnika (Lj)
18.35 Odločamo (Lj)
18.45 Mladi za mlade (Sa)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 S. Pavić: Mož, ki je bombardiral Beograd, barvna drama TV Beograd (Lj)
21.10 Propagandna oddaja (Lj)
21.15 Kulturne diagonale (Lj)
21.55 Mozaik kratkega filma — Atleti — barvni film (Lj)
22.30 TV dnevnik (Lj)

TOREK

17.30 Pavel v akciji — serijski barvni film (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Ne prezrite (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 TV trim test (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
20.00 Pogovor o . . . (Lj)
20.50 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.55 I. Silone: Vino in kruh — barvna nadaljevanka (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

SREDA

17.15 E. Peroci: Nina in Ivo — ponovitev barvne serije (Lj)
17.30 Italijanski muzeji — barv. dok. film (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Od zore do mraka (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Glasbeni amaterji (Zg)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Film tedna: Večerni obiskovalci (Lj)
21.55 Miniature: Poljski plakati, barvna oddaja (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK

17.55 Izumirajoči svet — barvni dokumentarni film (Lj)
18.45 Odprava zelenega zmaja — barvna nadaljevanka (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 B. Iljevski: Pot v prihodnost, barvna nadaljevanka TV Skopje (Lj)
20.50 Četrtkovi razgledi: Srečno pot — barvna oddaja (Lj)
21.20 Iz programa dubrovniških poletnih prireditev: L. van Beethoven: Klavirski koncert v G-duru (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

PETEK

18.10 Koroški zbori — barvna oddaja (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Socialistično samoupravljanje: Narodna obramba (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
20.00 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 Filmski večer: Teden domačega filma v Celju — Prenos začetka in film Idealist (Lj)
22.45 Poročila (Lj)
22.50 Zabavno glasbena oddaja (Lj)

SOBOTA

10.00 TV v šoli: Umetnost, Risanka, TV izbor (Bgd)
11.05 TV v šoli: Znanost in tehnika, TV galerija (Zg)
12.05 TV v šoli (do 12.35) Moderni izraz v umetnosti (Sa)
13.25 Nogomet Beograd : Vojvodina — prenos (do 15.20) (Bgd)
16.00 Košarka Partizan : Jugoplastika (do 17.45) — prenos (Bgd)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Mozaik (Lj)
18.30 T. Hughes: Šolanje Toma Browna — barvni serijski film, nadaljevanje in konec (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Johny Mathis — barvna zabavno glasbena oddaja (Lj)
20.50 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
21.00 Poletne želje — zimske sanje — celovečerni film (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
22.40 Propagandna oddaja (Lj)
22.45 625 (Lj)

PROMETNE NESREČE

NEPAZLJIV INŠTRUKTOR

IVAN LESJAK, 27, iz Prelske je kot inštruktor vozil s kandidatkinjo za vozniški izpit IVANKO GRIL, 23, iz Šoštanja. Med vožnjo pa nista bila pazljiva in je zato Grilova zapeljala v desno ter trčila v drevo. Inštruktor in Grilova sta se poškodovala, na avtomobilu pa je škode za okoli 10.000 dinarjev.

NA PREHODU JO JE ZBIL

Na prehodu za pešce na Ljubljanski cesti v Celju, blizu Glazije je voznik osebnega avtomobila MARJAN TURK, 25, iz Celja, zbil pešakinjo STANISLAVO KRIVEC, 57, iz Celja. Voznik je Krivčevo zadel s sprednjim desnim blatnikom, pri čemer si je pešakinja zlomila desno golen in ima pretres možganov.

100.000 DINARJEV ŠKODE

Na avtobusnem postajališču v Ločici je stal tovornjak s priklolico, zato je voznik avtobusa JAKOB MARN, 37, iz Kaple vasi, ki je pripeljal iz Vranskega, ustavil na cestišču. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji vozil s tovornjakom DRAGO SADL, 23, iz Murske Sobote, ki se je zaletel v avtobus in s tem povzročil škodo za okoli 100.000 dinarjev, pretežno na avtobusu. K sreči telesnih poškodb ni bilo.

ZBIL PESCA IN POBEGNIL

Pri železniškem prehodu na cesti proti Lapi v Storah je voznik kombija IVAN KANTUŠER, 55, iz Štor zbil pešakinjo JOŽICO KRIŽNIK, 35, iz Štor, ki je hodila po skrajni desni strani cestišča. Voznik se na kraju nesreče sploh ni ustavil, temveč je odpeljal v Železarno, kjer je zaposlen, poškodovano Križnikovo pa so odpeljali v celjsko bolnišnico.

KOLESAR NA SREDI CESTE

Blizu nadvoza pri Šempetru je voznik osebnega avtomobila ZVONKO DROBNE, 22, iz Matk dohitel voznika kolesa na pomožni motor ZORANA PREMIKA, 60, iz Griž, ki se je peljal po sredini cestišča, povrhu pa še brez luči. Voznik je Premika zbil, pri čemer se je kolesar lažje poškodoval.

NESREČA NA MOSTU

V Kasazih pri Lábojah je pripeljal do lesenega mostu voznik osebnega avtomobila MILAN VAJDA, 22, iz Maribora. Opazil je avtomobil, ki je vozil iz nasprotne smeri, in ko je že bil na mostu, je močno zavrl. Zaradi mokrega cestišča, oziroma mostu pa ga je zaneslo v levo. Trčil je v osebni avtomobil, ki ga je vozil MARKO GOJZDNIK, 29, iz Gotovelj. Pri nesreči sta se lažje poškodovala dva sopotnika v Vajdovem avtomobilu, materialne škode pa je za 11.000 dinarjev.

NEPREVIDNA DEKLICA

Na avtobusnem postajališču v Vrbnem je iz avtobusa izstopila skupina šolarjev, ki so nato čakali na prosto pot, da bi prečkali cestišče. 7-letna SAŠKA HORVAT, iz Vrbnega pa ni bila previdna in je prečkala cesto tik pred osebnim avtomobilom, ki ga je vozil ZVONKO DROBNE, 22, iz Matk pri Preboldu. Voznik je deklico zadel v levo nogo in jo zbil na bankino, tako da se je lažje ranila.

PREVEČ V LEVO

Voznik kombija ALOJZ KREVH, 38, iz Bevč pri Velenju je pri gasilskem domu v Skofji vasi prehiteval nek osebni avtomobil in pri tem zapeljal preveč v levo, tako da je z vzvratnim ogledalom zbil pešakinjo MARIJO BELAK, 22, iz Škofje vasi, ki je hodila pravilno po svoji levi strani. Pešakinjo so lažje poškodovano odpeljali v celjsko bolnišnico.

PREHITRA VOŽNJA

Iz smeri Škal je vozil po cesti proti jezeru v Velenju z osebnim avtomobilom JANEZ ČAS, 24, iz Velenja. Ker pa je vozil prehitro, ga je v rahlem ovinku začelo zanašati in je trčil v drevo na levi strani ceste. Pri nesreči se je težje poškodoval sopotnik MILAN OBRADOVIĆ, 23, iz Škal, na avtomobilu pa je škode za okoli 10.000 dinarjev.

»MERX« CELJE

zbira ponudbe za rušenje gospodarskega poslopja v Vitanju.

Podrobnejše informacije v službi investicij Celje, Zidanškova 1, telefon štev 22-101.

Rok 10 dni od objave.

Osnovna šola »FRANJA VRUNČA« Slivnica pri Celju

razpisuje
prosto delovno mesto

TAJNICE ŠOLE

Delovno mesto je za nedoločen čas.

POGOJ:
srednja šola ustrezne smeri.

Razpis velja 15 dni po objavi.

PEKARNA LAŠKO p. o. Laško, Titova 74

odbor za medsebojna razmerja

objavlja
prosto delovno mesto

KVALIFICIRANEGA PEKA

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Samsko stanovanje zagotovljeno. Osebni dohodek po samoupravnem sporazumu. O. D.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi drage hčerkice, sestrice in vnukinje

MIHELCE DEČMAN s Cerovca

ki se je prerano poslovila od nas, se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in izrekli sožalje. Posebna hvala velja sosedom, ki so nam nudili pomoč v največji žalosti. Zahvaljujemo se tudi duhovniku za govor in ostalemu osebju, ki je priskočilo v pomoč.

Žalujoči:
ata, mama, sestri Elica in Sonja ter drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem tistim, ki so dragega moža, ata in starega ata

FRANCA ZAGAJŠKA

spremili na zadnji poti, darovali vence in cvetje. Zahvaljujemo se tudi kolektivu Železarne Store za poklonjene vence, godbi Železarne Store in tovarni Alpos.

Žalujoči:
žena, sin Franci z družino in drugi sorodniki

V BANATU (9)

„SEJEM BIL JE ŽIV“

»Pusti ga, saj veš, da bi ta še boga ogoljufal!«

»Kaj boš ti, za tebe sploh ni takšno prase, kot je moje. Preveč lepo sem ga redil, da bi ga zdaj tebi prodal!«

MILAN SENIČAR

»Prodal, prodal, še koga drugega, ne samo prase, poznam te. S čim pa si ga šopal tri dni, vidiš, se mu je vamp obesil kar do tal.«

»Ni bolje pitanega ne blizu ne daleč. Preveč je še čist za tvoja umazana usta,« je nadaljeval prodajalec.

Nepristranskemu opazovalcu — kot sem bil — se mi je zdelo, da bo vsak trenutek izbruhnil pretep in da se bo besedni dvoboj spremenil v kaj hujšega.

Bil sem na enem od številnih živinskih sejmov, ki jih prirejajo ob vseh letnih časih v raznih slavonskih vaseh. Pot me je namreč iz Banata v Celje vodila preko Slavonije.

Živinski sejmi so nekaj nepozabnega, to trdijo tudi drugi v našem uredništvu, ki so imeli priložnost »sodelovati« pri kupčiji kot opazovalci.

Na sejem pripeljejo kmetovalci vse: ovce, koštrune, koze, krave, konje, purane, največ pa je seveda prašičkov, od takšnih, ki tehtajo samo nekaj kilogramov, do ogromnih starih svinj. V okolici Lipika, kjer je znano zdravilišče, je najbolj obiskan sejem v Pakracu, kjer je tudi sedež občine. Seveda pa so sejmi tudi po drugih vaseh. Vsaka vas ima točno določen dan in prodajalci iz bližnje in daljne okolice se tako selijo iz kraja v kraj. Ni pa nujna spremljava teh sejmov razna drobnarija, ki jo tako radi prodajajo pri nas na raznih stojnicah ob podobnih priložnostih in na celjski tržnici. Tam so živina, kupci, prodajalci, vaščani kot opazovalci in »kibici«. Ti zadnji marsikdaj pripomorejo k ugodnejšemu nakupu. Včasih prav namerno.

Kupec se tako zaustavi pri prašičku, ki ga namerava kupiti, seveda pa si je pred tem že ogledal vse drugo. Vse skupaj je del dobro utečene igre, pravil, ki jih spoštujeta obe strani. Vprašanje je le, katera je pametnejša, saj bo ta imela večjo korist. Kupec sprva sploh ne pokaže prevelikega zanimanja in le tako mimogrede vpraša za ceno. Običajno prašička ne tehtajo, ker se tako »od oka« pogodijo za ceno. Prodajalec zahteva 80 jurjev, kupec ne da več kot 60. »Kibic«, namerni ali nenamerni pristopi:

»Za tegale 80, daj, daj Jovo, pojdi rajši v Gaj, tam sem še včeraj videl takšne po 50!«

Tako je kupcu lahko »kibic« v veliko pomoč, prodajalec pa jezno blisk nanj. Spusti ceno na 75, kupec pa jo zviša na 65. Od tu dalje je že zelo težko. Nastopi mrtvo obdobje v katerem se kupec najmanj petkrat obrne in hoče oditi, vendar ga vedno nekaj privleče nazaj. Ko ostali kmetje to opazijo, se zgrnejo okrog obeh »poslovnih partnerjev« in prične se živahna diskusija o tem, kako danes kmetje zastonj redijo prašiče in da jih bodo raje sami pojedli, če mestni tako mislijo in še in še.

Kupčija se končno le bliža višku. Ponudba 72, plačilo 68. Nato pristaneta pri 69 jurjih. Ko sem ob takšni priložnosti hotel sam prijatelju primakniti jurja, zaradi katerega je bila potrebna desetminutna razprava, mi je pozneje razložil: »Saj mi ne gre za jurja, ampak užitek je zbiti ceno!«

Nadaljevanje prihodnjič

Slavonska mesteca še daleč niso tako »ravna«, kot si jih predstavljamo. Tudi ulice niso dolge in ravne, to je še vedno le značilnost vasi.

PLEŠCI POZOR (1)

NOVA OSEBA V LETU IN POL

MEDICINA OMOGOČA PRESAJEVANJE LAS Z NAJBOLJ PORAŠČENIH DELOV GLAVE NA »GOLA OBMOČJA«

Beseda je o procesu transplantacije las. Torej presaditev!

Takšen kirurški poseg je podkrepljen z dejstvom, da se bo lasni koren presajen z enega na drugo mesto obnašal tako, kot da sploh ni prišlo do presajevanja.

Ves proces je relativno enostaven, pravzaprav brez bolečin in pri mnogih izrednega pomena, saj bi pomagal ozdraviti možne komplekse, ki jih je pogojila ali potencirala plešavost.

Kratek opis »operacije«.

Lokalna anestezija temena napravi področje neobčutljivo. Z zelo enostavnim vrtalnim strojčkom, čigar igla ima premer tri milimetre, »prevrtajo« dele glave, kjer ni las. Najprej to naredijo tam, kjer je bila nekoč glavna meja med poraščenim delom glave in lica. Na treh delih bo najprej mogoče najti koščke za presajevanje oziroma »vcepljanje«.

Lase, ki jih bodo presadili, jemljejo s tistega dela glave, kje je lasišče najbolj gosto — s tilnika. Lase v tem primeru porežejo skoraj povsem pri koži, nato pa z nekoliko večjim vrtalnim strojčkom — od omenjenega — zarežejo v tkivo, da bi bilo mogoče izvleči lase z nepoškodovanim korenom. Pri tem zajamejo skupino približno 14 dlak skupaj, koren dobro očistijo in prenesejo v že izvrtane luknjice na golem delu lobanje.

Krvni obtok podkožnega tkiva izredno hitro sam naredi naravni »obliž«, ki presajene dlake zadržuje na istem mestu za vedno. Znanstveniki so preučevali rast tako presajenih las pri osebah, ki so bile podvržene takšni terapiji že pred dvajsetimi leti in katerim lasje normalno rastejo dalje na »operiranih mestih«.

Kaj po »operaciji«?

Le 24 ur je potrebno po operaciji nositi na glavi obvezo po prvem presajanju. V naslednjih treh tednih mora pacient nekoliko preurediti frizuro, da bi skril brazgotinice oziroma dokler ne zarastejo.

S tem pa proces presajanja še ni končan.

Vse skupaj je potrebno ponoviti še štirikrat do šestkrat, pri čemer pa mora preteči med prvim in drugim presajevanjem šest tednov, med vsakim naslednjim pa štirje meseci. Ali z drugačnimi besedami: vse skupaj traja od devet in pol do sedemnajst mesecev. Lasje so po vsakokratnem posegu daljši in tako lahko pokrijejo tudi tiste, ki se morda niso pri prejšnjem prijeli.

Izredno aktualno pa je vprašanje: koliko vse to stane?

4. TEDEN DOMAČEGA FILMA V CELJU — 19. - 25. XI. 1976

ZUNANJA PODOBA-ODRAZ NOTRANJE

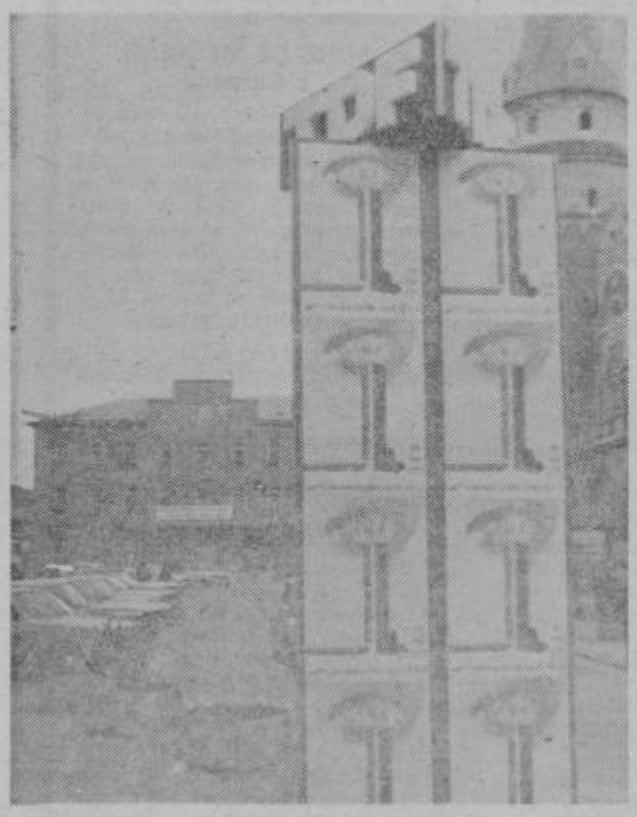

Celje se je spremenilo v filmsko mesto. Vzdušje, ki vlada na celjskih ulicah pred začetkom »Tedna domačega filma« je enkratno. Naslov ni naključje: zunanja podoba je v resnici odraz notranje. Vloženi napori v zunanjo okrasitev Celja spremljajo tudi prizadevanja za dobro organizacijo, čimvečji obisk kinopredstav delovnih organizacij in šol. Gre torej za prizadevanja kako neposredno združevati slovenski in jugoslovanski film z delovnim človekom, ki zanj živi in ga tudi materialno omogoča. Celjsko gospodarstvo je dokazalo, kaj je sposobno storiti za neposredno kulturno akcijo. Izložbena okna celjskih trgovin in hišnih fasad so resnično simbol notranjega hotenja »Tedna domačega filma« v Celju.

Foto: D. MEDVED

NOVI tednik 45

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slov. Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Brane Stamejčič, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 3 din — Celoletna naročnina 120 din, polletna 65 din, četrtletna 35 din. Za inozemstvo je cena dvojna. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »Delo« Ljubljana — Telefon: 22-369, 23-105, oglasi in naročnina 22-800